

ผลของการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดลที่มีต่อเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์
ในวัยเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศิลาจารย์พัฒน์
เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์

ของ

อรรวรรณ เชื้อกิจ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

ตุลาคม 2547

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

306.735

0373ผ

ร.3

ผลของการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดลที่มีต่อเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์
ในวัยเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศิลาจารย์พัฒน
เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

อรรวรรณ เอื้อกิจ

27 ส.ค. 2548

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

ตุลาคม 2547

1857007

อรรณณ เอื้อกิจ. (2547). ผลของการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดลที่มีต่อเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศิลาจารย์พัฒนา เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุมปรินุณยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสงคำเครือ, รองศาสตราจารย์เวณิ กริทอง.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดลที่มีต่อเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศิลาจารย์พัฒนา เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547 ที่มีแนวโน้มเจตคติทางลบต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน จำนวน 40 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 20 คน กลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดลและกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ แบบแผนการทดลองของการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design เครื่องมือที่ใช้คือ โปรแกรมการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล แผนการสอนแบบปกติ และแบบสอบถามเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การทดสอบค่าที (t - test)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมากขึ้น หลังจากได้รับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมากขึ้น หลังจากได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดลมีเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE EFFECT OF CIPPA MODEL ON ATTITUDE TOWARDS SEXUAL
INTERCOURSE PREVENTION OF MATHAYOM SUKSA III
STUDENTS OF SILACHANPHIPHAT SCHOOL ,
KHET BANGSUE , BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
ORAWAN UA-KIT

Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master
of Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University
October 2004

Orawan Ua-kit. (2004). *The Effect of CIPPA MODEL on Attitude Towards Sexual Intercourse Prevention of Mathayom Suksa III Students of Silachanphiphat School, Khet Bangsue, Bangkok*. Master thesis, M. Ed. (Education Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst.Prof. Promptida Sankamkrue, Assoc.Prof.Waythanee Greethong.

The purpose of this experimental research was to study the Effect of CIPPA MODEL on Attitude Towards Sexual Intercourse Prevention of Mathayom Suksa III Students of Silachanphiphat School, Khet Bangsue, Bangkok in the academic year 2004. The 40 subjects were randomly selected from students whose Attitude Towards Sexual Intercourse Prevention maybe negative. Then they were randomly divided into the experimental group and the control group. Each group consisted of twenty students. The experimental group was exposed to the CIPPA MODEL program and the control group was exposed to the conventional method. The experimental design was randomized control group pretest - posttest design. The instruments were Attitude Towards Sexual Intercourse Prevention Questionnaires, the CIPPA MODEL program and conventional method. The data was analyzed by t - test.

The results were as follows:

1. Attitude Towards Sexual Intercourse Prevention of the Mathayom Suksa III Students who were exposed to the CIPPA MODEL program were significantly higher than before the experimental at .01 level.
2. Attitude Towards Sexual Intercourse Prevention of the Mathayom Suksa III Students who were exposed to the conventional method were significantly higher than before the experimental at .01 level.
3. Attitude Towards Sexual Intercourse Prevention of the Mathayom Suksa III Students who were exposed to the CIPPA MODEL program were significantly higher than who were exposed to the conventional method at .01 level.

ปริญญานิพนธ์

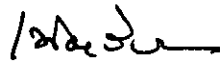
เรื่อง

ผลของการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดลที่มีต่อเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศิลาจารย์พัฒนา เขตบางซื่อ
กรุงเทพมหานคร

ของ

นางสาวอรรณณ เอื้อกิจ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

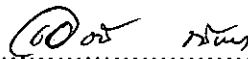
วันที่...16...เดือน ตุลาคม พ.ศ.2547

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสงคำเครือ)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ เวนี่ กรีทอง)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ ดร.พาสณา จุลรัตน์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ เวธนี กรีทอง กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสงและอาจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ กรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งเพิ่มเติมในการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนวคิด และข้อเสนอแนะตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเมตตาอย่างสูง ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภณและอาจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ ที่ให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์อุทัย สงวนพงษ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนศิลาจารย์พัฒน์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศิลาจารย์พัฒน์ ที่สละเวลาในการทดลองเพื่อประกอบการวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้อง ๆ สาขาจิตวิทยาการศึกษาทุกท่านที่เป็นกำลังใจและให้ข้อเสนอแนะต่างๆในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณคุณพ่อนาวาอากาศเอกสิทธิพร เอื้อกิจ คุณแม่วิไลวรรณ เอื้อกิจ และพี่สาวนางสาวนรลักษณ์ เอื้อกิจ ที่ให้กำลังใจแสดงความห่วงใย และให้ความช่วยเหลือในทุกๆด้าน แก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา ความดีทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการวิจัยในครั้งนี้ ขอมอบให้กับ คุณพ่อ คุณแม่ ผู้มีพระคุณทุกท่านและบูรพคณาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน

อรวรรณ เอื้อกิจ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	6
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	6
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	6
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	6
ตัวแปรที่ศึกษา.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
กรอบแนวคิดของการศึกษาค้นคว้า.....	9
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล.....	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล.....	10
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล.....	21
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ในวัยเรียน.....	23
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน.....	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน.....	36
3 วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	43
ประชากร.....	43
กลุ่มตัวอย่าง.....	43
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	43
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	43
วิธีการดำเนินการทดลอง.....	50
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	58
บทย่อ.....	58
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	58
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	58
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	58
ตัวแปรที่ศึกษา.....	59
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	59
วิธีการดำเนินการทดลอง.....	59
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	60
อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า.....	61
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	64
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	64
บรรณานุกรม.....	66
ภาคผนวก.....	75
ภาคผนวก ก.....	76
ภาคผนวก ข.....	175
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	183

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงแบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest – Posttest Design.....	49
2	แสดงการเปรียบเทียบเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล.....	54
3	แสดงการเปรียบเทียบเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังได้รับการสอนแบบปกติ.....	55
4	แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ในกลุ่มทดลองที่ได้รับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดลและนักเรียนในกลุ่มควบคุม ที่ได้รับการสอนแบบปกติ.....	56
5	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามเจตคติต่อการป้องกันการมี เพศสัมพันธ์ในวัยเรียน.....	176
6	แสดงคะแนนเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง.....	179
7	แสดงคะแนนเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนในกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง.....	180
8	แสดงผลต่างของคะแนนเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและ หลังการทดลอง.....	181

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง.....	13
2 แผนภูมิแสดงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง แบบชิปปาโมเดลหรือแบบประสาน 5 แนวคิดหลัก.....	15
3 การประเมินตามสภาพจริง.....	17
4 แนวดำเนินการของครูผู้สอนในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด.....	20
5 องค์ประกอบของเจตคติของไทรแอนด์ส.....	27

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

วัยรุ่น (Adolescence) เป็นวัยที่มีการเจริญเติบโตและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เป็นช่วงเวลาเปลี่ยนวัยหรือเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อที่เปลี่ยนจากความเป็นเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ มีพัฒนาการทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา (ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2540 : 331) การเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกายและอารมณ์นั้นทั้งวัยรุ่นหญิงและวัยรุ่นชายมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ เด็กหญิงจะเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นก่อนเด็กชายโดยจะเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นระหว่างอายุ 13 - 15 ปี และเด็กชายจะอยู่ในช่วงระหว่างอายุ 15-17 ปี(พรพิมล เจียมนาครินทร์. 2539 : 22) ในช่วงวัยนี้เป็นระยะที่วัยรุ่นสนใจตนเอง สนใจเพื่อนต่างเพศมากขึ้นและยังเป็นวัยที่ชอบทดลองหาประสบการณ์ใหม่ๆ โดยเฉพาะเรื่องเพศ เพราะมีความอยากรู้อยากเห็น ซึ่งจะนำไปสู่การพยายามที่จะเรียนรู้เพิ่มเติมจากกลุ่มเพื่อน โรงเรียน และสื่อต่างๆ เช่น หนังสือโป๊ โทรทัศน์ ภาพยนตร์เกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยเฉพาะวัยรุ่นในปัจจุบันเติบโตในช่วงของการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี ได้แก่ การเผยแพร่ภาพที่ปลุกเร้าอารมณ์ผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ต และจากการสำรวจพฤติกรรมทางเพศโดยดูเร็กซ์ ได้ทำการสำรวจวัยรุ่นทั้งหมด 4,200 คน อายุระหว่าง 16 - 21 ปีจากวัยรุ่น 14 ประเทศ พบว่าวัยรุ่นได้แหล่งข้อมูล ความรู้ด้านเพศศึกษาที่ไม่ถูกต้องและเชื่อถือไม่ได้เต็มที่ เพราะแหล่งข้อมูลสำคัญที่วัยรุ่นเมื่อเกิดความสงสัยอยากรู้อะไรเกี่ยวกับเพศแล้วจะนำไปถามเพื่อนมากที่สุด ร้อยละ 28 รองลงมาคือจากโรงเรียน ร้อยละ 22 และจากพ่อแม่ซึ่งเปรียบเสมือนครูคนแรกของลูกๆ เพียงร้อยละ 12 เท่านั้น (เนชั่นสุดสัปดาห์. 2542 : <http://www.geocities.com>)

ปัจจุบันปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นเป็น 1 ใน 3 ปัญหาใหญ่ (วัลลภ ดังคณานุรักษ์. 2543 : 2) ซึ่งสอดคล้องกับวัลลภ ปิยะมโนธรรม (2540 : 87) ที่กล่าวว่า ปัญหาของวัยรุ่นที่สำคัญในขณะนี้คือ ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนวัยรุ่น และในปัจจุบันสังคมไทยวิกฤตินัก นักเรียนหญิงเห่ค่านิยมมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมองการร่วมเพศเป็นเรื่องปกติ ไครบริสุทธิตราหน้าว่าเซยและโดนกีดกันไม่ให้เข้ากลุ่ม (ไทยรัฐ. 2546 : 30 ก.ค. : 1) นอกจากนี้ยังพบพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่นอีกเช่น การมีเพศสัมพันธ์แบบฉาบฉวย รวมถึงการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงินหรือสิ่งของตอบแทน ซึ่งพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยเหล่านี้สามารถนำไปสู่การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ การทำแท้งและการติดเชื้อโรคทางเพศสัมพันธ์ซึ่งรวม

ถึงโรคเอดส์ด้วย (พิมลพรรณ อิศรภักดี. 2545 : 4 - 5) รายงานของกองระบาดวิทยากระทรวงสาธารณสุขเกี่ยวกับสถานการณ์โรคเอดส์ในประเทศไทยมีการคาดการณ์ว่า ในอนาคตอายุเฉลี่ยของผู้ป่วยที่เป็นโรคเอดส์จะน้อยลงจากเดิมที่มีอายุเฉลี่ยประมาณ 35 ปีขึ้นไป มีแนวโน้มมาสู่กลุ่มวัยรุ่นตอนต้น ซึ่งจะมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นเอดส์มากขึ้น เนื่องจากการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อน และวัยรุ่นมักมีความต้องการหาประสบการณ์ในเรื่องเพศด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ทำให้มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกในอายุที่น้อยลงและมักเป็นเพศสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมากกว่าจึงมักไม่มีการป้องกัน (ผู้จัดการ. 2543 : 15ก.พ. : 5) จากการสำรวจของสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2544 พบว่า นักเรียนนักศึกษาจำนวน 382,384 คนหรือร้อยละ 6.3 จากจำนวนนักเรียนนักศึกษาทั่วประเทศ 6,092,472 คน ออกมายอมรับว่ามีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ทั้งนี้ นักเรียนชั้นต่ำสุดที่อยู่ในขอบข่ายการสำรวจคือ ระดับ ป.6 ในจำนวน 382,384 คนที่ยอมรับว่ามีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนนั้น ร้อยละ 67.3 ระบุว่า มีเพศสัมพันธ์กับคนรัก ร้อยละ 11.3 มีกับเพื่อนร่วมโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย ร้อยละ 10.6 มีกับเพื่อนต่างโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย ร้อยละ 5.7 มีกับหญิงบริการ นักร้อง และร้อยละ 4.0 มีกับเพื่อนใหม่ที่พบตามสถานบันเทิง เมื่อถามถึงสถานการณ์หรือแรงผลักดันให้มีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 67.5 ตอบว่าเพราะความใกล้ชิด ร้อยละ 51.0 เพราะอยากลอง ร้อยละ 27.1 เพราะอ่านหนังสือ ดูภาพยนตร์หรือวิดีโอ และร้อยละ 14.3 บอกว่าถูกกระตุ้นจากการดื่มเหล้า(ไทยโพสต์. 2544 : <http://www.phrathai.net/news>) นอกจากนี้ นายบุญยงค์ เวชมนิศร์ รองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) กล่าวว่า สังคมไทยในไตรมาสที่ 2 ของปี พ.ศ.2547 วัยรุ่นมักมีเพศสัมพันธ์กันตั้งแต่อายุ 15 - 23 ปี และพบว่าเด็กไทยมีประสบการณ์ทางเพศในช่วงที่มีอายุน้อยลงเรื่อย ๆ โดยในปี พ.ศ.2544 เด็กไทยจะมีประสบการณ์ทางเพศในช่วงอายุ 16 - 17 ปี ในปี พ.ศ.2545 พบว่าเด็กจะมีประสบการณ์ทางเพศในช่วงอายุ 13 - 14 ปี และในปี พ.ศ. 2546 ช่วงอายุ 9 -10 ขวบเด็กเริ่มมีประสบการณ์ทางเพศแล้ว (ไทยรัฐ. 2547 : 18 ก.ย. : 10) /

จากปัญหาต่างๆข้างต้น อาจกล่าวได้ว่าพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น เป็นปัญหาหนึ่งที่สำคัญในช่วงชีวิต เพราะวัยรุ่นเหล่านี้ส่วนใหญ่จะอยู่ในวัยเรียนและกำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษาดังนั้นนักเรียนหรือวัยรุ่นจำเป็นต้องมีการป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้ตกอยู่ในสถานการณ์ที่จะนำไปสู่พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่คาดคิดและไม่ปลอดภัย จากการศึกษาของ สุชาติดา รัชกุล (2541 : 75 - 76) พบว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้วัยรุ่นเกิดการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนา ประการแรก ได้แก่ การขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศเนื่องจากทั้งสถาบันครอบครัวและโรงเรียนไม่ได้ให้การ

อบรมสั่งสอนเรื่องเพศศึกษาแก่วัยรุ่นมากเพียงพอซึ่งอาจจะเป็นเพราะสังคมไทยเกรงว่าจะเป็นการกระตุ้นให้เด็กอยากทดลองมากขึ้นจึงเป็นสาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นยึดเพื่อนเป็นที่ปรึกษาและเป็นแหล่งความรู้ในเรื่องเพศมากกว่าครูและพ่อแม่ รวมทั้งนิตยสาร สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ และสื่อโทรทัศน์ที่มักจะมีภาพเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสมเป็นการยั่วยุอารมณ์เพศของวัยรุ่นและทำให้ไม่สามารถควบคุมตนเองได้ ประการที่สอง เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ โดยเฉพาะวัยรุ่นหญิงมักไม่รู้เท่าทันฝ่ายชายทำให้ขาดการระมัดระวังตัวในการอยู่ตามลำพัง เป็นการเปิดโอกาสให้ฝ่ายชายล่วงเกินทางเพศได้ ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่มักไม่ได้คาดการณ์ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นจึงไม่ได้มีการป้องกันตัวซึ่งอาจทำให้เกิดการตั้งครรภ์ได้ เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ มีการรับรู้ และตระหนักถึงผลเสียของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร สถาบันการศึกษาจึงเป็นสถาบันรองจากสถาบันครอบครัวที่มีบทบาทในการสอนเพศศึกษามากขึ้น เนื่องจากสถาบันครอบครัวไม่สามารถทำหน้าที่อบรมสั่งสอนเรื่องเพศศึกษาได้อย่างสมบูรณ์แบบ(สุชาติ โสมประยูร. 2531 :186)

เนื่องจากผู้วิจัยเป็นศิษย์เก่าโรงเรียนศิลาจารย์พัฒน์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร และได้พบปัญหาพฤติกรรมของเพื่อนนักเรียน คือ ปัญหาชู้สาว ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ผู้วิจัยจึงได้ทำการสำรวจปัญหาเบื้องต้น โดยการสัมภาษณ์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายปกครอง อาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์แนะแนวในระดับช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 6 คน เกี่ยวกับปัญหาที่พบในปัจจุบันของนักเรียน ปรากฏว่าปัญหาที่พบคือ มีพฤติกรรมเสี่ยงในเรื่องเพศ ปัญหาเรื่องชู้สาวและการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ผู้วิจัยจึงได้ทำการสำรวจเจตคติต่อการป้องกันเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้คำถามปลายเปิดจำนวน 3 ข้อ ดังนี้

ข้อที่ 1 ถ้ามว่า นักเรียนคิดอย่างไรต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 395 คน มีความคิดเห็นด้วยว่าการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นสิ่งที่ดี จำนวน 385 คน คิดเป็นร้อยละ 97.47 ไม่เห็นด้วยเพราะคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่องธรรมชาติ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.53 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 382 คน มีความคิดเห็นด้วยว่าการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นสิ่งที่ดี จำนวน 329 คนคิดเป็นร้อยละ 86.13 ไม่เห็นด้วยเพราะคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่องธรรมชาติและไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.87 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 361 คน มีความคิดเห็นด้วยว่าการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นสิ่งที่ดี จำนวน 316 คน คิดเป็นร้อยละ 87.53 ไม่เห็นด้วยเพราะคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่องธรรมชาติ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 12.47

ข้อที่ 2 ถามว่า นักเรียนรู้สึกอย่างไรต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 395 คน ตอบว่า รู้สึกชอบหรือพอใจจำนวน 369 คนคิดเป็นร้อยละ 93.42 รู้สึกไม่ชอบหรือไม่พอใจ 26 คนคิดเป็นร้อยละ 6.58 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 382 คน รู้สึกชอบหรือพอใจจำนวน 327 คนคิดเป็นร้อยละ 85.60 รู้สึกไม่ชอบหรือไม่พอใจ 55 คนคิดเป็นร้อยละ 14.40 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 361 คน ตอบว่ารู้สึกชอบหรือพอใจจำนวน 318 คนคิดเป็นร้อยละ 88.08 รู้สึกไม่ชอบหรือไม่พอใจ 43 คนคิดเป็นร้อยละ 11.92

ข้อที่ 3 ถามว่า นักเรียนจะประพฤติตัวอย่างไรต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 395 คน ตอบว่า สนับสนุนและส่งเสริมได้แก่ ไม่แต่งตัวโป๊ ไม่ยุ่งกับเพศตรงข้าม ปฏิเสธและหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ 395 คนคิดเป็นร้อยละ 100 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 382 คน ตอบว่า สนับสนุนและส่งเสริมได้แก่ ไม่ไปเที่ยวสองต่อสองกับเพศตรงข้าม ไม่แต่งตัวโป๊ และช่วยกันรณรงค์ป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน 340 คนคิดเป็นร้อยละ 89.00 และตอบว่าไม่ทราบ 42 คนคิดเป็นร้อยละ 11.00 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 361 คน ตอบว่า สนับสนุนและส่งเสริมได้แก่ ไม่แต่งตัวโป๊ ปฏิเสธการไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศสองต่อสอง และช่วยกันรณรงค์ป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน 344 คนคิดเป็นร้อยละ 95.29 และตอบว่าไม่ทราบ 17 คนคิดเป็นร้อยละ 4.71

จากการสำรวจเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนดังกล่าวสรุปได้ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีแนวโน้มที่จะมีเจตคติทางลบต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน คือ คิดว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมชาติ จำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 2.53 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีแนวโน้มที่จะมีเจตคติทางลบต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน คือ คิดว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมชาติ รู้สึกเฉยๆและไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 53 คนคิดเป็นร้อยละ 13.87 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีแนวโน้มที่จะมีเจตคติทางลบต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน คือ คิดว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมชาติ และไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 45 คนคิดเป็นร้อยละ 12.47 จากการสำรวจพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีแนวโน้มมีเจตคติทางลบต่อการป้องกันเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมากที่สุด จึงสมควรได้รับการพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนมีเจตคติที่เหมาะสมต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ซึ่งเจตคติเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญและเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของการกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมโดยทั่วไปของบุคคล (Love lock.1988 : 17) ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์ (2524 : 19) และสุชาติ โสมประยูร (2531 : 5) กล่าวว่าเจตคติมีส่วนสำคัญในเรื่องเพศของวัย

ร่น โดยเชื่อว่าความศรัทธา ความเชื่อ ความสนใจสามารถที่จะเปลี่ยนให้เป็นการปฏิบัติได้ ซึ่งการมีเจตคติที่ดีและถูกต้องต่อเรื่องเพศเป็นสิ่งที่กำหนดวิถีแห่งพฤติกรรมของคนเรารวมถึงชีวิตสมรสชีวิตครอบครัวในอนาคต เจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น การได้รับข้อมูลใหม่จากบุคคลอื่น หรือการได้รับประสบการณ์โดยตรงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบของความคิด ความเข้าใจและมีผลให้องค์ประกอบด้านความรู้สึกและองค์ประกอบด้านพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงด้วย (ฐิติพร คล้ายพันธ์. 2538 : 16 ; อ้างอิงจาก Triandis. 1971) และเนื่องจากในภาคการศึกษานักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้เลื่อนชั้นขึ้นไปมัธยมศึกษาปีที่ 3 และผู้วิจัยได้ทำการสำรวจปัญหาซ้ำอีกซึ่งผลปรากฏว่ายังพบปัญหาในนักเรียนกลุ่มเดิมดังกล่าวอยู่ ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องศึกษานักเรียนในกลุ่มนี้

วิธีการพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน สามารถทำได้หลายวิธี เช่น การฝึกอบรม การใช้กิจกรรมกลุ่ม การเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล การใช้เทคนิคแม่แบบ บทบาทสมมติ เป็นต้น การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจจะใช้การเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล ในการพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เพราะการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางตามรูปแบบชิปปาโมเดลเป็นรูปแบบการสอนที่มีรูปแบบที่ชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้โดยง่ายและสอดคล้องกับการดำรงชีวิตกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน โดยเน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอนจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (ทิศนา แหมมณี. 2543 : 2 - 30) ดังผลการศึกษาของนิติญาพร ประเสริฐสังข์ (2545 : ก) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องกลไกมนุษย์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปา พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปาโมเดลที่พัฒนาขึ้นในวิชาวิทยาศาสตร์เรื่องกลไกมนุษย์ นักเรียนร้อยละ 80 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ความรู้ที่กำหนด คือร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุดารัตน์ ไม้พวงวงศ์ (2543 : ก) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนแบบชิปปาโมเดล เรื่องเส้นขนานและความคล้ายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภายหลังได้รับการสอนด้วยชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์ที่ใช้การจัดการเรียนการสอนแบบชิปปาโมเดล พบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนที่ได้รับการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลของการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดลที่มีต่อเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศิลาจารย์พิพัฒน์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอนแบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนระหว่างนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดลกับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ จะเป็นแนวทางให้ครู - อาจารย์ที่มีความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดลได้นำเทคนิคชิปปาโมเดลไปพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศิลาจารพิพัฒน์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547 ที่มีแนวโน้มมีเจตคติทางลบต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน จำนวน 53 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศิลาจารพิพัฒน์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547 จำนวน 40 คน ที่มีแนวโน้มมีเจตคติทางลบต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) จากประชากรและสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง เป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่มๆละ 20 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน จำแนกเป็น 2 วิธี คือ
 - 1.1 การเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล
 - 1.2 การสอนแบบปกติ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ เจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล หมายถึง การที่ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนเกี่ยวกับการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนโดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศิลาจารย์พัฒน เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ได้รวบรวมความรู้ สร้างความรู้ด้วยตนเองและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเน้นกิจกรรม 5 องค์ประกอบด้วยกัน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ (Construct) การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือสิ่งแวดล้อม การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Interaction) การได้เคลื่อนไหวร่างกาย (Physical Participate) การเรียนรู้กระบวนการต่างๆ (Process Learning) และการนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ (Application)

โดยประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

- 1.1 ผู้วิจัยชี้แจงรูปแบบการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
- 1.2 ผู้วิจัยสร้างหรือกระตุ้นความสนใจของนักเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

2.1 ผู้วิจัยทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนด้วยการสนทนา เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน (C)

2.2 ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มๆ ละ 5 คน โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจากกรณีศึกษาหรือใบความรู้ และผู้วิจัยแจกใบงานให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามใบงานร่วมกันเพื่อให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน แลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดเห็นแก่กันและกันและให้ผู้เรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด (I,P)

2.3 นักเรียนในแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

2.4 นักเรียนและผู้วิจัยช่วยกันสรุปสาระสำคัญที่ได้ในการปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน มีการซักถามและอภิปรายร่วมกัน และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน (A)

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

3.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ในการพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจากการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล

3.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

วิธีนี้ใช้กับกลุ่มทดลอง

2. การสอนแบบปกติ หมายถึง การสอนตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยให้ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนตามปกติ โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ขั้นนำ ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบและสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

2.2 ขั้นสอน ผู้วิจัยสอนเนื้อหาโดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอนที่กำหนด โดยผู้วิจัยอธิบายเนื้อหาและใช้สื่อการสอน ได้แก่ กรณศึกษา ใบความรู้และใบคำถามแล้วให้นักเรียนซักถามถ้ามีข้อสงสัย

2.3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปสาระสำคัญที่ได้จากการเรียนแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

วิธีนี้ใช้กับกลุ่มควบคุม

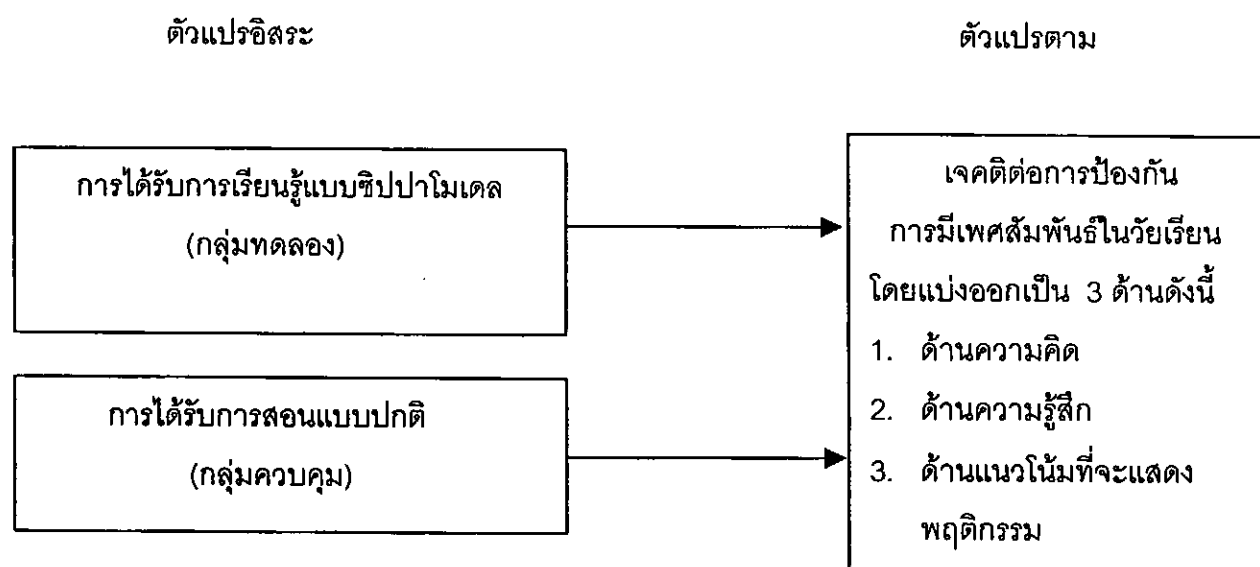
3. เจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของนักเรียนต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ซึ่งแบ่งเจตคติออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

3.1 ด้านความคิด หมายถึง คิดถึงประโยชน์และคุณค่าของการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

3.2 ด้านความรู้สึก หมายถึง ความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ เมื่อนักเรียนคิดถึงประโยชน์และคุณค่าของการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

3.3 ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม หมายถึง ความพร้อมที่จะตอบสนองต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เมื่อรู้เกี่ยวกับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ได้แก่ การปฏิเสธ การหลีกเลี่ยงและการระมัดระวังตัวไม่พาตัวเองไปสู่สถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัย

กรอบแนวคิดของการศึกษาค้นคว้า

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล
2. นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการสอนแบบปกติ
3. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดลมีเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล
 - 1.1 เอกสารและที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล

1.1.1 ความหมายของการจัดการเรียนการสอนแบบชิปปาโมเดล

การจัดการเรียนการสอนแบบชิปปาโมเดล (CIPPA DODEL) เป็นรูปแบบของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่มีความสนใจ และมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำจำกัดความของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบ ชิปปาโมเดล (กรมวิชาการ. 2539 : 1 – 2 ; สุรางค์ เจริญสุข. 2541 : 6 ; วัฒนาพร ระงับทุกข์. 2542 : 8 ; สุพล วงสินธ์. 2542 : 41 และทิศนา แคมมณี. 2542 : 14 – 15) มีรายละเอียดของรูปแบบ ดังนี้

C มาจากคำว่า Construct ซึ่งหมายถึง การสร้างความรู้ตามแนวคิดของ Constructivism กล่าวคือ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี ควรเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสสร้างความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง การที่ผู้เรียนมีโอกาสได้สร้างความรู้ด้วยตนเองนี้เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสติปัญญา

I มาจากคำว่า Interaction ซึ่งหมายถึงการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัวกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี จะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลและแหล่งความรู้ที่หลากหลาย ซึ่งเป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสังคม

P มาจากคำว่า Physical Participation ซึ่งหมายถึงให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เคลื่อนไหวร่างกาย โดยทำกิจกรรมในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งเป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางกาย

P มาจากคำว่า Process Learning หมายถึง การเรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการกลุ่ม กระบวนการพัฒนาตนเอง เป็นต้น การเรียนรู้กระบวนการเป็นสิ่งสำคัญเช่นเดียวกับการเรียนรู้ เนื้อหาสาระต่าง ๆ การเรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการเป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมีส่วนร่วมทางด้านสติปัญญาอีกทางหนึ่ง

A มาจากคำว่า Application หมายถึง การนำความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียน และช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มเติมขึ้นเรื่อย ๆ

การจัดการเรียนการสอนแบบชิปปาโมเดล คือ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบประสาน 5 แนวคิดหลัก คือ

1. แนวคิดการสรรค์สร้างความรู้ (Constructivism)
2. แนวคิดเรื่องกระบวนการกลุ่มและการเรียนแบบร่วมมือการเรียนรู้ (Group Process and Co – operative Learning)

3. แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ (Learning Readiness)
4. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้กระบวนการ (Process Learning)
5. แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of Learning)

การใช้แนวคิดหลักทั้ง 5 ดังกล่าวข้างต้นบนพื้นฐานของทฤษฎีสำคัญ 2 ทฤษฎี คือ

1. ทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ (Human Development)
2. ทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning)

สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล เป็นรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยเน้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีการทำกิจกรรมเพื่อเคลื่อนไหวร่างกาย มีการเรียนรู้ด้วยกระบวนการต่างๆ และสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

1.1.2 รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบชิปปาโมเดล

แนวคิดสำหรับการจัดการเรียนการสอนแบบชิปปาโมเดล กิจกรรมการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างผูกพัน จนกระทั่งเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ทิศนา ขัมมณี (2542 : 2 -3) ได้เสนอแนวคิดที่ใช้เป็นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพดังนี้

1. กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางด้านร่างกาย (physical participation) คือ เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเคลื่อนไหวร่างกาย เพื่อช่วยให้ประสาทการรับรู้ของผู้เรียน

ต้นตัวพร้อมที่จะรับข้อมูลและการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น ดังนั้นกิจกรรมที่จัดจึงควรเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวในลักษณะใดลักษณะหนึ่งเป็นระยะ ๆ ตามความเหมาะสมกับวัยและระดับความสนใจของผู้เรียน

2. กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสติปัญญา (intellectual participation) คือ เป็นกิจกรรมที่ท้าทายความคิดของผู้เรียน สามารถกระตุ้นสมองของผู้เรียนเกิดการเคลื่อนไหวช่วยให้ผู้เรียนเกิดความจดจ่อในการคิด สนุกที่จะคิด โดยเรื่องนั้นจะต้องไม่ง่ายและไม่ยากเกินไปสำหรับผู้เรียน ครูจึงต้องหาประเด็นการคิดที่เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความคิดหรือลงมือทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

3. กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสังคม (social participation) คือ เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีจึงควรเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมรอบตัวด้วย

4. กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางอารมณ์ (emotional participation) คือ เป็นกิจกรรมที่ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยทำให้การเรียนรู้เกิดความหมายต่อตนเอง กิจกรรมจึงควรเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิต ประสบการณ์ และความเป็นจริงของผู้เรียนจะต้องเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียนโดยตรงหรือใกล้ตัวผู้เรียน

สรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ใดหากสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวร่างกาย ท้าทายความคิดสติปัญญา สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความคิดได้อย่างเต็มที่แล้วและช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมรอบตัวได้อย่างกว้างขวาง กิจกรรมนั้นจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีและหากกิจกรรมนั้นเป็นกิจกรรมที่ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้เรียนโดยตรงก็จะช่วยให้การเรียนรู้มีความหมายต่อผู้เรียนยิ่งขึ้น

1.1.3 หลักการจัดการเรียนการสอนแบบชิปปาโมเดล

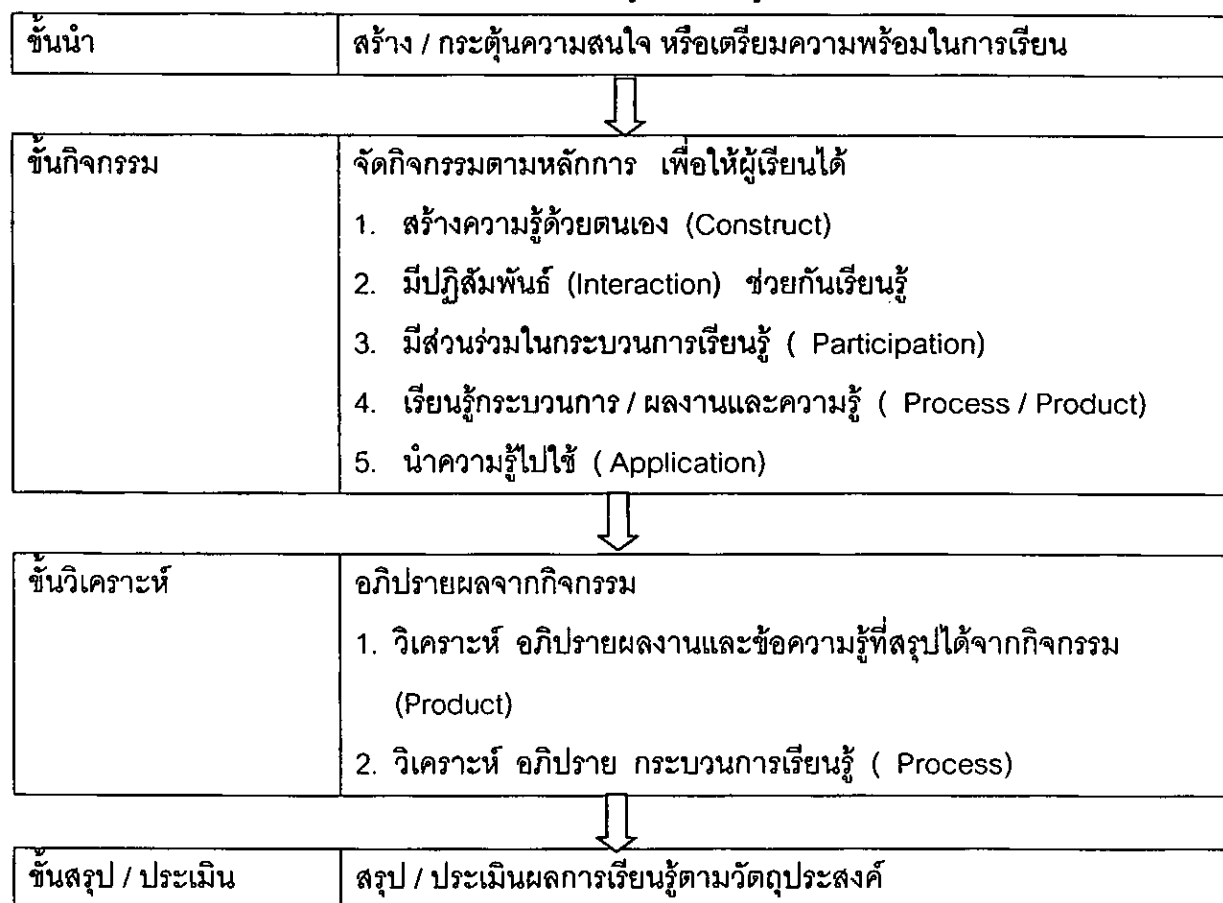
ทิตนา แชมมณี (2542 : 6 – 7) ได้เสนอหลักการในการจัดการเรียนการสอนแบบชิปปาโมเดลไว้ว่า กิจกรรมการเรียนการสอนควรมีคุณสมบัติดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง (Construct)
2. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้มากที่สุด (Participation)
3. ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความคิด ข้อความรู้ ตลอดจนถึงการเรียนรู้จากกันและกัน (Interaction)

4. ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการควบคู่กันไปกับผลงาน (Process & Product)
5. ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ได้ (Application)

ชิปปาโมเดล นอกจากจะเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแล้ว ยังสามารถนำไปใช้เป็นตัวชี้วัด หรือเป็นเครื่องตรวจสอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ว่า กิจกรรมนั้นเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางหรือไม่ โดยนำเอากิจกรรมในแผนการสอนมาตรวจสอบตามหลักชิปปา

ขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางชิปปาโมเดล มีดังนี้

ภาพประกอบ 1 ขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง
(กรมวิชาการ. 2539 : 1 – 2)

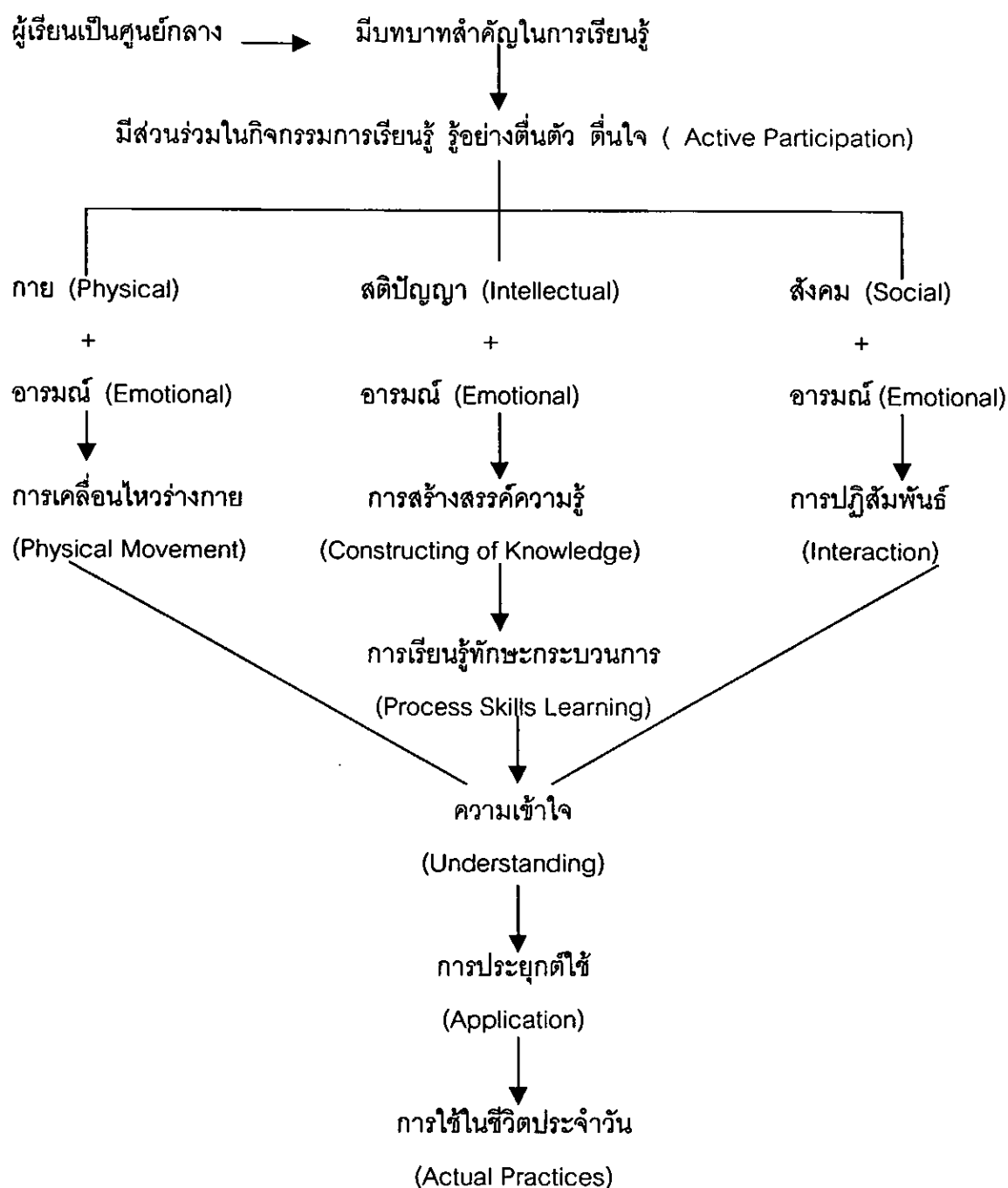
กระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนี้มีตัวบ่งชี้การเรียนรู้ของนักเรียน 9 ข้อ และตัวบ่งชี้การสอนของครู 10 ข้อ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 10)

ตัวบ่งชี้การเรียนรู้ของนักเรียน

1. นักเรียนมีประสบการณ์ตรงกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2. นักเรียนฝึกปฏิบัติจนค้นพบความถนัดและวิธีการของตนเอง
 3. นักเรียนทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกลุ่ม
 4. นักเรียนฝึกหัดอ่านหลากหลายและสร้างสรรค์จินตนาการ ตลอดจนได้แสดงออกอย่างชัดเจนและมีเหตุผล
 5. นักเรียนได้รับการเสริมแรงให้ค้นหาคำตอบแก้ปัญหาทั้งด้วยตนเองและร่วมด้วยช่วยกัน
 6. นักเรียนได้ฝึกค้น รวบรวมข้อมูล และสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง
 7. นักเรียนเลือกทำกิจกรรมตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจของตนเองอย่างมีความสุข
 8. นักเรียนฝึกตนเองให้มีวินัย และรับผิดชอบในการทำงาน
 9. นักเรียนฝึกประเมิน ปรับปรุงตนเองและยอมรับผู้อื่น ตลอดจนเฝ้าหาความรู้อย่างต่อเนื่อง
- ตัวบ่งชี้การสอนของครู
1. ครูเตรียมการสอนทั้งเนื้อหาและวิธีการ
 2. ครูจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่ปลูกเร้าใจและส่งเสริมแรงให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้
 3. ครูเอาใจใส่นักเรียนเป็นรายบุคคลและแสดงความเมตตาต่อนักเรียนอย่างทั่วถึง
 4. ครูจัดกิจกรรมและสถานการณ์ให้นักเรียนได้แสดงออกและคิดอย่างสร้างสรรค์
 5. ครูส่งเสริมให้นักเรียนฝึกหัด ฝึกทำ และฝึกปรับปรุงตนเอง
 6. ครูส่งเสริมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกลุ่ม พร้อมทั้งสังเกตส่วนดีและปรับปรุงส่วนด้อยของนักเรียน
 7. ครูใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกความคิด การแก้ปัญหาและการค้นพบความรู้
 8. ครูใช้แหล่งเรียนรู้หลากหลายและเชื่อมโยงประสบการณ์กับชีวิตจริง
 9. ครูฝึกฝนกิริยามารยาท และวินัยตามวิ ถีวัฒนธรรมไทย
 10. ครูสังเกตและประเมินพัฒนาการของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง
- จากตัวบ่งชี้การสอนของครูทั้ง 10 ข้อ อาจสรุปได้ว่าครูผู้สอนจะต้องเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) คือเป็นผู้จัดประสบการณ์และจัดสื่อการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนใช้เป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. 2541 : 2)

รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบชิปปาโมเดล

ภาพประกอบ 2 แผนภูมิแสดงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบชิปปาโมเดล หรือแบบประสาน 5 แนวคิดหลัก พัฒนาโดย ทิศนา แหมมณี (ทิศนา แหมมณี. 2542 : 12)

1.1.4 การวัดและประเมินผลที่สอดคล้องการจัดการเรียนการสอนแบบชิปปาโมเดล

วิธีการวัดและประเมินที่ยอมรับกันว่า สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนแบบชิปปาโมเดล คือ การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) เพราะเป็นวิธีการที่สามารถค้นหาความสามารถและความก้าวหน้าในการเรียนรู้ที่แท้จริงของผู้เรียน และยังเป็นข้อมูลที่สำคัญที่สามารถนำมาใช้ประกอบการตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

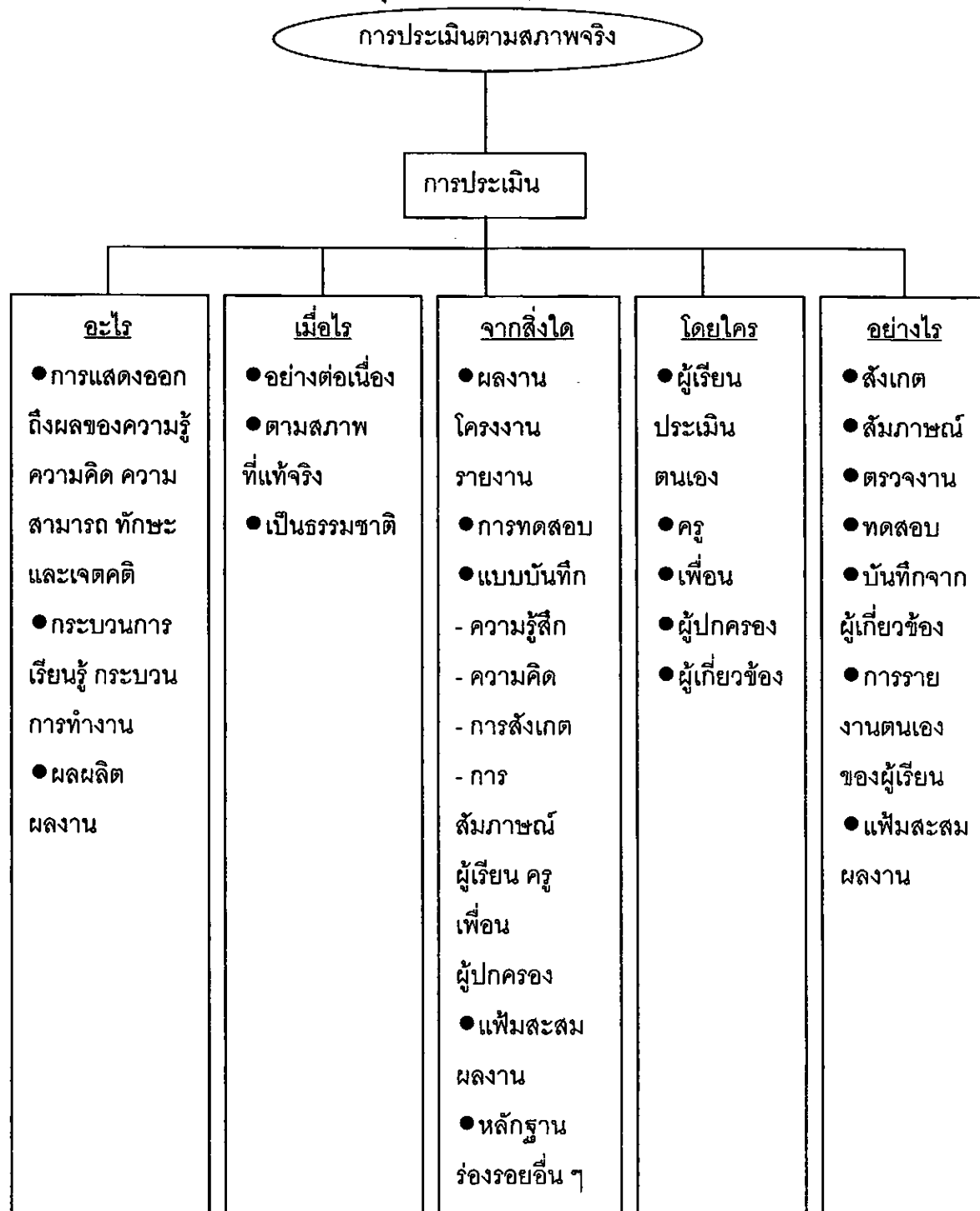
การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment)

เป็นการประเมินเชิงคุณภาพอย่างต่อเนื่องในด้านความรู้ ความคิด พฤติกรรม วิธีการปฏิบัติและผลการปฏิบัติของผู้เรียน การประเมินลักษณะนี้จะมีประสิทธิภาพ เมื่อประเมินการปฏิบัติของผู้เรียนในสภาพที่เป็นจริง วิธีการที่ใช้ประเมิน ได้แก่ การสังเกต การสัมภาษณ์ บันทึกจากผู้เกี่ยวข้อง แบบทดสอบวัดความสามารถจริง การรายงานตนเอง และแฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio)

ลักษณะที่สำคัญของการประเมินจากสภาพจริง

1. เป็นการประเมินที่กระทำไปพร้อม ๆ กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสามารถทำได้ตลอดเวลาในทุกสถานการณ์ ทั้งที่โรงเรียน บ้านและชุมชน
2. เป็นการประเมินที่เน้นพฤติกรรมและการแสดงออกของผู้เรียนที่แสดงออกมาจริง ๆ
3. เน้นการพัฒนาผู้เรียนอย่างเด่นชัด และให้ความสำคัญกับการพัฒนาจุดเด่นของผู้เรียน
4. เน้นการประเมินตนเองของผู้เรียน
5. ตั้งอยู่บนพื้นฐานของสถานการณ์ที่เป็นชีวิตจริง
6. ใช้ข้อมูลที่หลากหลาย มีการเก็บข้อมูลระหว่างการปฏิบัติในทุกด้าน ทั้งที่โรงเรียน บ้าน และชุมชนอย่างต่อเนื่อง
7. เน้นคุณภาพของผลงานที่ผู้เรียนสร้างขึ้น ซึ่งเป็นผลจากการบูรณาการความรู้ความสามารถหลาย ๆ ด้านของผู้เรียน
8. เน้นการวัดความสามารถในการคิดระดับสูง (ทักษะการคิดที่ซับซ้อน) เช่น การวิเคราะห์ การสังเคราะห์
9. ส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์เชิงบวก มีการชื่นชม ส่งเสริม และอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของผู้เรียน และผู้เรียนได้เรียนอย่างมีความสุข
10. เน้นการมีส่วนร่วมระหว่างผู้เรียน ครู ผู้ปกครอง

ลักษณะที่สำคัญของการประเมินจากสภาพจริงสามารถแสดงได้
 ดังภาพประกอบ 3 (วัฒนาพร ระบุว่าทุกข. 2542 : 45)

ภาพประกอบ 3 การประเมินตามสภาพจริง

1.1.5 บทบาทของครูและผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอนตามชิปปาโมเดล

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบชิปปาโมเดล ครูควรมีบทบาทดังนี้

(ทศนา เขมมณี. 2542 : 13 ; วัฒนาพร ระงับทุกข์. 2542 : 12 – 14)

1. การเตรียมการสอน

1.1 ศึกษาและวิเคราะห์เรื่องที่จะสอนให้เข้าใจ

1.2 ศึกษาแหล่งความรู้ที่หลากหลาย

1.3 วางแผนการสอน

1.3.1 กำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน

1.3.2 วิเคราะห์เนื้อหาและความคิดรวบยอด และกำหนดรายละเอียดให้

ชัดเจน

1.3.3 ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางตามหลัก

ชิปปาหรืออื่น ๆ

1.3.4 กำหนดวิธีการประเมินผลการเรียนรู้

1.4 จัดเตรียม

1.4.1 สื่อ วัสดุ การเรียนการสอน ให้เพียงพอสำหรับผู้เรียน

1.4.2 เอกสาร หนังสือ หรือข้อมูลต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน

1.4.3 ติดต่อแหล่งความรู้ต่าง ๆ ซึ่งอาจจะเป็นบุคคล สถานที่ หรือสื่อ

ทัศน์วัสดุต่าง ๆ และศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

1.4.4 เครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้

1.4.5 ห้องเรียนหรือสถานที่เพื่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น อาจต้อง

จัดโต๊ะ เก้าอี้ ในลักษณะใหม่

2. การสอน

2.1 สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี

2.2 กระตุ้นผู้เรียนให้สนใจในการร่วมกิจกรรม

2.3 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนที่ได้เตรียมไว้ โดยอาจมีการปรับแผนให้

เหมาะสมกับผู้เรียนและสถานการณ์ที่เป็นจริง

2.3.1 ดูแลให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ แก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้น

2.3.2 อำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียนในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้

2.3.3 กระตุ้นผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเต็มที่

2.3.4 สังเกตและบันทึกพฤติกรรมและกระบวนการการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมทั้งเหตุการณ์ที่จะส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เกิดขึ้นขณะทำกิจกรรม

2.3.5 ให้คำแนะนำ และข้อมูลต่าง ๆ แก่ผู้เรียนตามความจำเป็น

2.3.6 บันทึกปัญหาและข้อขัดข้องต่าง ๆ ในการดำเนินกิจกรรมเพื่อการปรับปรุงกิจกรรมให้ดีขึ้น

2.3.7 ให้การเสริมแรงผู้เรียนตามความเหมาะสม

2.3.8 ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานการเรียนรู้ของผู้เรียนและอาจให้ข้อมูล เนื้อหาความรู้เพิ่มเติมแก่ผู้เรียนตามความเหมาะสม

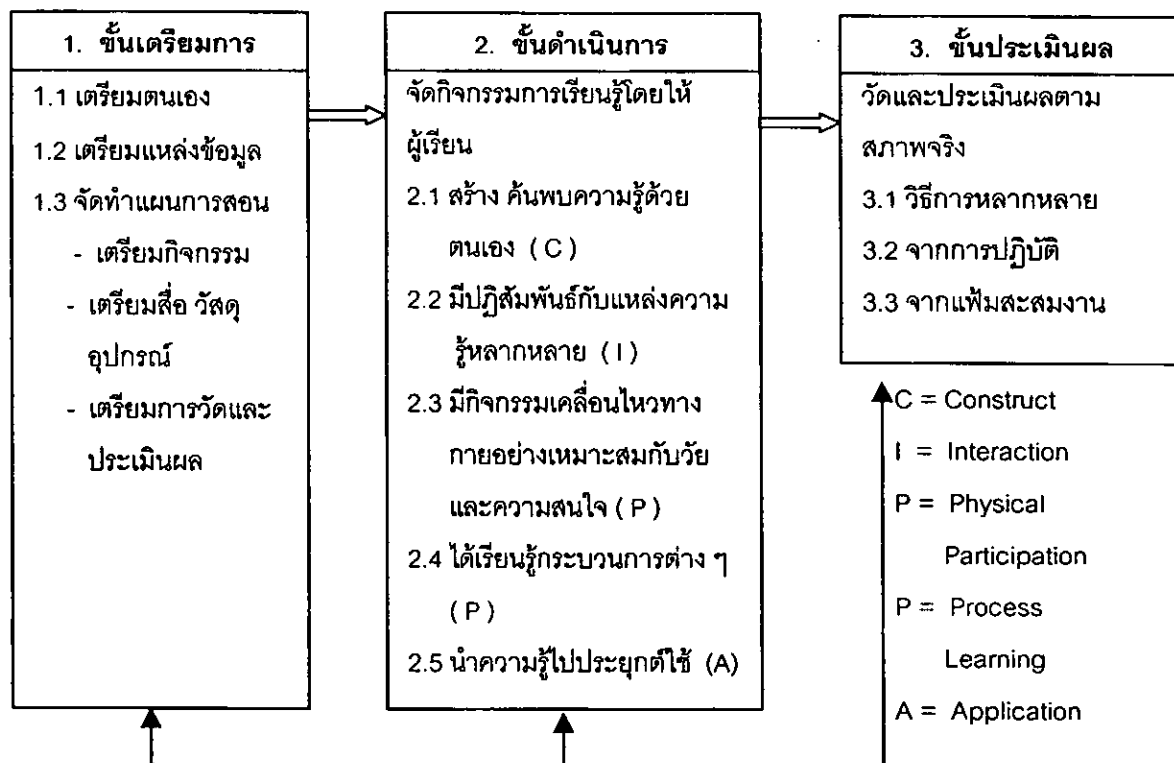
2.3.9 ให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมและกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนและให้ข้อเสนอแนะตามความเหมาะสม

3. การประเมินผล

3.1 เก็บรวบรวมผลงาน และประเมินผลงานของผู้เรียน

3.2 ประเมินผลการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในแผนการสอน

เพื่อให้ครูซึ่งเป็นบุคลากรที่สำคัญที่สุด ในการนำแนวคิดไปจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้สำเร็จจริง กรมสามัญศึกษาจึงได้เสนอแนะแนวทางการดำเนินการของครูผู้สอนไว้ โดยยึดหลักและประยุกต์รูปแบบชิปปาโมเดล ดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพประกอบ 4 แนวดำเนินการของครูผู้สอนในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด
(คณะอนุกรรมการการปฏิรูปการเรียนรู้, 2543)

บทบาทของผู้เรียน

1. ทบทวนความรู้เดิม และมีส่วนร่วมในการแสวงหาข้อมูล ข้อเท็จจริง ความคิดเห็น หรือประสบการณ์ต่าง ๆ จากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย
 2. ศึกษาหรือลงมือทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อทำความเข้าใจ ใช้ความคิดในการกลั่นกรอง แยกแยะ วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล และสร้างความหมายให้แก่ตนเอง
 3. สรุปและจัดระบบระเบียบความรู้ที่ได้สรรค์สร้างขึ้น เพื่อช่วยให้การเรียนรู้เกิด ความคงทนและสามารถนำความรู้ไปใช้ได้สะดวก
 4. นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อชีวิต การประยุกต์ใช้ช่วยตอกย้ำความเข้าใจ และสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียน และยังช่วยให้เกิดการเรียนรู้อื่น ๆ เพิ่มเติมอีกด้วย
- ในการดำเนินการตามบทบาททั้งสี่ ผู้เรียนต้องแสดงพฤติกรรมที่จำเป็นในการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นดังนี้
1. เข้าร่วมกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น

2. ให้ความร่วมมือและรับผิดชอบในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การแสวงหาข้อมูล และการสรุป เป็นต้น
3. รับฟัง พิจารณาและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น
4. ใช้ความคิดอย่างเต็มที่ ปฏิสัมพันธ์ ได้ตอบ คัดค้าน สนับสนุน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความรู้สึกของตนกับผู้อื่น
5. แสดงความสามารถของตน และยอมรับความสามารถของคนอื่น
6. ตัดสินใจและแก้ปัญหาต่าง ๆ
7. เรียนรู้จากกลุ่ม และช่วยให้กลุ่มเกิดการเรียนรู้

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล

สุดารัตน์ ไผ่พงสาวงค์ (2543 : ก) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์ที่ใช้การจัดการเรียนการสอนแบบชิปปาโมเดล เรื่อง เส้นขนานและความคล้าย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์ที่ใช้การจัดการเรียนการสอนแบบชิปปาโมเดล มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภายหลังได้รับการสอนด้วยชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์ที่ใช้การจัดการเรียนการสอนแบบชิปปาโมเดล สูงกว่าก่อนได้รับการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความคิดเห็นของนักเรียนหลังการใช้ชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์ที่ใช้การจัดการเรียนการสอนแบบชิปปาโมเดลอยู่ในระดับเห็นด้วย

ปกาศิต ปลั่งกลาง (2545 : ก) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้โมเดลชิปปา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โมเดลชิปปามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 82.67 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 85 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80

จิรากาญจน์ หงษ์ชูตา (2545 : ก) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง เศษส่วน โดยใช้โมเดลชิปปา (CIPPA MODEL) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เรื่องเศษส่วน โดยใช้โมเดลชิปปา (CIPPA MODEL) เกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ การสร้างความรู้ ความเข้าใจด้วยตนเอง มีวิธีการคิดและการแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล เกิดทักษะ

การทำงานกลุ่ม มีความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องเศษส่วน โดยใช้โมเดลชิปปา (CIPPA MODEL) พบว่า มีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 86.33 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 75

นิตติญาพร ประเสริฐสังข์ (2545 : ก) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องกลไกมนุษย์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปา พบว่า หลังจากใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปาที่พัฒนาขึ้นมาในกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ โดยเน้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและสนุกสนานกับการเรียน ได้รับความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นในวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องกลไกมนุษย์ นักเรียนร้อยละ 80 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ความรู้ที่กำหนดคือ ร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม

นอกจากนี้ ยังมีเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนแบบชิปปาโมเดล จากสถาบันแห่งชาติเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้ (นงค์ แนนอุดร. 2545 : 36 – 37 ; อ้างอิงจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542 : 83 – 101) ได้อธิบายถึง

ครูต้นแบบ : ต้นแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

ครูต้นแบบ คือ ครูที่มีผลงานดีเด่นด้านการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและเรียนรู้อย่างมีความสุข มีขั้นตอนการสอนที่สามารถเป็นแบบอย่างและสามารถขยายผลแก่เพื่อนครูได้มีความประพฤติดี ปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณครูและมีบุคลิกภาพของความเป็นครู

จากข้อมูลครูแห่งชาติ และครูต้นแบบ 2541 และ 2542 ปรากฏว่า มีผู้ได้รับการคัดเลือกเป็นครูแห่งชาติและครูต้นแบบ

1. นางนันทิรา โพธิ์เทียนทอง โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ สังกัดกรมสามัญศึกษา สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย วิชาที่สอน วิทยาศาสตร์กายภาพชีวภาพ ใช้การจัดการเรียนการสอนแบบชิปปาโมเดลเป็นหลัก เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันและกับครู ช่วยให้ผู้เรียนได้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทั้งรายบุคคลและเป็นรายกลุ่ม โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ เป็นขั้นตอน โดยใช้ทักษะกระบวนการ 13 กระบวนการ คือ เตรียมความพร้อมผู้เรียน ทดสอบก่อนเรียน ใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ในการศึกษา ค้นคว้า คิดวิเคราะห์ ใช้เทคนิคการสอนอย่างหลากหลาย มีการบูรณาการเนื้อหา เปิดโอกาสให้ผู้เรียนกล้าคิด กล้าทำ แสดงออกอย่างเปิดเผย สร้างบรรยากาศ

แห่งความเป็นกันเอง วัดและประเมินผลตามสภาพจริง ให้ความช่วยเหลือผู้เรียนที่เรียนอ่อนและเสริมผู้เรียนที่เรียนเก่ง ผลการทดลองใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบชิปปาโมเดล แล้วทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. นางสาวเพ็ญประภา ยาโสง โรงเรียนธาตุพนม สังกัดกรมสามัญศึกษา สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย วิชาที่สอนชีววิทยาใช้การจัดการเรียนการสอนแบบ CIPPA MODEL ใช้เทคนิคที่หลากหลายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ เช่น Jigsaw, TGT นำเสนอข่าว / ข้อความก่อนเรียน เพื่อฝึกนิสัยใฝ่รู้ และทักษะการสื่อสาร มีการจัดทำโครงการงานวิทยาศาสตร์ เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ วิธีการเรียน (Learning how to learn) ประเมินผลโดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน ผลการทดลองใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบชิปปาโมเดล แล้วทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

3. นายปัญญา ทรงเสรี โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย วิชาที่สอน ศิลปศึกษา จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้ ให้ความรักก่อนให้ความรู้ ใช้หลักชิปปาโมเดล ใช้กระบวนการกลุ่มพัฒนาผู้เรียนในแต่ละกลุ่มคละความสามารถ เพื่อให้ช่วยเหลือกัน มีการประเมินด้วยคะแนน จิตพิสัย และรางวัลแก่กลุ่มที่มีการพัฒนาการดี ส่งเสริมการนำไปใช้ โดยจัดโครงการพัฒนาตนเอง โรงเรียนและชุมชน รวมทั้งจัดแสดงนิทรรศการศิลปะทั้งในและต่างประเทศ ผลการทดลองใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบชิปปาโมเดล แล้วทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

จากเอกสารที่อ้างอิงถึงการจัดการเรียนการสอนแบบชิปปาโมเดลนั้น ได้มีผู้นำไปใช้ทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามโรงเรียนต่างๆในแต่ละท้องถิ่นแล้ว ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง จากการลงมือปฏิบัติกิจกรรม มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

2.1.1 ความหมายของเจตคติ (Attitude)

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเจตคติ ได้มีคำจำกัดความและความหมายของเจตคติ ไว้ดังนี้

เจตคติ มีรากศัพท์จากภาษาละตินว่า "Aptus" แปลว่า โน้มเอียงเหมาะสม (Allport.1967 : 3)ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 อ่านว่า เจ -ตะ - คะ - ตี เป็นคำนาม หมายถึง ท่าที่ ความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 230 - 231) กล่าวว่า เจตคติ คือ ความพร้อมของร่างกายและจิตใจที่มีแนวโน้มจะตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ใดๆ ด้วยการเข้าหาหรือถอยหนีออกไป เจตคติแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ เจตคติทางบวกหรือเจตคติที่ดี หมายถึง แนวโน้มที่อินทรีย์จะเข้าหาสิ่งเร้าหรือสถานการณ์นั้น เนื่องจากความชอบหรือความพอใจและเจตคติทางลบหรือเจตคติที่ไม่ดี หมายถึง แนวโน้มที่อินทรีย์จะถอยหนีจากสิ่งเร้าหรือสถานการณ์นั้นๆ เนื่องจากความไม่ชอบหรือความไม่พอใจ

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2536 : 246) ได้ให้ความหมายของเจตคติเป็น อัชฌาสัย (Disposition) หรือความโน้มที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งคน วัตถุ สิ่งของ หรือความคิด (Ideas) เจตคติอาจเป็นบวกหรือลบ ถ้าบุคคลมีเจตคติในทางบวกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็จะเผชิญกับสิ่งนั้น ถ้ามีเจตคติในทางลบก็จะหลีกเลี่ยง เจตคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้และเป็นการแสดงออกค่านิยมและความเชื่อของบุคคล

เชิดศักดิ์ โสวาสินธุ์ (2522 : 93) ให้ความหมายเจตคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้น ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งอาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกระบวนการอบรมให้เรียนรู้ ระเบียบวิธีของสังคม ซึ่งเจตคติจะแสดงออก หรือปรากฏให้เห็นชัดเจนในกรณีที่สิ่งเร้านั้นเป็นสิ่งเร้าทางสังคม

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 16) ได้ให้ความหมายของเจตคติ หมายถึง ความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น บุคคล สถานที่ การกระทำ สถานการณ์ และอื่น ๆ รวมทั้งท่าทีที่แสดงออกที่บ่งถึงสภาพของจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

สงวนศรี วิรัชชัย (2527 : 61) กล่าวว่า เจตคติคือ สภาพความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกเชิงประเมินที่บุคคลมีต่อสิ่งต่าง ๆ (วัตถุ สถานการณ์ ความคิด ผู้คน ฯลฯ) ซึ่งทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่องานนั้น ๆ ในลักษณะเฉพาะตัวตามที่ทิศทางของเจตคติที่มีอยู่ กล่าวคือ ถ้ามีเจตคติในทางที่ดีจะมีพฤติกรรมและปฏิกิริยาในทางที่ดี เช่น เข้าใกล้ สนับสนุนช่วยเหลือ เป็นต้น แต่ถ้ามีเจตคติทางที่ไม่ดีก็จะมีพฤติกรรมและปฏิกิริยาในทางที่ไม่ไปด้วย เช่น หลีกเลี่ยง กลั่นแกล้ง ทำลาย เป็นต้น

ฟิชเบน (Lindzey and Aronson, 1985 : 511 ; citing Fishbein, 1967) ได้ให้ความหมายของเจตคติในแง่ขององค์ประกอบด้านความรู้สึก คือ เป็นลักษณะทางอารมณ์ที่เกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งกำหนดการตอบสนองอย่างคงเส้นคงวาต่อวัตถุในทิศทางที่พอใจหรือไม่พอใจ

เธอร์สโตน (Thurstone, 1946 : 39) กล่าวว่า เจตคติเป็นระดับความมากน้อยของความรู้สึกในด้านบวกและลบที่มีต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นอะไรก็ได้หลายอย่าง เป็นต้นว่า สิ่งของ บุคคล บทความองค์การ ความคิด ฯลฯ ความรู้สึกเหล่านี้รู้สึกสามารถบอกความแตกต่างได้ว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

อนาตาซี (Anatasi, 1967 : 541) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความโน้มเอียงที่แสดงถึงความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งต่าง ๆ ได้แก่ ขนบธรรมเนียมประเพณี เชื้อชาติและสถาบันต่าง ๆ เป็นต้น

เคนด์เลอร์ (Kendler, 1974 : 671) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่าเป็นความพร้อมของแต่ละบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมสนับสนุนหรือต่อต้าน บุคคล สถาบันหรือแนวความคิด ซึ่งการแสดงออกของเจตคติ ถ้าแสดงออกในลักษณะพึงพอใจ เรียกว่า เจตคติทางบวกและหากแสดงออกในลักษณะที่ไม่พึงพอใจก็เรียกว่ามีเจตคติทางลบ ซึ่งเมื่อเกิดขึ้นมาแล้วก็จะแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

กล่าวโดยสรุป เจตคติหมายถึง ความรู้สึกความคิด ความเชื่อหรือความพร้อมของบุคคลที่มีต่อประสบการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่บุคคลได้รับโดยแสดงพฤติกรรมออกมา 2 ลักษณะ คือ ทางบวกหรือเจตคติเชิงบวก และแสดงออกมาในลักษณะความชอบ ความพึงพอใจ เห็นด้วย ทำให้อยากปฏิบัติอยากได้ และอยากใกล้ชิดสิ่งนั้น อีกลักษณะหนึ่งคือทางลบหรือเจตคติเชิงลบ จะแสดงออกในลักษณะความแค้น ไม่พึงพอใจไม่สนใจ ไม่เห็นด้วย อาจทำให้บุคคลเกิดความเบื่อหน่ายหรือต้องการหนีห่างจากสิ่งนั้น และนอกจากนี้เจตคติอาจแสดงออกในลักษณะความเป็นกลางก็ได้ เช่น รู้สึกเฉย ๆ ไม่รักไม่ชอบสิ่งนั้น

2.1.2 ลักษณะของเจตคติ

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 231) อธิบายลักษณะของเจตคติไว้ดังนี้ คือ

1. เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้หรือการได้รับประสบการณ์มิใช่สิ่งที่มีติดตัวมาแต่กำเนิด

2. เจตคติเป็นดัชนีที่จะชี้แนวทางในการแสดงพฤติกรรม กล่าวคือ ถ้ามีเจตคติที่ดีก็มีแนวโน้มที่จะเข้าหาหรือแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ตรงกันข้ามถ้ามีเจตคติที่ไม่ดีก็มีแนวโน้มที่จะไม่เข้าหาโดยถอยหนีหรือต่อต้านการแสดงพฤติกรรมนั้น

3. เจตคติสามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลอื่นได้

4. เจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากเจตคติเป็นสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ถ้าการเรียนรู้หรือประสบการณ์เปลี่ยนแปลงไปเจตคติดีก็ย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วย

สรุปลักษณะของเจตคติได้ว่า เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ เปลี่ยนแปลงได้และสามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลอื่นได้

2.1.3 องค์ประกอบของเจตคติ

นิพนธ์ แจ้งเอียด (2525 : 118 – 119) กล่าวว่าการที่บุคคลจะมีเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะมีองค์ประกอบอยู่ 3 ประการคือ

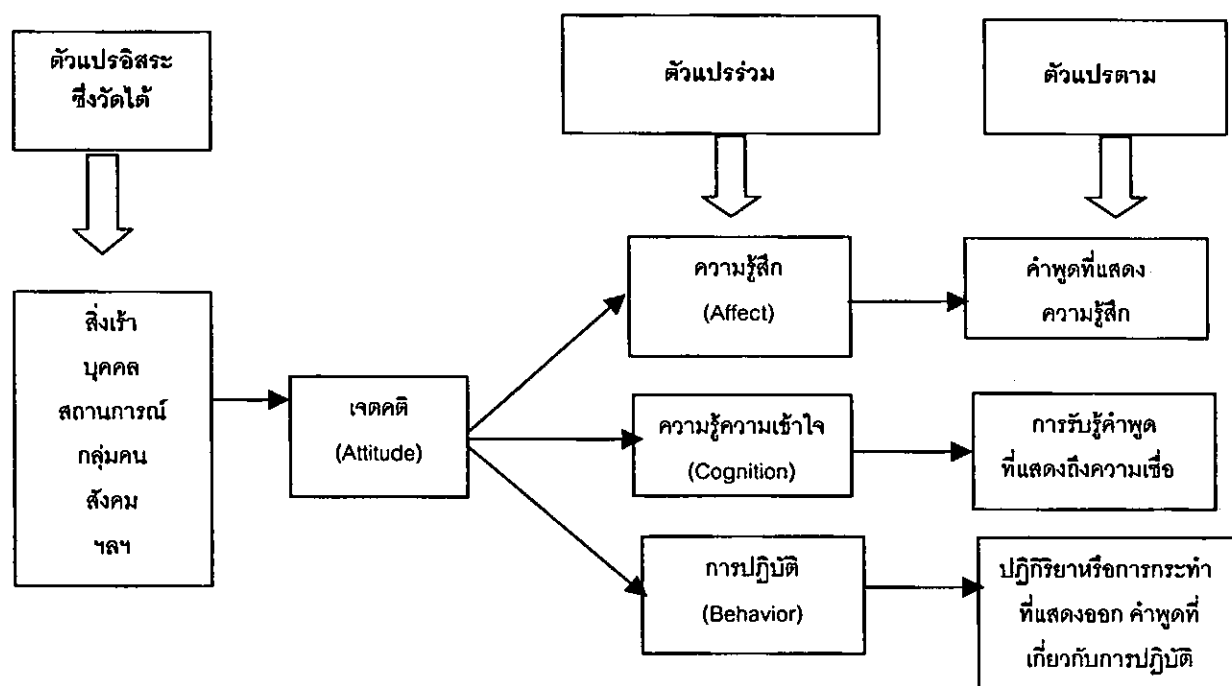
1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ (Cognitive Component) เป็นเพียงความรู้ของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเท่านั้นอาจเป็นความรู้เกี่ยวกับวัตถุสิ่งของ บุคคล หรือเป็นเพียงเหตุการณ์ต่าง ๆ

2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึกและอารมณ์ (Affective Component) เป็นส่วนประกอบที่เข้ากับความรู้ กล่าวคือเมื่อมีความรู้สิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้วจะทำให้เกิดความรู้สึกในทางที่ดี หรือไม่ดีถ้ารู้สึกสิ่งหนึ่งในทางที่ดีก็จะชอบหรือพอใจในสิ่งนั้น จึงมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้นและถ้ารู้สึกต่อสิ่งหนึ่งในทางที่ไม่ดีก็จะมีเจตคติไม่ดีต่อสิ่งนั้นด้วย และถ้าไม่มีความรู้สึกต่อสิ่งนั้นเลยเจตคติก็น่าจะไม่เกิดขึ้นเลย

3. องค์ประกอบด้านการกระทำ หรือองค์ประกอบด้านแนวโน้มที่จะกระทำ (Action Tendency Component) เมื่อมีความรู้พอประมาณมีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบพอประมาณ ก็มีความพร้อมหรือแนวโน้มที่จะปฏิบัติต่อสิ่งนั้น ๆ

สรุป เจตคติดีมีทิศทางทั้งทางบวก ทางลบ และความเป็นกลาง องค์ประกอบของเจตคติประกอบด้วย องค์ประกอบทางด้านความรู้ องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก และองค์ประกอบทางด้านแนวโน้มที่จะกระทำและต้องมีความสอดคล้องกัน ถ้าองค์ประกอบด้านใดด้านหนึ่งเปลี่ยนไปเจตคติของบุคคลก็จะเปลี่ยนแปลงไปด้วย

ไทรแอนดิส (ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2526 : 5 ; อ้างอิงจาก Triandis. 1971 : 3) ได้เสนอ แผนภูมิองค์ประกอบของเจตคติดังนี้

ภาพประกอบ 5 องค์ประกอบของเจตคติของไทรแอนดิส

2.1.4 ทฤษฎีและความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับการเกิดเจตคติ

ล้วน สายยศ และ อังคนา สายยศ (2543 : 63 – 65) กล่าวว่า เจตคติเป็น ลักษณะนิสัยชนิดหนึ่ง เมื่อลักษณะนิสัยเกิดจากการเรียนรู้ เลยเชื่อว่าเจตคติเกิดจากการเรียนรู้ได้เช่นกัน ซึ่งแปลว่าเจตคตินำมาสอนให้เกิดขึ้นได้เหมือนบทเรียนนั่นเอง และเกิดขึ้นโดย

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Theory) ข้อตกลงของทฤษฎีนี้ก็คือเจตคติสามารถเรียนรู้ได้เหมือนกับลักษณะอื่น ๆ ของคน คนแสวงหาข้อมูลและข้อเท็จจริงเพื่อสร้างสมการเรียนรู้ ความรู้สึก และค่านิยมต่าง ๆ ได้จากข้อเท็จจริง เด็กเรียนรู้ทั้งด้านความรู้ ความเข้าใจ และความรู้สึกทางเจตคติ ซึ่งอาศัยกระบวนการที่ควบคุมการเรียนรู้ นั่นคือกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นสามารถนำไปใช้ในการก่อเกิดเจตคติได้ แต่ละคนแสวงหาข้อมูลและความรู้สึกโดยกระบวนการเชื่อมสัมพันธ์ การเชื่อมความสัมพันธ์จะเกิดขึ้นเมื่อสิ่งเร้าปรากฏในเวลาเดียวกัน และสถานที่เดียวกัน เจตคติเกิดจากความรู้ต่าง ๆ บวกความเชื่อมโยงกับด้านการประเมินคุณลักษณะนั้น ๆ นั่นคือการเรียนรู้เกิดผ่านการเสริมแรง เจตคตินอกจากจะเกิดจากการเรียนรู้โดยวิธีเชื่อมสัมพันธ์ และวิธีการเสริมแรงแล้ว ยังจะเกิดขึ้นจากกระบวนการเลียนแบบ การเลียนแบบเป็นการเรียนรู้ชนิดหนึ่งการ

เลียนแบบต้องมีตัวแบบไว้ให้ตัวแบบสำคัญ คือ สถาบันครอบครัว เด็กจะเลียนแบบเจตคติของพ่อแม่ วัยรุ่นจะเลียนแบบเจตคติของกลุ่มเพื่อน นอกจากนั้นยังเลียนแบบได้จากครูและความคิดจากหนังสือ

2. ทฤษฎีแรงจูงใจ (Incentive Theory) ทฤษฎีนี้ให้แนวคิด การเกิดเจตคติว่าเป็นกระบวนการให้น้ำหนักจากคุณและโทษของเป้าเจตคตินั้นแล้วพิจารณาตัดสินใจเลือกที่เหมาะสมที่สุด ลองพิจารณาดูว่าที่เรารักหรือชอบสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นอยู่ ๆ เกิดรักและชอบขึ้นมาเป็นไปไม่ได้ สิ่งที่เรารักหรือชอบจะต้องมีคุณประโยชน์ต่อเราแน่ อาจจะมีสิ่งที่ไม่ดีอยู่บ้าง แต่เมื่อชั่งใจดูคุณและโทษแล้วเห็นว่าน้ำหนักของคุณประโยชน์มากกว่าเราก็จะชอบสิ่งนั้น จากการพิจารณาตัดสินใจโดยกระบวนการแบบนี้จึงทำให้เกิดเจตคติทางบวกหรือทางลบขึ้นได้

สรุป การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ การเสริมแรง และการเลียนแบบ และแรงจูงใจเป็นกลไกสำคัญในการเรียนรู้เจตคติ แล้วประเมินออกมาว่าอะไรมีความสำคัญทางบวก และอะไรเป็นไปทางลบ และประเมินเพื่อนำมาตัดสินใจเลือกสิ่งนั้น ๆ

2.1.5 เทคนิคการวัดเจตคติ

ถริการ ตรัสกุล (2536 : 28 – 29) กล่าวถึง วิธีการสร้างเครื่องมือวัดเจตคติสามารถทำได้หลายวิธี คือ

1. วิธี Equal Appearing Intervals โดยเทอร์สโตน (Thurstone) ใช้วัดเจตคติของบุคคลโดยอาศัยกฎแห่งการเปรียบเทียบ เพื่อตัดสินใจ (Law of Comparative Judgement) คือให้ผู้ตอบตัดสินใจข้อความที่แสดงถึงเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ในข้อความเหล่านั้นอย่างน้อยเพียงใด โดยให้กลุ่มผู้ตัดสินพิจารณาว่าข้อความแต่ละข้อความที่เสนอนั้นควรจะอยู่ในระดับไหน เมื่อแบ่งความคิดเห็นจากเห็นด้วยมากที่สุด ถึงไม่เห็นด้วยมากที่สุด 11 ระดับเท่า ๆ กัน เมื่อกลุ่มผู้ตัดสินพิจารณาตัดสินหมดทุกข้อความแล้ว นำแต่ละค่ามาหาสเกล (Scale Value) คือ หาดำแหน่งมัธยฐานของแต่ละสเกลสำหรับวัดเจตคติต่อไป

2. วิธี Summated Ratings หรือ Likert Method ซึ่งสร้างขึ้นโดย ลิเคิร์ท (Likert) เป็นวิธีการวัดเจตคติโดยการนำเอาข้อความที่จะใช้วัดเจตคติไปให้ผู้ตอบลงความเห็นว่ามีความรู้สึกต่อข้อความเหล่านั้นอย่างไร เมื่อแบ่งความคิดเห็นจากเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง แล้วกำหนดคะแนนให้ในแต่ละความคิดเห็น ซึ่งอาจจะเป็น 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ หากข้อความทางบวก (Positive Statement) และอาจเป็น 1 2 3 4

และ 5 ตามลำดับ หากเป็นข้อความทางลบ (Negative Statement) โดยเลือกข้อความที่สามารถจำแนกกลุ่มที่มีเจตคติที่ดีและกลุ่มที่มีเจตคติที่ไม่ดีได้ เพื่อนำไปใช้วัดเจตคติต่อไป

3. วิธี Semantic Differential (Osgood) ซึ่งใช้วัดความหมายของเจตคติในรูปความหมายของคำคุณศัพท์ โดยให้บุคคลทำเครื่องหมายแสดงความคิดเห็นลงในสเกล ซึ่งอยู่ระหว่างคำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้ามกับคู่หนึ่ง ๆ เช่น ดี – ไม่ดี ชอบ – ไม่ชอบ ฯลฯ ผู้ตอบต้องพิจารณาว่า เจตคติของตนมีความหมายสอดคล้องกับคำคุณศัพท์ในแต่ละสเกลอย่างไร มากน้อยแค่ไหน แล้วกรอกข้อความเห็นลงในสเกล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการวัดเจตคติของลิเคิร์ท เนื่องจากวิธีการวัดเจตคติของลิเคิร์ทนั้นเป็นที่นิยมใช้กันโดยทั่วไป แล้วในการใช้น้ำหนักของคะแนน 5 ระดับนั้น ช่วยทำให้สามารถหาระดับเจตคติของกลุ่มตัวอย่างได้สะดวกกว่าแบบอื่น ๆ

2.1.6 ความหมายของเพศสัมพันธ์

เพศสัมพันธ์ (Sexual Intercourse) เป็นส่วนหนึ่งของความเป็นเพศ (Sexuality) และความสัมพันธ์ระหว่างเพศ (Gender Relation) เพศสัมพันธ์มีความหมาย (Meaning) ที่กว้างขวาง มากกว่าการสืบพันธุ์ของมนุษย์ตามปกติธรรมดา (Reproductive Model) ทั้งนี้เนื่องจากความแตกต่างระหว่างชายและหญิงที่เป็นผลมาจากการจัดระเบียบทางสังคม ทำให้การมีเพศสัมพันธ์มีความหมายที่แตกต่างกันระหว่างหญิงและชาย วัยรุ่นหญิงและชาย วัยรุ่นหญิงมีทัศนะต่อเพศสัมพันธ์ คือการแสดงความรักและความใกล้ชิดระหว่างชายหญิงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากพันธะหรือข้อผูกมัด (Commitment) ทางอารมณ์ที่ชายและหญิงมีต่อกัน ในขณะที่วัยรุ่นชายให้ความสำคัญของการมีเพศสัมพันธ์คือความตื่นเต้นทางเพศและการได้รับประสบการณ์ทางเพศที่ทำให้มีความรู้สึกภาคภูมิใจในความเป็นเพศของตนเอง แม้ว่าความหมายของการมีเพศสัมพันธ์จะมีความแตกต่างไปตามการจัดระเบียบความสัมพันธ์ทางสังคมตามเพศ แต่รูปแบบของการมีเพศสัมพันธ์ที่เป็นแบบแผนเดียวกันเกือบทุกสังคม คือ รูปแบบของการสืบพันธุ์ที่เป็นการร่วมเพศด้วยการสอดใส่อวัยวะเพศชายและหญิง การหลั่ง (Ejaculation) ของชายภายในช่องคลอดของหญิงที่ฝ่ายชายเป็นฝ่ายกระทำ (Active) และผู้หญิงเป็นฝ่ายยอมตาม (Passive) (นิมิตร มั่งมีทรัพย์, 2542 : 9)

สรุปได้ว่า เพศสัมพันธ์เป็นส่วนหนึ่งของความสัมพันธ์ระหว่างเพศที่มีความหมายและบทบาทแฝงอยู่ในความเป็นเพศของวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง ดังนั้นการทำความเข้าใจในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์คือการทำความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเพศจากความเป็นเพศชายและเพศหญิงในทฤษฎีและมุมมองของวัยรุ่นชายและหญิงเอง

2.1.7 สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

กรมวิชาการ (2542 : 77 - 78) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นไว้ว่า สังคมไทยเป็นสังคมที่เปิดกว้างจึงรับเอาวัฒนธรรม วิถีชีวิตแนวความคิดในการดำเนินชีวิตของชาวตะวันตกมาใช้โดยไม่ได้มีการกลั่นกรอง เช่น เรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ ชาวตะวันตกมองเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ว่าเป็นเรื่องปกติเหมือนกับที่เรากินข้าว แต่วัฒนธรรมทางตะวันออกมองว่าวัฒนธรรมเรื่องเพศเป็นเรื่องไม่เอามาพูดอย่างเปิดเผย ฯลฯ ในสังคมตะวันตก เด็กวัยรุ่นที่ไม่เคยมีนัดกับเพื่อนต่างเพศมักถูกมองว่าเชย ลำหลัง ไม่ทันสมัย ถูกเพื่อนเยาะเย้ย ซึ่งตอนนี่วัยรุ่นไทยได้ลอกเลียนแบบแนวคิดจากเขามาหมด และมองว่าเป็นค่านิยมที่ดี และถูกต้อง ประกอบกับการแพร่หลายของสื่อลามกต่าง ๆ ที่มีอยู่ดาษดื่นในท้องตลาด ไม่ว่าจะเป็นสิ่งพิมพ์ วีดีโอ ภาพยนตร์ อีกทั้งแหล่งอบายมุขที่มีมากมายที่อยู่ในรูปของผับ คลับ บาร์ คาราโอเกะ คอกเทลเลาน์ ฯลฯ เหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งกระตุ้นให้วัยรุ่นอยากลองและสัมผัสมากยิ่งขึ้น สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์มีหลายประการ เช่น ตกหลุมรักอีกฝ่ายจนหมดหัวใจต้องการจะให้ฝ่ายชายรักตนคนเดียว จึงยอมเอาตัวเข้าแลก เพื่อพิสูจน์ความรักที่มีต่ออีกฝ่าย อยากรู้ อยากลอง หรือการแสดงว่าตนเป็นคนที่มีสมรรถภาพทางเพศ การแสดงว่าตนมีเสน่ห์ มีคูรักรหลายคน ตนเป็นคนสมัยใหม่ และเพื่อแสวงหาความอบอุ่นที่ไม่ได้รับจากที่บ้าน

สรุปได้ว่า สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นเกิดจากการรับวัฒนธรรมทางตะวันตกเข้ามาทำให้มีค่านิยมที่ผิดๆเกี่ยวกับเรื่องเพศ อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนและสื่อสิ่งลามกต่างๆ

2.1.8 ปัญหาและผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น

การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายในเรื่องเพศทำให้วัยรุ่นอยากรู้อยากเห็นอยากทดลอง ประกอบกับสิ่งแวดล้อมต่างๆที่ยั่วยุ ล้วนเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้เด็กวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนถึงเวลาอันสมควร และเนื่องจากรู้เท่าไม่ถึงการณ์ รวมทั้งการขาดความรู้ด้านเพศศึกษาและการคุมกำเนิดที่ถูกต้อง จึงทำให้หญิงวัยรุ่นเกิดการตั้งครรภ์โดยมิได้ตั้งใจ ซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาการทำแท้ง ปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนา ปัญหามารดาและบุตรนอกสมรส หรือแม้แต่ปัญหาการมีครอบครัวในขณะที่ยังขาดความพร้อม (สุธิดา ฉายาลักษณ์. 2531 : 26)

ศาสตราจารย์นายแพทย์สุพร เกิดสว่าง กล่าวว่า ในสังคมไทยในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานกันมากขึ้น สาเหตุเพราะสังคมเปลี่ยนไป เด็กขาดที่ปรึกษาทางใจ ขาดความรัก ความอบอุ่นจากพ่อแม่ และสิ่งแวดล้อมเต็มไปด้วยสิ่งเร้าการลามก ผลที่ตามมาก็คือ การตั้งครรภ์ก่อนแต่งงาน การแพร่ระบาดของกามโรค ตามสถานที่สาธารณะไม่

ว่าจะเป็นศูนย์การค้า ย่านชุมชน จะพบว่าเด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่นิยมการจับมือถือแขนตามวัฒนธรรมตะวันตก สิ่งแวดล้อมทางสังคมบางประการมีส่วนผลักดันให้เกิดพฤติกรรมเหล่านี้ขึ้น และทำให้เกิดสัมพันธ์ทางเพศโดยมิได้เตรียมตัวล่วงหน้า สิ่งแวดล้อมนั้นได้แก่ สถานะสังคมต่าง ๆ ในดิลิบันคอฟฟีซิป สถานะอาบอบนวด รวมทั้งภาพยนตร์ หนังสือเรื่อง นวนิยาย และปัญหาครอบครัวที่ทำให้หนุ่มสาวบางคนต้องหาทางออก โดยต้องการพบคนรักที่รักและเข้าใจตน และเอาอกเอาใจตน (สุชา จันทน์เอม. 2542 : 98)

ประสาธ อิศรปริดา (2523 : 169) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างวัยรุ่นในระยะนี้ ส่วนใหญ่เป็นความสนใจในเพื่อนต่างเพศ โดยอาศัยเริ่มจากการทำความรู้จักคุ้นเคย นัดกันไปเที่ยว ไปชมภาพยนตร์ เดินรำ เดินเล่น หรือเล่นกีฬาด้วยกัน ความสัมพันธ์นี้อาจดำเนินไปถึงขั้นที่เป็นคู่รักและได้เสียกันก่อนวัยอันสมควร ซึ่งลักษณะดังกล่าวอาจก่อให้เกิดปัญหาตามมาหลายประการด้วยกัน คือ

1. ความขัดแย้งระหว่างพ่อแม่กับวัยรุ่น

พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นปัจจุบัน ได้ออกนอกกรอบของวัฒนธรรมดั้งเดิมของสังคมไทยเรามากขึ้นทุกที เพราะค่านิยมของวัยรุ่นที่ยึดถืออยู่นั้นเป็นค่านิยมแบบใหม่ที่แตกต่างจากค่านิยมของพ่อแม่ ด้วยเหตุนี้ความขัดแย้งในทางความคิด และความเข้าใจระหว่างพ่อแม่และลูกจึงมักเกิดขึ้นเสมอ

2. ปัญหาทางการเรียน

วัยรุ่นซึ่งสนใจเพศตรงข้ามและถือเป็นเรื่องจริงจังมากเกินไป อาจเกิดปัญหาในการเรียนขึ้น เขาอาจหมกมุ่นอยู่กับเรื่องความรักจนไม่สนใจในการเรียน ขาดความรับผิดชอบทำให้การเรียนเลวลง อันเป็นผลให้เขาเปื้อนหน่วยการเรียนและอาจออกจากโรงเรียนกลางคันก็ได้

3. ปัญหาการตั้งครรภ์นอกสมรส

ปัญหาที่มักพบอยู่เกือบทุกประเทศในโลกก็คือ ปัญหาเด็กวัยรุ่นมีลูกโดยไม่ได้แต่งงาน ซึ่งมีปริมาณเพิ่มขึ้นทุกปี ปัญหานี้สังคมอาจคิดและเข้าใจว่าเป็นเรื่องน่าละอายมาก ปัญหาที่ติดตามมากก็คือ การทำแท้ง ซึ่งจะมีอันตรายต่อร่างกายและจิตใจอย่างยิ่ง

4. ปัญหาการมีโรค

สังคมไทยไม่สนใจพฤติกรรมทางเพศของเพศชายมากนัก เพศชายจึงมีอิสระในทางเพศและกามารมณ์มากกว่าเพศหญิงและมีความสำส่อนทางเพศสูง ถึงแม้ว่าสถิติต่าง ๆ เกี่ยวกับโรคจะไม่อาจรวบรวมได้ทั้งหมดทุกแห่งทุกมุมจากแหล่งต่าง ๆ เช่น จากคลินิกเอกชน

ทั่วไป หรือผู้ป่วยหายาหรือรับประทานเองก็ตาม แต่แนวโน้มที่ผ่านมาปรากฏว่าโรคในวัยรุ่น นับว่ามีตัวเลขสูงมาก

5. ปัญหาเรื่องอื่น ๆ

ความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างวัยรุ่นชายและหญิงอาจก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ต่อเนื่องกันอีกมาก เช่น ปัญหาความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ปัญหาการทะเลาะวิวาท การก้าวร้าวเพื่อแย่งความรัก ปัญหาทางอารมณ์ และการปรับตัว และอาจลุกลามไปสู่ประสิทธิภาพของการทำงานและอาชีพด้วย

วิทยา นาควัชร (2527 : 35 – 36) กล่าวว่า การที่วัยรุ่นชายมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ผลที่จะเกิดก็คือ

1. เกิดความซาซึนกับพฤติกรรมร่วมเพศไม่ได้มองเห็นค่าหรือความหมายของการมีเพศสัมพันธ์หรือเหมือนกับการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง โดยเฉพาะในเพศชายที่มีรูปร่างหน้าตาดี มีคนมาจีบเขาอยู่เรื่อย ๆ หรือเขาสามารถจีบใครได้ง่าย ๆ ก็อาจเบื่อคนได้ง่าย ๆ

2. ความรับผิดชอบในกิจกรรมทั่ว ๆ ไปของชีวิตก็จะมีน้อยลง เพราะอาจจะแลดูว่า อะไรก็ไม่ตื่นเต้น แม้แต่การจะชวนช่วยตัวเองในแง่การเรียนหรือการทำงานให้มากขึ้นก็คงจะมีน้อย เพราะมีสิ่งที่ล่อใจที่เร้าใจมากกว่า

3. อารมณ์แปรปรวนง่ายหงุดหงิดเพราะเขาไม่รู้จักจุดหลักของชีวิตจริง ๆ ที่เขาจะต้องยึดถือให้ได้ ชีวิตไม่มีแต่เพียงการร่วมเพศ ความสุขหรือความสนุกจากการร่วมเพศที่เขาได้รับซึ่งเป็นเพียงชั่วครู่ชั่วยาม แต่แล้วเขาก็ต้องออกมาเผชิญกับปัญหาทั่ว ๆ ไปของชีวิตที่ไม่สามารถจะแก้ไขได้ด้วยความปลอดภัยหรือชั้นเชิงทางเพศรส เขาอาจจะรู้สึกด้อยในจิตใจก็เป็นได้ เลยยิ่งพยายามเน้นกิจกรรมทางเพศให้มากขึ้นในเปลือยนอก โดยที่จิตใจจริง ๆ แล้ว อาจจะไม่ต้องการก็ได้ การอยากทำงานเพื่อช่วยตนเองก็จะมีน้อย เพราะใจจะหมกมุ่นกับเรื่องเพศรส

4. ขาดการพัฒนาตนเอง ตามที่ควรจะเป็นทั้งร่างกายและจิตใจ

5. ถ้าหากมีลูกออกมาตัวเขาก็ก็น่าเป็นพ่อของเด็ก การอบรมเลี้ยงดูหรือช่วยพัฒนาเด็กก็จะเป็นไปได้ยากอาจจะกลายเป็นภาระอย่างมากจนอาจจะไม่รับความเป็นจริงเหล่านี้ได้

6. ขาดโอกาสในการจะชวนช่วยศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมต่อไป

ในทางตรงกันข้าม ถ้าหากเป็นวัยรุ่นหญิง ผลที่ตามมา ก็จะเป็นดังนี้(วิทยา นาควัชร. 2527 : 37 – 39)

1. มีความรู้สึกที่ตัวเองเสียสิ่งที่ตัวเองสงวนไว้ บางคนเสียความรู้สึก มีความละเอียด มีความเสียตาย เสียความภาคภูมิใจในชีวิต ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกรอบของพ่อแม่ ถ้าในบางครอบครัวไม่ได้อบรมในสิ่งนี้ เด็กก็คงไม่รู้สึกละไร แต่ในสังคมของพ่อแม่ที่เป็นไทย ส่วนใหญ่ยังอบรมถึงค่านิยมของการรักษาความเป็นสาวของลูกสาวเอาไว้

2. เกิดเป็นความเคยชิน มีความต้องการมากขึ้นหรือต้องการเรื่อย ๆ ซึ่งอาจจะหาได้ยากจากชายคนเดิม เพราะพอเขาได้รู้จักแล้ว เห็นแล้ว ประจักษ์แล้วเขาก็อาจจะรู้สึก "ก็อย่างนั้น" ตัวเองก็ต้องทุกข์ทรมาน

3. เกิดความกรำต่อชีวิตได้เร็ว เพราะต้องเผชิญกับปัญหาการรักษาตัวเอง บำรุงตัวเอง ระวังไม่ให้ตั้งครรภ์ ในกรณีที่ไม่ต้องการมีลูกหรือแม้แต่การรักษาโรคที่อาจจะติดมาจากฝ่ายชาย แถมต้องคอยห่วง และก็พะวงว่าฝ่ายชายจะไปสนใจผู้หญิงคนอื่นใหม่อีกไหม เสียเวลาและพลังงานมาก ผู้หญิงเหล่านี้มักจะต้องเผชิญกับการถูกชายคนรักทอดทิ้งด้วย ความไม่พร้อมและเธอก็ต้องทนทุกข์ทรมานใจมาก ในขณะที่เพื่อน ๆ รุ่นเดียวกันเขายังหาความสุขหรือสนุกตามวัยรุ่นของเขาได้ตามปกติ

4. ถ้าหากมีลูกออกมา ก็จะเป็นปัญหาใหญ่มาก พ่อแม่คงไม่พร้อมจะชื่นใจแน่ ๆ ถ้ามีลูกสาววัยรุ่นต้องขึ้นมาโดยไม่มีพ่อ หรือมีพ่อแต่ไม่พร้อม ภาระการอบรมเลี้ยงดูเด็กจะยุ่งยากมากและแน่ ๆ ก็คือ แม่ลูกอ่อนนั้นมักจะพลาดโอกาสในการศึกษาต่อ ขาดการเตรียมตัวหาความรู้เพื่อการทำงานช่วยตัวเองต่อไปในอนาคต

5. โอกาสที่จะได้ผู้ชายดี ๆ ที่จะมาสนใจก็คงจะน้อยไป เพราะว่าผู้ชายคงไม่ชอบผู้หญิงที่เคยมีเพศสัมพันธ์บ่อย ๆ หรือค่อนข้างสำส่อน แม้ว่าเขาจะบอกว่าไม่ถือสาหรอก แต่ก็ไม่ได้ถือสาในแง่ว่าถ้าจะเป็นแฟน และมีส่วนร่วมสนุกด้วย แต่การที่เขาจะมาร่วมทุกข์ร่วมสุขแบบสามีภรรยาด้วยนั้นคงน้อยมาก

6. ค่านิยมของคนไทยทั่วไป ไม่ได้มองว่าดีเลย แม้ว่าคุณจะบอกว่า ไม่สนใจเขาก็ตาม แต่เขาก็ไม่สนใจคุณ เขาจะดูถูกคุณ ยิ่งถ้าหากมีท้องขึ้นมาแล้วหาพ่อไม่ได้ ก็อย่าคิดว่าจะมีคนเห็นใจ อาจจะมีพวกที่มามีปากว่าน่าสงสารเด็กไม่มีพ่อ อยากช่วยเหลือ แต่จะมีใครมาช่วยเหลือ มีแต่จะนินทาหลังหลังมากมาย

จากปัญหาและผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสสรุปได้ว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นจะนำไปสู่ปัญหาอื่นตามมา เช่น ปัญหาการตั้งครรภ์โดยที่ยังไม่มีความพร้อม ปัญหาการทำแท้ง ปัญหาการมีโรค ปัญหาทางการเรียนและปัญหาอื่นๆอีกมากมาย

2.1.9 การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

ปัจจุบันจะเห็นได้ว่าประเทศไทยประสบปัญหาทางเพศของเด็กวัยรุ่นในเรื่องการชิงสุกก่อนห่าม การตั้งครรภ์ระหว่างเรียนหนังสือ การเป็นโสเภณีเด็กมีอยู่มาก สาเหตุเป็นเพราะการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย การหลั่งไหลเข้ามาของอารยธรรมตะวันตก สื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ ทำให้วัยรุ่นต้องพลัดพลั้งไป ส่วนใหญ่ก็เนื่องมาจากไม่รู้ตัว รู้เท่าไม่ถึงการณ์ว่าตนเองมีพฤติกรรมหลายอย่างที่จะส่งเสริมให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ เช่น การเที่ยวเตร่ในสถานเริงรมย์ ยามค่ำคืน การใช้สารเสพติด การดื่มสุราหรือของมีเมาทุกชนิด การอ่านหนังสือโป๊ การดูวิดีโอหรือภาพยนตร์ประเภทปลุกเร้าอารมณ์เพศ การอยู่ลำพังสองต่อสอง และการจะต้องสัมผัสเพศตรงข้าม ซึ่งล้วนแล้วแต่ก่อให้เกิดอารมณ์เพศได้ทั้งสิ้น

จันทริกา ดิลกสัมพันธ์ (2538 : 322 - 333) ได้กล่าวถึง การป้องกันตนเองจากการเสี่ยงทางเพศไว้ว่า เราสามารถป้องกันตนเองจากการเสี่ยงทางเพศได้โดยจะต้องมีความระมัดระวัง และรู้จักคาดการณ์ล่วงหน้า ถ้าจะทำอะไร หรือจะไปที่ไหน รวมถึง "อย่าประมาท" จงลด ละ เลิก ของมีเมาและสิ่งเสพติด เพราะสารพวกนี้มีฤทธิ์โดยตรงต่อสมอง ทำให้ "ขาดสติ" กล้าแสดงความรู้สึก และกล้ากระทำในสิ่งที่ไม่เคยคิดจะทำในยามปกติ และอย่าปล่อยตัวปล่อยใจให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันสมควร จะรักเขามากแค่ไหนก็ขอให้รักตัวเองมากกว่า และอย่าหลงเชื่อคำพูดง่าย ๆ รู้จักที่จะหลีกเลี่ยงการจะต้องสัมผัสและอยู่สองต่อสองกับชายคนรัก บอกให้เขาว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันสมควรนั้นจะก่อทุกข์ให้กับผู้หญิง ถ้าเขา "รักจริง หวังแต่" เขาจะยอมรับฟังเข้าใจและรอได้ จนกว่าทั้งคู่จะเรียนจบ มีงานทำ มีความมั่นคงพอที่จะรับผิดชอบต่อครอบครัวได้ เนื่องจากผลร้ายของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันสมควร มิได้เพียงแต่การตั้งครรภ์ในวัยเรียน สิ่งอันตรายมากกว่าหลายเท่า คือ การติดเชื้อโรคเอดส์ ซึ่งสามารถป้องกันได้โดยการงดการมีเพศสัมพันธ์ หรือใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในการร่วมเพศ อย่างไรก็ตามเราก็ควรจะรู้จักและมีทักษะการเจรจาต่อรองเพื่อปฏิเสธหรือหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ หรือการล่วงเกินทางเพศ ซึ่งเมื่อเกิดอารมณ์ทางเพศ ควรมีการระบายอารมณ์เพศที่เหมาะสม เช่น การเล่นกีฬา ทำการฝีมือ และต้องมองว่าปัญหาทุกปัญหาย่อมมีทางแก้ไข

สุชาติ โสมประยูร และวรรณิ โสมประยูร (2541 : 50 - 52) ได้เสนอแนะแนวทางในการปฏิบัติตนสำหรับวัยรุ่นเกี่ยวกับเรื่องเพศว่าวัยรุ่นควรตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตให้ถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งทำได้โดยการใช้ความรู้ และประสบการณ์รวมทั้งการขอคำแนะนำปรึกษาจากผู้ใหญ่ด้วย เนื่องจากเรื่องเพศก็เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตคนเรา ดังนั้นจุดมุ่งหมายในชีวิตของเด็กวัยรุ่น จึงต้องเกี่ยวพันหรือมีผลกระทบต่อเรื่องเพศด้วยเสมอ และต้องมีสำนึกในหน้าที่ความรับผิดชอบของ

คน ซึ่งคนเราย่อมมีหน้าที่แตกต่างกันออกไปตามวัยและตามเอกกัตบุคคล เด็กวัยรุ่นควรจะได้สำนึกในหน้าที่ของตนให้สอดคล้องกับจุดหมายในชีวิตดังกล่าว การรู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบของเด็กวัยรุ่น ย่อมทำให้การดำเนินชีวิตของเขาเป็นไปอย่างราบรื่นและมีระเบียบในทุก ๆ ด้าน ซึ่งรวมทั้งการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศด้วย อีกทั้งยังต้องมีการศึกษาให้เข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจสำหรับวัยรุ่น เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ เด็กวัยรุ่นจึงต้องทำความเข้าใจกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจเกี่ยวกับเรื่องเพศเหล่านี้ได้ โดยปรึกษาหารือกับผู้ใหญ่หรือครูอาจารย์ หรือหาหนังสือเกี่ยวกับเรื่องเพศที่มีประโยชน์มาอ่าน เพื่อจะได้ช่วยเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนเมื่อมีปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้น ถ้าเด็กวัยรุ่นไม่ได้รับความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องย่อมเป็นการเปิดช่องทางที่จะทำให้เด็กประพฤติดังทางเพศได้ง่าย และในเรื่องของการคบเพื่อนต่างเพศนั้นก็ควรอยู่ภายในขอบเขตที่เหมาะสมและอย่าถือเป็นจริงจังจนเกินไป เราจะเห็นได้ว่าการคบเพื่อนต่างเพศในฐานะเป็นเพื่อนกับในฐานะเป็นคู่รักหรือแฟนนั้น ย่อมมีความหมายแตกต่างกันมาก เด็กวัยรุ่นจำเป็นต้องแยกให้ออกและต้องพยายามแยกให้ออกอีกด้วยว่า ความพึงพอใจกับความรักหรือความรักแท้กับความรักเทียมนั้นแตกต่างกันอย่างไร และจะต้องตระหนักว่าการตกเป็นทาสของกามารมณ์นั้น ทำให้คนเสียอนาคตและเสียคนมามากต่อมากแล้ว แต่ความอดกลั้นหรือหักห้ามใจมิให้ประพฤติดังทางเพศยังไม่เคยปรากฏว่าเป็นอันตรายต่อคนเราแม้แต่น้อย

เต็มศิริ บุญยสิงห์ (2526 : 93-95) ได้กล่าวถึงหลักในการวางตัวคบเพื่อนต่างเพศไว้ว่า ในเรื่องมารยาททางสังคมที่ถือเป็นวัฒนธรรมที่ดีมีหลักว่า ชายจะถือว่าหญิงเป็นเพศที่อ่อนแอกว่า จะต้องให้เกียรติและให้ความช่วยเหลือ และมารยาททางสังคมระหว่างเพศ จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของมารยาทสากล และต้องเป็นไปตามขอบเขตของวัฒนธรรมไทย คือ การคบหาระหว่างหญิงชาย ในขอบเขตของวัฒนธรรมไทยนั้นฝ่ายชายจะต้องไม่สัมผัสร่างกายหรือถูกเนื้อต้องตัวโดยไม่จำเป็น หรือไม่พักแรมร่วมกันโดยลำพัง

จากแนวทางการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ที่กล่าวทั้งหมดข้างต้นนั้นสามารถสรุปได้ว่า การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรต้องอยู่ที่ตัววัยรุ่นเองที่จะต้องมีความรู้ในเรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้อง โดยเฉพาะวัยรุ่นหญิง ซึ่งจะเป็นฝ่ายที่ต้องรับสถานการณ์ทำร้ายความรู้สึกและสถานการณ์ที่เลวร้ายมากกว่าฝ่ายชายในระหว่างที่คบหากันเป็นคู่รัก ควรมีวิธีป้องกันตนเองไม่อยู่ใกล้ชิดกันมากเกินไปหรือปล่อยให้ฝ่ายจับเนื้อต้องตัวได้ง่าย ๆ เพราะความรักในวัยรุ่นนั้นเป็นวัยที่มีความไม่แน่นอนสูงมาก ควรจะเผื่อใจไว้เพื่อความผิดหวังให้มาก ๆ รักษาความสัมพันธ์ให้อยู่เป็นเพียงเพื่อนใจ (กรมวิชาการ. 2542 : 88)

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น

จากความหมายของเจตคติและความหมายของการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ สามารถสรุปได้ว่า เจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นหมายถึง ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์อันเป็นผลมาจากความรักและความใกล้ชิดระหว่างชายและหญิงในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษา

2.2.1 งานวิจัยในประเทศ

อุทิศ เชาวลิต (2521 : 104) ได้ทำการศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการสมรสของนักศึกษาโรงเรียนสารพัดช่างในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ในโรงเรียนสารพัดช่างไม่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส แต่นักศึกษาชายมีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาหญิง

ชนิษฐา โพชนุกูล (2522 : 123) ได้ทำการศึกษาทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส พบว่า นักศึกษาหญิงส่วนใหญ่ร้อยละ 68.10 เห็นว่า พฤติกรรมดังกล่าวเป็นเรื่องเสียหายในขณะที่นักศึกษาชายส่วนใหญ่ร้อยละ 59.42 เห็นว่าไม่ใช่เรื่องเสียหาย และอีกร้อยละ 54.55 เห็นว่าเป็นเรื่องน่าลง

ปราโมทย์ ประสาทกุล และคณะ (สุทธิรา ปรีชารัตน์. 2533 : 22 ; อ้างอิงจากปราโมทย์ ประสาทกุลและคณะ. 2530) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมทางเพศก่อนแต่งงานของวัยรุ่นในเขตเมืองและเขตชนบท จำนวน 384 คน พบว่า ทัศนคติเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของวัยรุ่นชายเพียง 1 ใน 4 เห็นว่าเป็นสิ่งผิด ส่วนวัยรุ่นหญิง 3 ใน 4 เห็นว่า เป็นสิ่งผิด แต่มีวัยรุ่นชายร้อยละ 75 วัยรุ่นหญิงร้อยละ 40 มีทัศนคติเห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน และจะเห็นด้วยมากยิ่งขึ้นถ้ามีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่แต่งงานด้วย จากการศึกษายังพบว่ามี ความแตกต่างระหว่างจำนวนของวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิงที่เคยมีเพศสัมพันธ์ โดยวัยรุ่นชายในเขตเมืองและเขตชนบทไม่ค่อยมีความแตกต่างกันนัก แต่วัยรุ่นหญิงในเขตเมืองที่เคยมีเพศสัมพันธ์ มีจำนวนมากกว่าวัยรุ่นหญิงเขตชนบท 1 เท่าตัว อัตราส่วนของวัยรุ่นหญิงอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปต่อวัยรุ่นหญิงอายุต่ำกว่า 18 ปี ที่เคยมีเพศสัมพันธ์จะเท่ากับ 4 : 1 และอัตราส่วนของวัยรุ่นหญิงที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับพ่อแม่หรือญาติกับวัยรุ่นหญิงที่อาศัยอยู่กับญาติใกล้ชิด การมีเพศสัมพันธ์เท่ากับ 4 : 1 ส่วนเรื่องความรู้เกี่ยวกับความเสี่ยงในการตั้งครรภ์ วัยรุ่นหญิงในเขตเมือง มีความรู้ อย่างถูกต้องมากที่สุด แต่มีวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิงจำนวนน้อยมากที่มีความรู้ถูกต้อง ในเรื่องช่วงเวลาที่ยูนิทจะสามารถตั้งครรภ์ได้มากที่สุด

เกื้อ วงศ์บุญสิน และ เยาวรัตน์ ปรปักษ์ขาม (2531 : 25 - 26) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ทักษะคิดและพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนไทย พบว่าเยาวชนร้อยละ 90.7 ไม่เห็นด้วยที่หนุ่มสาวจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน โดยเป็นเยาวชนชายร้อยละ 83.9 และเยาวชนหญิงร้อยละ 98.0 เยาวชนชายร้อยละ 52.1 เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการพิเศษ ร้อยละ 62.3 ของ เยาวชนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ได้ใช้การป้องกันการติดโรค เยาวชนชายมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศร้อยละ 30.1 ในขณะที่เยาวชนหญิงมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศร้อยละ 3.1 ในกลุ่มนี้ร้อยละ 29.3 ไม่เคยคุมกำเนิด เลยทั้งที่พบว่าร้อยละ 99.8 รู้วิธีคุมกำเนิดอย่างน้อย 1 วิธี และส่วนใหญ่เห็นด้วยที่คนหนุ่มสาวควรจะรู้เรื่องการคุมกำเนิด การศึกษาเดียวกันนี้พบว่า เยาวชนชายร้อยละ 11.2 และเยาวชนหญิงร้อยละ 19.6 ไม่ทราบวิธีคุมกำเนิดเลย และเยาวชนที่ทราบวิธีคุมกำเนิดอย่างถูกต้อง มีเปอร์เซ็นต์ต่ำ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 75.2 ทราบวิธีการใช้ถุงยางอนามัยอย่างถูกต้อง และร้อยละ 46.1 ทราบวิธีใช้ยาเม็ดคุมกำเนิดอย่างถูกต้อง

จริยา ชัยวิรัตน์ (2534 : ก) ศึกษาเรื่องการศึกษาความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับเพศ การสมรสและการเกิดของนักเรียนหญิงโรงเรียนสตรีระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนหญิง ปีการศึกษา 2532 จำนวน 375 คน พบสาระด้านเพศ การสมรส และการเกิดที่ได้รับความเชื่อถือ ได้แก่ ร้อยละ 96.0 เห็นว่าหญิงไม่ควรทอดสะพานให้ชายก่อน ร้อยละ 95.5 เห็นว่า หญิงชายในเครื่องแบบนักเรียนไม่ควรจับมือถือแขนในที่สาธารณะ ร้อยละ 92.5 เห็นว่า พรหมจรรย์เป็นสิ่งที่มีความค่าที่สุดของผู้หญิง ควรรักษาไว้ ร้อยละ 80.3 เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องที่น่าอาย และร้อยละ 79.5 เห็นว่า การทำแท้งเป็นบาป

รัตนจินต์ สุดเสียม (2536 : ก) ศึกษาเรื่อง เจตคติของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการวางแผนครอบครัวและการคุมกำเนิด ในนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาพาณิชยกรรมชั้นปีที่ 3 โรงเรียนอาชีวศึกษา สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และสำนักงานการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2534 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 735 คน พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่าอายุแรกสมรสของชายควรเป็น 26 - 30 ปี และหญิง ควรเป็น 21 - 25 ปี ทั้งนี้เพื่อฐานะเศรษฐกิจที่มั่นคง และผู้ที่มีอำนาจตัดสินใจเลือกคู่คือตนเอง มีความเห็นว่า หากยังไม่พร้อมที่จะมีบุตรควรคุมกำเนิด ส่วนความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน พบว่า ร้อยละ 36.7 เห็นว่าเป็นสิทธิของบุคคล ร้อยละ 27.2 เห็นว่าเป็นเรื่องเสียหาย ร้อยละ 22.0 ไม่มีความเห็น และร้อยละ 12.8 เห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดา โดยเพศของกลุ่มศึกษามีความสัมพันธ์กับความเห็นเรื่องนี้ และเห็นด้วยว่าขณะเป็นนักเรียนหรือนักศึกษาก็สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้ร้อยละ 15.1 ร้อยละ 68.2 ไม่เห็นด้วย และร้อยละ 16.7 ไม่แน่ใจ เกือบทั้งหมดหรือร้อยละ 89.1 เห็นด้วยว่า ควรมีการสอน

เพศศึกษาในชั้นมัธยมปลาย มีเพียงร้อยละ 7.2 ที่ไม่เห็นด้วยกับการสอนเพศศึกษา และร้อยละ 6.7 ไม่แน่ใจ

ฐลีพร อินทร์ไพบูลย์ (2536 : ก) ศึกษาค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในนักเรียนวัยรุ่นชั้น ม.5 – 6 จำนวน 209 คน พบว่า เพศหญิงมีค่านิยมด้านบวกมากกว่าเพศชาย ในเรื่องการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นเรื่องปกติ และไม่เห็นด้วยในสัดส่วนมากกว่าชายกับข้อความว่า ชายหญิงโอบกอดกันในที่สาธารณะเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ และการมีคูรักรหลาย ๆ คน ในเวลาเดียวกันเป็นเรื่องดี ส่วนค่านิยมที่ทั้งชายและหญิงมีความใกล้เคียงกันคือ ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยว่าชายไม่เคยเที่ยวหญิงบริการถือว่าไม่ใช่ลูกผู้ชาย และส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าคุณค่าของหญิงอยู่ที่การรักษาความบริสุทธิ์ไว้จนกว่าจะแต่งงาน และโดยภาพรวมเพศหญิงมีค่านิยมที่เหมาะสมในสัดส่วนมากกว่าชาย

จุฬารัตน์ หัวหาญ (2539 : ก) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองจังหวัดสุรินทร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 150 คน และนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ถึง 3 จำนวน 284 คน รวม 434 คน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องเพศอยู่ในระดับปานกลางและมีเจตคติเป็นกลางต่อการมีเพศสัมพันธ์ โดยส่วนใหญ่เคยดื่มสุรา เคยดูวิดีโอและภาพยนตร์ที่ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ เคยอ่านหนังสือปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ เคยไปเที่ยวคลับ บาร์ หรือสถานเริงรมย์อื่น ๆ เคยไปอาบอบนวด และเคยมีเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษาอยู่ รายได้ที่ได้รับ เจตคติ การดื่มสุรา ที่พักในปัจจุบัน การไปเที่ยวคลับ บาร์ หรือสถานเริงรมย์

ศรีพัทธา จาริยวงศ์ (2539 : 133) ได้ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรบางประการที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา พบว่าเพศชายมีพฤติกรรมทางเพศมากกว่าเพศหญิง ได้แก่ การติดต่อกันมาหาสู่กับเพศตรงข้ามจำนวนร้อยละ 71.7 ของกลุ่มตัวอย่าง โดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายจะมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศจำนวนร้อยละ 51.5 บิดามารดาจึงควรมีการอบรมสั่งสอนบุตรของตนเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างเปิดเผย ให้บุตรที่เป็นเพศชายมีความรับผิดชอบและตระหนักต่อปัญหาหรือผลเสียที่จะเกิดตามมาจากการมีเพศสัมพันธ์ในขณะที่ยังไม่พร้อม โดยเฉพาะการควบคุมในเรื่องการเที่ยวเตร่ การคบเพื่อน การติดสิ่งเสพติดต่าง ๆ ซึ่งเป็นช่องทางนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสได้โดยง่าย

ชุดิมา ศรีแก้ววอล (2540 : 98) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาผู้ใหญ่ในเขตมินบุรี จำนวน 447 คน ตามตัวแปรต่าง ๆ พบว่า

1. วัยผู้ใหญ่มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานไม่แตกต่างจากวัยรุ่น
2. เพศชายมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานสูงกว่าเพศหญิง
3. บุคคลที่มีการยอมรับในระเบียบประเพณีและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพศสูง มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานต่ำกว่าบุคคลที่มีการยอมรับในระเบียบประเพณีและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ปานกลางและต่ำ

4. บุคคลที่มีการยอมรับในระเบียบประเพณีและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพศปานกลาง มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานต่ำกว่าบุคคลที่มีการยอมรับในระเบียบประเพณีและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพศ

ระพีพรรณ ภูมิภาพันธ์พงษ์ (2540 : ก) ได้ศึกษาเรื่องการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการแต่งงาน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่กำลังศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 507 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการแต่งงานระดับต่ำมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ระดับกลางและระดับสูง การยอมรับระดับพฤติกรรมทางเพศระหว่างชายและหญิงก่อนแต่งงานขึ้นอยู่กับระดับความลึกซึ้งของพฤติกรรมทางเพศและระดับความผูกพันทางอารมณ์ของบุคคลนั้นกับบุคคลที่มีความสัมพันธ์ด้วย และชายยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานระดับสูงมากกว่าหญิง ในด้านพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานระดับสูงมากกว่าหญิง กลุ่มตัวอย่างชายเคยมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่ากลุ่มตัวอย่างหญิง โดยกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ส่วนใหญ่เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามและคนรัก

ในด้านปัจจัยนั้นพบว่า การยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานของเพื่อนสนิทมีขนาดความสัมพันธ์มากที่สุด รองลงมาคือ แนวโน้มนำทางเพศ การยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานของพ่อแม่ อัญญาภาพ การยอมรับของพ่อแม่ต่อการแสวงหาความพึงพอใจที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องเพศของลูก ความรับผิดชอบต่อสมาชิกในครอบครัว การมีส่วนร่วมในการเกี่ยวพัน แนวโน้มนำทางความรัก ความดึงดูดทางด้านร่างกาย มีขนาดความสัมพันธ์น้อยที่สุด

ธามินิ โคตรวิบูลย์ (2540 : 74) ได้ศึกษาความคิดเห็นของวัยรุ่นที่มีต่อความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการสมรสของวัยรุ่นที่ศึกษาในสถาบันระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 425 คน พบว่าความคิดเห็นต่อความสัมพันธ์ของผู้ชายและผู้หญิงก่อนการสมรส ในกรณีที่ชอบพอกันมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยระดับปานกลางทุกข้อ คือ การกอดจูบ เล้าโลมและการร่วมเพศกันได้ กรณีที่เป็นคู่รักกัน มีความคิดเห็นที่เห็นดีด้วยระดับมาก 2 ข้อ คือ กอดจูบและเล้าโลมกันได้ แต่การร่วมเพศจะมีความคิดเห็นระดับปานกลาง กรณีที่เป็นคู่หมั้นกันมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยระดับมากทั้ง 3 ข้อ คือ กอดจูบ เล้าโลม และร่วมเพศกันได้

รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์ และพรณา หอมสินธุ์ (2541 : 27 - 39) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของ นิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี จำนวน 715 คน พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ และเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ คือ เพศ ประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศและการยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ

วรัญญา กุลดิลก (2541 : ก) ได้ศึกษาเจตคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นิสิตชายยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่านิสิตหญิง โดยนิสิตมีอายุมากกว่า 20 ปี จะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่านิสิตที่มีอายุน้อยกว่า 20 ปี นิสิตที่บิดาไม่ได้อยู่ด้วยกันนั้นยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่านิสิตที่บิดาอยู่ด้วยกัน นอกจากนี้ยังพบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยเอกชนนั้นยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการมีการสมรสมากกว่านิสิตมหาวิทยาลัยของรัฐด้วย โดยที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส และนิสิตที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดายอมรับทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่านิสิตที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา

2.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

ล็อก (Lock, 1990 : Abstract) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสและการคุมกำเนิดของวัยรุ่นในชนบทกลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นหญิงในรัฐ South Carolina มีอายุระหว่าง 12 – 19 ปี จำนวน 564 พบว่าปัจจัยด้านบุคคลภายในเมืองอายุ ลักษณะของครอบครัว อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน ข้อผูกมัดของคู่รักและเจตคติทางเพศเป็น

ปัจจัยที่มีผลโดยตรงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ส่วนเจตคติต่อการคุมกำเนิดและการสื่อสารระหว่างบิดามารดา และวัยรุ่นเป็นปัจจัยที่มีผลทางตรงต่อวิธีการคุมกำเนิดของวัยรุ่น

ซิการ์ด และคนอื่น ๆ (Sicard and others. 1992 : 63 - 72) ได้สำรวจความรู้ เจตคติความเชื่อเรื่องโรคเอดส์ และการปฏิบัติเกี่ยวกับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมอายุระหว่าง 14 - 25 ปี ในเมืองเบนฟอร่า (Banfora) จำนวน 474 คน ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่กลัวโรคเอดส์ พฤติกรรมทางเพศมีบางส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้มีประสบการณ์ทางเพศแล้ว และไม่ใช้วิธีคุมกำเนิด รวมถึงพบว่าสถานที่อยู่อาศัย ศาสนา ลักษณะของงาน และรายได้ของผู้ปกครองหรือญาติที่กลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่ด้วย ไม่มีความสัมพันธ์กับอายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของกลุ่มตัวอย่างเหล่านี้

โรชและแรมส์บี (Roche and Ramsbey. 1993 : 67 - 80) ได้วิจัยเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน ศึกษาเป็นเวลา 5 ปี หลังจากศึกษาเจตคติและพฤติกรรมหลังการออกเดทของกลุ่มตัวอย่าง 268 คน เป็นนักศึกษาระดับอุดมศึกษา (ส่วนใหญ่เป็นโรมันคาทอลิกในชนบทและเป็นนักศึกษาที่อยู่ในเมืองและเข้าเรียนสม่ำเสมอ) ตอบแบบสอบถาม 72 ข้อ ในเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน ในสภาวะของการมีนัดที่ต่างกัน 5 สภาวะ ผลนั้นเปรียบเทียบกับการศึกษาในเรื่องที่เกิดขึ้นในปี 1983 และจากผลการศึกษาในเทศหญิงในปี 1988 เป็นเวลา 5 ปี ผลการวิจัยนั้นแสดงให้เห็นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานอยู่ในระดับต่ำกว่าปี 1983 และผลการศึกษา نشانแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางเพศในทิศทางอนุรักษ์นิยม คือ มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานลดลง เนื่องจากมีความรู้เรื่องโรคเอดส์มากขึ้น

แอนโคมาและฟอร์ด (Ankomah and Ford. 1994 : Abstract) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศก่อนการสมรสและการเปลี่ยนคู่นอนของคนในเมืองในประเทศกานา โดยให้หญิงโสดที่มีอายุระหว่าง 18 - 25 ปี จำนวน 400 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม และใช้การสัมภาษณ์ชายจำนวน 39 คน และหญิงจำนวน 39 คน ผลการศึกษพบว่า 42% ของกลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกก่อนอายุ 16 ปี และ 63% ของกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้วมีคู่นอนเพียงคนเดียว โดยระยะเวลาของการมีความสัมพันธ์ทางเพศของกลุ่มตัวอย่างเฉลี่ยแล้วประมาณ 13 เดือน

คิม (Kim. 1995 : 95) ได้ทำการศึกษาทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาและผู้ปกครองของนักศึกษาจำนวน 93 คน ในวิทยาลัย มิสซูรีตะวันตก สหรัฐอเมริกา โดยการแบ่งกลุ่มการศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีอายุ 38 - 45 ปี และกลุ่มที่มีอายุ 18 - 25 ปี

ผลการศึกษาเปรียบเทียบการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างสองกลุ่ม พบว่ากลุ่มที่มีอายุน้อยกว่าให้การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานสูงกว่ากลุ่มที่มีอายุมากกว่า แต่การมีเพศสัมพันธ์ขึ้นอยู่กับเหตุผลทางด้านความรักร่วมด้วยไม่ใช่กิจกรรมทางเพศอย่างเดียว

ยูโทโม (Utomo. 1997 : Abstract) ได้ศึกษาค่านิยมทางเพศ เจตคติทางเพศ และพฤติกรรมทางเพศของชนชั้นกลาง ในจาการ์ตา อินโดนีเซีย ซึ่งเป็นวัยรุ่นโสดอายุ 15 – 24 ปี และผู้ที่แต่งงานแล้วอายุ 30 ปีขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 344 คน นิสิตรดับมหาวิทยาลัย 175 คน และผู้ที่แต่งงานแล้วจำนวน 120 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสว่าจะนำไปสู่การแต่งงานได้ โดยวัยรุ่นตอนต้นจะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่าวัยรุ่น และเพศชายที่ไม่ได้นับถือศาสนาอิสลามและวัยรุ่นที่ไม่ได้พักอาศัยกับบิดามารดายอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่าผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม และวัยรุ่นที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา

เมนส์ช และคณะ (Mensch and others. 1999 : Abstract) ได้ศึกษาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนวัยรุ่นในประเทศเคนยา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนวัยรุ่นชายและหญิงที่มีอายุระหว่าง 12 – 19 ปี จำนวน 600 คน ซึ่งกำลังศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาจำนวน 33 โรงเรียนจาก 3 ตำบลของประเทศเคนยา ผลการศึกษาพบว่าครอบครัวและโรงเรียนไม่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนวัยรุ่นชาย แต่ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนวัยรุ่นหญิง การปลูกฝังการเลียนแบบบทบาททางเพศแห่งความเป็นแม่จากมารดา และการสนับสนุนของบิดาและมารดามีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนวัยรุ่นหญิง

จากงานวิจัยทั้งในประเทศและนอกประเทศพบว่า วัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาปัจจุบันมีเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โดยมีแนวโน้มไม่เห็นด้วย ไม่ยอมรับ คิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นสิ่งผิดและเป็นเรื่องเสียหายไม่ควรกระทำ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศิลาจารพิพัฒน์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547 ที่มีแนวโน้มมีเจตคติทางลบต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน จำนวน 53 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศิลาจารพิพัฒน์เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547 จำนวน 40 คน ที่มีแนวโน้มมีเจตคติทางลบต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) จากประชากรและสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง เป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่มๆละ 20 คนโดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปี 3 ทั้งหมดจำนวน 382 คนตอบแบบสอบถามเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 53 คนมีแนวโน้มมีเจตคติทางลบต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

2. ผู้วิจัยสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมการทดลอง ปรากฏว่านักเรียนสมัครใจทุกคน ผู้วิจัยจึงสุ่มอย่างง่ายมาจำนวน 40 คน แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. โปรแกรมการเรียนรู้แบบชิปาโมเดล
2. แผนการสอนแบบปกติ
3. แบบสอบถามเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. โปรแกรมการเรียนรู้แบบชิปาโมเดล มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างโปรแกรมการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยกำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1.2 สร้างโปรแกรมการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล โดยกำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้าและนิยามศัพท์เฉพาะ

1.3 นำโปรแกรมการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดลไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภณและอาจารย์ ดร. พาสนา จุรัตน์ ตรวจสอบเพื่อให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีการและการประเมินผล

1.4 นำโปรแกรมการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดลมาแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ และนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุวรรณสุทธารามวิทยา เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างและมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน เพื่อปรับปรุงวิธีดำเนินการ อุปกรณ์และเวลาที่ใช้ในการทดลอง แล้วจึงนำมาแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสม เพื่อใช้ในการวิจัยกับกลุ่มทดลองต่อไป ผู้วิจัยดำเนินการใช้โปรแกรมการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดลกับกลุ่มทดลอง จำนวน 12 ครั้งเป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน คือวันพุธและวันศุกร์เวลา 15.30 -16.20 น. (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

2. แผนการสอนแบบปกติ

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าและนิยามศัพท์เฉพาะ

2.2 ผู้วิจัยสร้างแผนการสอน ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

2.3 นำแผนการสอนไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภณและอาจารย์ ดร.พาสนา จุรัตน์ ตรวจสอบเพื่อให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีการและการประเมินผล

2.4 นำแผนการสอนมาแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิและทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุวรรณสุทธารามวิทยา เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ที่มีใช้กลุ่มและมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน เพื่อปรับปรุงวิธีดำเนินการ อุปกรณ์และเวลาที่ใช้ในการทดลอง แล้วจึงนำมาแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสม เพื่อใช้ในการวิจัยกับ

กลุ่มควบคุมต่อไป ผู้วิจัยดำเนินการใช้แผนการสอนกับกลุ่มควบคุม จำนวน 12 ครั้งเป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน คือวันจันทร์และวันพฤหัสบดีเวลา 15.30 - 16.20 น. (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

3. แบบสอบถามเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวกับเจตคติ เพื่อเป็นแนวทางการสร้างแบบสอบถามเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

3.2 ศึกษาแบบสอบถามจากงานวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ได้แก่ แบบสอบถามเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของสกล วรเจริญศรี (2545 : 98 - 99) แบบสอบถามเจตคติต่อความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการสมรสของธาดา ลิเกษม (2545 : 97 - 100) แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของจรรยา เรืองไธสง (2545 : 94 - 98) แบบวัดเจตคติเรื่องเพศของอุรสา พลสยาม (2545 : 280 - 283) แบบวัดทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัฒนา สาระขวัญ (2545 : 124 - 127)

3.3 สร้างแบบสอบถามเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้แนวคิดจากข้อ 3.1 และ 3.2

3.4 นำแบบสอบถามเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภณและอาจารย์ ดร.พาสณา จุลรัตน์ เพื่อตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ทั้งด้านเนื้อหา ข้อคำถามและภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ เกณฑ์การพิจารณาคะแนน แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 58 ข้อ

3.5 นำแบบสอบถามเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ที่ได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุวรรณสุทธารามวิทยา เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน แล้วนำแบบสอบถามเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมาตรวจให้คะแนน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อโดยใช้เทคนิค 25%กลุ่มสูง - กลุ่มต่ำแล้วหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติด้วย t - test แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้ ในการวิจัยครั้งนี้ได้ค่า t ระหว่าง 1.98 - 9.81 จำนวน 56 ข้อ

3.6 นำแบบสอบถามเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วในข้อ 3.5 มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ในการวิจัยครั้งนี้ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเท่ากับ 0.9343

ตัวอย่างแบบสอบถามเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วพิจารณาให้ตรงกับความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มในการปฏิบัติของนักเรียนโดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องหลังข้อความที่กำหนดโดยแบ่งน้ำหนักไว้ 5 ระดับ ขอให้นักเรียนตอบตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนให้มากที่สุด เพียงคำตอบเดียวในแต่ละข้อ (ให้นักเรียนทำทุกข้อ)

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ด้าน

1. ด้านความคิด

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด

เห็นด้วย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมาก

ไม่แน่ใจ หมายถึง ข้อความนั้นบางครั้งก็ตรงกับความคิดของนักเรียน และบางครั้งก็ไม่ตรงกับความคิดของนักเรียน

ไม่เห็นด้วย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนน้อย

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
0	การที่ชายและหญิงอยู่กันตาม ลำพังสองต่อสองในที่ลับตาคน ถือว่าเป็นเรื่องไม่สมควร					
00	ความใกล้ชิดและความอยากลอง เป็นสาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นเกิดการมี เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร					

2. ด้านความรู้สึก

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนจริงบ้างไม่จริงบ้าง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าชื่นชมเพื่อนที่มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนโดยไม่สนใจเสียงนินทาของเพื่อนรอบข้าง					
00	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นการไม่สมควรที่เห็นชายหนุ่มหญิงสาวกอดกันในที่สาธารณะ					

3. ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำทุกครั้ง
บ่อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำเกือบทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำบ้าง ไม่กระทำบ้างเท่าๆกัน
นานๆครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำน้อย
น้อยครั้งที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำน้อยมากจน แทบจะไม่กระทำเลย

ข้อที่	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย ครั้ง	บางครั้ง	นานๆครั้ง	น้อยครั้งที่ สุด
0	ฉันหลีกเลี่ยงที่จะอยู่กับเพศตรงข้ามสองต่อสอง					
00	ฉันหลีกเลี่ยงที่จะดูภาพยนตร์ที่มีภาพการมีเพศสัมพันธ์เพราะจะทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศ					

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน มีดังนี้

ถ้าเป็นข้อความทางบวก หมายถึง ความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เช่น ฉันหลีกเลี่ยงที่จะอยู่กับเพศตรงข้ามสองต่อสอง

ความคิด	ความรู้สึก	แนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม	
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มากที่สุด	เป็นประจำ	ให้ 5 คะแนน
เห็นด้วย	มาก	บ่อยครั้ง	ให้ 4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	บางครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	น้อย	นานๆครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้อยที่สุด	น้อยครั้งที่สุด	ให้ 1 คะแนน

ถ้าเป็นข้อความทางลบ หมายถึง ความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ให้คะแนนตรงข้ามกับข้อความทางบวก เช่น ข้าพเจ้าชื่นชมเพื่อนที่มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนโดยไม่สนใจเสียงนินทาของเพื่อนรอบข้าง

ความคิด	ความรู้สึก	แนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม	
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มากที่สุด	เป็นประจำ	ให้ 1 คะแนน
เห็นด้วย	มาก	บ่อยครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	บางครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	น้อย	นานๆครั้ง	ให้ 4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้อยที่สุด	น้อยครั้งที่สุด	ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การประเมิน (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การประเมินแบบสอบถามเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น ดังนี้

1. คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.33 หมายถึง เจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นอยู่ในระดับต่ำ
2. คะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.66 หมายถึง เจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นอยู่ในระดับปานกลาง
3. คะแนนเฉลี่ย 3.67 - 5.00 หมายถึง เจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นอยู่ในระดับสูง

แบบแผนการทดลอง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงแบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design

กลุ่มตัวอย่าง	ทดสอบก่อน (Pretest)	ทดลอง	ทดสอบหลัง (Posttest)
RE	T ₁ E	X	T ₂ E
RC	T ₁ C	~	T ₂ C

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

- RE แทน กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้จากการสุ่มให้เป็นกลุ่มทดลอง
- RC แทน กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้จากการสุ่มให้เป็นกลุ่มควบคุม

T_1E แทน การวัดเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนในกลุ่มทดลอง
ก่อนการทดลอง

T_2E แทน การวัดเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนในกลุ่มทดลอง
หลังการทดลอง

X แทน การเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล

~ แทน การสอนแบบปกติ

T_1C แทน การวัดเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนในกลุ่มควบคุม
ก่อนการทดลอง

T_2C แทน การวัดเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนในกลุ่มควบคุม
หลังการทดลอง

วิธีการดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลอง เป็น 3 ระยะตามแบบแผนการทดลอง
ดังนี้

ระยะที่ 1 ระยะก่อนการทดลอง

ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนการทดลอง โดยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตอบ
แบบสอบถามเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน แล้วเก็บไว้เป็นคะแนนก่อนการ
ทดลอง (Pretest)

ระยะที่ 2 ระยะทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเอง ทั้ง 2 กลุ่ม ดังนี้

1.1 กลุ่มทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามโปรแกรมการเรียนรู้แบบชิปปา
โมเดล เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง รวม 12 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที ในวันพุธและ
วันศุกร์เวลา 15.30 - 16.20 น. ในระหว่างวันที่ 23 มิถุนายน 2547 ถึง วันที่ 6 สิงหาคม 2547

1.2 กลุ่มควบคุม ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแผนการสอนแบบปกติ เป็นเวลา
6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง รวม 12 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที ในวันจันทร์และวันพฤหัสบดีเวลา
15.30 - 16.20 น. ในระหว่างวันที่ 21 มิถุนายน 2547 ถึง วันที่ 9 สิงหาคม 2547

ระยะที่ 3 ระยะหลังการทดลอง

ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังการทดลอง โดยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตอบแบบสอบถามเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน แล้วเก็บไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Posttest)

หลังจากนั้น ผู้วิจัยนำคะแนนเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล
2. เปรียบเทียบเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอนแบบปกติ
3. เปรียบเทียบผลต่างของเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล และได้รับการสอนแบบปกติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)
 - 1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้สำหรับวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่
 - 2.1 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ของแบบสอบถามเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบนัยสำคัญทางสถิติด้วย t- test
 - 2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
3. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน ได้แก่
 - 3.1 เปรียบเทียบเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในแต่ละกลุ่มก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t- test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent sample)

3.2 เปรียบเทียบผลต่างของเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t- test แบบเป็นอิสระต่อกัน (Independent sample)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้แทนความหมายดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
$\bar{X}_{diff}$	แทน	ผลต่างของค่าคะแนนเฉลี่ย
S	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
S_{diff}	แทน	ผลต่างของค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
$\sum D$	แทน	ผลรวมของคะแนนความแตกต่าง จากการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนความแตกต่าง จากการทดสอบก่อนและหลังการทดลองแต่ละตัวยกกำลังสอง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t - distribution

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล ดังแสดงในตาราง 2
2. เปรียบเทียบเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังได้รับการสอนแบบปกติ ดังแสดงในตาราง 3
3. เปรียบเทียบผลต่างของเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล และนักเรียนในกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังได้รับการสอนแบบปกติ ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 2 เปรียบเทียบเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลัง ได้รับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล

เจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน	การทดลอง	N	$\bar{X}$	S	$\sum D$	$\sum D^2$	t
ด้านความคิด	ก่อนการทดลอง	20	3.69	.42	12.19	148.60	5.56**
	หลังการทดลอง	20	4.30	.28			
ด้านความรู้สึก	ก่อนการทดลอง	20	3.87	.51	11.07	122.54	3.98**
	หลังการทดลอง	20	4.42	.33			
ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม	ก่อนการทดลอง	20	3.77	.51	14.89	221.71	6.72**
	หลังการทดลอง	20	4.56	.26			
รวมทั้ง 3 ด้าน	ก่อนการทดลอง	20	3.66	.38	15.13	228.92	8.51**
	หลังการทดลอง	20	4.43	.21			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล มีเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมากกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนในกลุ่มทดลองมีเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมากขึ้นหลังจากได้รับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1

ตาราง 3 เปรียบเทียบเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังได้รับการสอนแบบปกติ

เจตคติต่อการป้องกัน การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน	การทดลอง	N	$\bar{X}$	S	ΣD	ΣD^2	t
ด้านความคิด	ก่อนการทดลอง	20	3.69	.41	5.14	26.42	2.54*
	หลังการทดลอง	20	3.95	.19			
ด้านความรู้สึก	ก่อนการทดลอง	20	3.93	.42	5.25	27.56	2.16*
	หลังการทดลอง	20	4.20	.28			
ด้านแนวโน้มที่ จะแสดงพฤติกรรม	ก่อนการทดลอง	20	4.07	.44	5.14	26.42	2.22*
	หลังการทดลอง	20	4.33	.24			
รวมทั้ง 3 ด้าน	ก่อนการทดลอง	20	3.86	.35	5.74	32.95	3.14**
	หลังการทดลอง	20	4.16	.21			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมากกว่าก่อนการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนในกลุ่มควบคุมมีเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมากขึ้นหลังจากได้รับการสอนแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2

ตาราง 4 เปรียบเทียบผลต่างของเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นในกลุ่มทดลองที่ได้รับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดลและนักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ

เจตคติต่อการป้องกัน การมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น	กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_{diff}$	S_{diff}	t
ด้านความคิด	กลุ่มทดลอง	20	.61	.49	2.39*
	กลุ่มควบคุม	20	.26	.44	
ด้านความรู้ลึก	กลุ่มทดลอง	20	.55	.62	1.57
	กลุ่มควบคุม	20	.26	.54	
ด้านแนวโน้มที่ จะแสดงพฤติกรรม	กลุ่มทดลอง	20	.79	.53	3.25**
	กลุ่มควบคุม	20	.26	.52	
รวมทั้ง 3 ด้าน	กลุ่มทดลอง	20	.77	.40	3.75**
	กลุ่มควบคุม	20	.29	.41	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 แสดงว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ได้รับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล มีเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นมากกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนในกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการเรียน

รู้แบบชิปปาโมเดลมีเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมากกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐานและวิธีการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอนแบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนระหว่างนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดลกับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล
2. นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการสอนแบบปกติ
3. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดลมีเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศิลาจารพิพัฒน์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547 ที่มีแนวโน้มมีเจตคติทางลบต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน จำนวน 53 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศิลาจารพิพัฒน์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547 จำนวน 40 คน ที่มีแนวโน้มมีเจตคติทางลบต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) จากประชากรและสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง เป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่มๆละ 20 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
จำแนกเป็น 2 วิธี คือ
 - 1.1 การเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล
 - 1.2 การสอนแบบปกติ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ เจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. โปรแกรมการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล
2. แผนการสอนแบบปกติ
3. แบบสอบถามเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

วิธีการดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลอง เป็น 3 ระยะตามแบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design ดังนี้

ระยะที่ 1 ระยะก่อนการทดลอง

ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนการทดลอง โดยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตอบแบบสอบถามเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน แล้วเก็บไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest)

ระยะที่ 2 ระยะทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเอง ทั้ง 2 กลุ่ม ดังนี้

- 1.1 กลุ่มทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามโปรแกรมการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง รวม 12 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที ในวันพุธและวันศุกร์ เวลา 15.30 - 16.20 น. ในระหว่างวันที่ 23 มิถุนายน 2547 ถึง วันที่ 6 สิงหาคม 2547
- 1.2 กลุ่มควบคุม ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแผนการสอนแบบปกติ เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง รวม 12 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที ในวันจันทร์และวันพฤหัสบดี เวลา 15.30 - 16.20 น. ในระหว่างวันที่ 21 มิถุนายน 2547 ถึง วันที่ 9 สิงหาคม 2547

ระยะที่ 3 ระยะหลังการทดลอง

ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังการทดลอง โดยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตอบแบบสอบถามเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน แล้วเก็บไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง(Posttest)

หลังจากนั้น ผู้วิจัยนำคะแนนเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

- 1.เปรียบเทียบเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล โดยใช้ t-test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent sample)
- 2.เปรียบเทียบเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอนแบบปกติ โดยใช้ t-test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent sample)
3. เปรียบเทียบผลต่างของเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดลและได้รับการสอนแบบปกติ โดยใช้ t-test แบบเป็นอิสระต่อกัน (t-test Independent sample)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมากขึ้น หลังจากได้รับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมากขึ้น หลังจากได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล มีเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดลที่มีต่อเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศิลาจารย์พัฒนเขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ปรากฏผลดังนี้

1. นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมากขึ้น หลังจากได้รับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 แสดงว่าการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดลสามารถพัฒนาเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนได้ ทั้งนี้เพราะการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดลเป็นการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้ซึ่งกันและกันภายในกลุ่มในห้องเรียนระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ครูกับนักเรียน การได้เคลื่อนไหวร่างกาย การเรียนรู้กระบวนการต่างๆ เช่น กระบวนการกลุ่ม กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการจัดการ เป็นต้น ซึ่งนักเรียนจะได้มีพัฒนาการทางด้านสังคมและอารมณ์ นอกจากนี้ยังมีโอกาสได้นำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวเป็นวิธีการที่มีบรรยากาศในการเรียนรู้เต็มไปด้วยความกระตือรือร้น ไม่รู้สึกเบื่อหน่าย นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระในการตอบคำถาม นอกจากนี้การเรียนรู้แบบชิปปาโมเดลสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการสอนเจตคติได้เป็นอย่างดี เนื่องจากจะทำให้มีการพัฒนาเจตคติด้วยการใช้สื่อเพื่อเป็นการสร้างความรู้สึกรู้สึกให้เกิดขึ้นกับนักเรียน สื่อต่างๆ ที่นำมาใช้ในการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล ได้แก่ กรณีศึกษา บทละครสำหรับอ่านและรูปภาพ ซึ่งสามารถสร้างความรู้สึกรู้สึกต่างๆแก่ผู้เรียน ได้แก่ ความรู้สึกเห็นใจ ความรู้สึกสะท้อนใจ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนประเมินได้ว่าตนเองมีความพอใจหรือไม่พอใจ ซึ่งความรู้สึกเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการเกิดเจตคติในบุคคล ดังที่อัสทูดและคณะ (จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์. 2538 :188) กล่าวว่าระดับความเข้มข้นมากน้อยของความรู้สึก บ่งชี้ทิศทางและความไวในการเปลี่ยนแปลงเจตคติได้ สอดคล้องกับกมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 231) กล่าวว่า เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ ประสบการณ์สามารถเปลี่ยนแปลงและถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลอื่นได้

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุดารัตน์ ไม้พงสาวงค์ (2543 : ก) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์ที่ใช้การจัดการเรียนการสอนแบบชิปปาโมเดล เรื่อง เส้นขนานและความคล้าย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดทรงธรรม โรงเรียนวัดสุทธิกษัตรี โรงเรียนอานวยวิทย อำเภอบางปะเตาะ จังหวัดสมุทรปราการ พบว่าภายหลังได้รับการสอนด้วยชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์ที่ใช้การจัดการเรียนการสอนแบบชิปปาโมเดลนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สูงขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับนิตินาพร ประเสริฐสังข์ (2545 : ก) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องกลไกมนุษย์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนป่าหว้า จังหวัดหนองบัวลำภู โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปา พบว่า นักเรียนร้อยละ 80 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ความรู้ที่กำหนดคือ ร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม

ในการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า นักเรียนทุกคนมีความตั้งใจ สนใจและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆตามโปรแกรมการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดลเป็นอย่างดี โดยสังเกตจากความกระตือรือร้น ความเอาใจใส่ ความตั้งใจปฏิบัติตามใบงานโดยเฉพาะกรณีศึกษาที่ให้อ่าน นักเรียนมีความสนใจและมีการแสดงความคิดเห็นกันอย่างอิสระ ทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นกันเองและสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่าย

ดังนั้น การเรียนรู้แบบซิปปาโมเดลสามารถพัฒนาเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมากขึ้นได้

2. นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมากขึ้น หลังจากได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 แสดงว่า การสอนแบบปกติสามารถพัฒนาเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนได้ ทั้งนี้เพราะการสอนแบบปกติเป็นวิธีการสอนโดยเน้นการเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของอรุณศรี แสงแก้ว (2530 : 284) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระราชวรอุปถัมภ์ กรุงเทพมหานคร โดยการสอนซึ่งใช้แบบฝึกอ่านที่ใช้คำถามระดับต่างๆกับการสอนแบบปกติ พบว่าวิธีการสอนแบบปกติทำให้ความสามารถในการอ่านของนักเรียนเพิ่มขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับรัตนา เจริญสาริต (2546 : 133) ได้ศึกษาผลของการสอนเพศศึกษาโดยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่มีต่อความรู้และทักษะชีวิตเกี่ยวกับเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม) พบว่า หลังจากได้รับการสอนเพศศึกษาแบบปกตินักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษามากกว่าก่อนได้รับการสอนแบบปกติ

จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า นักเรียนมีความสนใจและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเรียนรู้ โดยศึกษาจากกรณีศึกษาและปฏิบัติตามใบคำถามที่ได้รับ ชักถามเมื่อสงสัยและเมื่อผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปผลจากเรื่องที่ได้อ่าน นักเรียนจะร่วมกันแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ

ดังนั้น การสอนแบบปกติสามารถพัฒนาเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมากขึ้นได้

3. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดลมีเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 แสดงว่า การเรียนรู้แบบชิปปาโมเดลสามารถพัฒนาเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนได้มากกว่าการสอนแบบปกติ ทั้งนี้เพราะการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดลเป็นการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ เน้นการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การได้เคลื่อนไหวร่างกาย การเรียนรู้กระบวนการต่างๆ และนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ ทำให้บรรยากาศในการเรียนสนุกสนาน เป็นกันเอง นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นอิสระและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน สอดคล้องกับทฤษฎีของ แชมมณี (2542 : 14 - 15) กล่าวว่า ในการจัดการเรียนการสอนควรให้ผู้เรียนมีโอกาสเข้าร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างทั่วถึงมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ การที่ผู้เรียนมีบทบาทเป็นผู้กระทำ รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้และความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ผู้เรียนมี ปฏิสัมพันธ์กันระหว่างเพื่อนและครูในรูปของการกระทำ ความรู้สึกและความคิด ได้รวมอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ช่วยกันทำงานและอาศัยทักษะกระบวนการต่างๆ ในการค้นคว้าหาความรู้ สามารถสร้างสรรค์เป็นผลงานออกมาแสดงให้เห็นถึงความสามารถ ความสามัคคี จากการทำงานเป็นกลุ่มนักเรียนจะรู้จักการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นมากขึ้น สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ และจากการที่นักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันเกี่ยวกับผลเสียและผลกระทบที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องและไม่ควรกระทำ ซึ่งเป็นการพัฒนาเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนได้ ส่วนนักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ แม้จะมีความสนใจ แต่เนื่องจากการสอนแบบปกติไม่มีการจัดการเรียนการสอนที่แปลกใหม่และนักเรียนแต่ละคนไม่ได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นซึ่งกันและกันเหมือนกลุ่มทดลอง นักเรียนในกลุ่มควบคุมจึงมีการพัฒนาเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนน้อยกว่า

ผลการศึกษารั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุดารัตน์ ไม้พวงวงศ์ (2543 : ก) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์ที่ใช้การจัดการเรียนการสอนแบบชิปปาโมเดล เรื่อง เส้นขนานและความคล้าย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดทรงธรรม โรงเรียนวัดสุทธิกษัตริ์ โรงเรียนอานวยวิทย อำเภอบางปะเตาะ จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ภายหลังได้รับการสอนด้วยชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์ที่ใช้การจัดการเรียนการสอนแบบชิปปาโมเดล นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับนิตติญาพร ประเสริฐสังข์ (2545 : ก) ได้ทำการวิจัยเรื่อง

การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องกลไกมนุษย์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนป่าหวาน จังหวัดหนองบัวลำภู โดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปา พบว่า นักเรียนร้อยละ 80 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ความรู้ที่กำหนดคือ ร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม

จากการสังเกตของผู้วิจัย พบว่า นักเรียนในการทดลองที่ได้รับการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรมตามใบงานที่ได้รับมอบหมายร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันภายในกลุ่ม ทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นกันเอง สนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ เพราะการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดลเป็นการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านอารมณ์และสังคม อีกทั้งมีการได้เคลื่อนไหวร่างกายโดยการจับกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างอิสระ และนำสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ส่วนนักเรียนในกลุ่มควบคุมถึงแม้จะมีความสนใจและกระตือรือร้นในการปฏิบัติตามใบคำถามก็ตามแต่นักเรียนไม่ได้มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน และบรรยากาศในการเรียนก็คล้ายกับการเรียนการสอนในห้องเรียนทั่วไป

ดังนั้น การเรียนรู้แบบชิปปาโมเดลสามารถพัฒนาเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนได้มากขึ้นกว่าการสอนแบบปกติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ พบว่า การเรียนรู้แบบชิปปาโมเดลสามารถพัฒนาเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนได้มากขึ้นกว่าการสอนแบบปกติ ดังนั้นควรมีการอบรมครูผู้เกี่ยวข้องกับนักเรียน ให้มีความรู้และความชำนาญในการฝึกการใช้การเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล

1.2 เนื่องจากการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล และการสอนแบบปกติสามารถพัฒนาเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนได้สูงขึ้นทั้ง 2 วิธี ดังนั้น ควรนำวิธีทั้งสองดังกล่าวข้างต้นไปใช้พัฒนาเจตคติทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนตามความเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรใช้เทคนิคทางจิตวิทยาอื่นๆ ที่สามารถพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เช่น เทคนิคแม่แบบ การชี้แนะ เป็นต้น

2.2 ควรนำการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล ไปใช้ในการพัฒนาเจตคติด้านอื่นๆ เช่น เจตคติต่อการป้องกันยาเสพติด เจตคติต่อการป้องกันพฤติกรรมมั่วสุมทำร้ายกัน เป็นต้น

2.3 ควรทดลองนำการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล ที่มีต่อเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนไปใช้กับนักเรียนในระดับอื่นๆ เช่น มัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับอุดมศึกษา เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กริการ ตรัสกุล. (2536). ผลของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่3วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กมลรัตน์ หล้าสูงวงศ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนว และจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เกื้อ วงศ์บุญสิน และเยาวรัตน์ ปรปักษ์ขาม. (2531). ทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนไทย. หน้า 25 – 26. หนังสือประจำปี 2531 ของมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก.
- ชนิษฐา โพชนุกูล. (2522). ทัศนคติของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยต่อการเลือกคู่ครองและการวางแผนครอบครัว. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- คณะทำงาน. (2543). คู่มือการสอนทักษะชีวิตเพื่อป้องกันเอดส์. พิมพ์ครั้งที่ 4. นนทบุรี : กรมสุขภาพจิต. กระทรวงสาธารณสุข.
- คณะทำงาน. (2545). คู่มือการสอนเพศศึกษาสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 .พิมพ์ครั้งที่ 1 โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, ส่วนอนามัยเด็กวัยเรียนและเยาวชน สำนักส่งเสริมสุขภาพ กรมอนามัย. กระทรวงสาธารณสุข.
- คณะอนุกรรมการการปฏิรูปการเรียนรู้. (2543). ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- จรรยา เรือนไธสง. (2545). ความคิดเห็น ความเชื่อและค่านิยมต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของวัยทำงานและวัยรุ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา). : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.ถ่ายเอกสาร.
- จริยา ชัยวิรัตน์. (2534). การศึกษาความเชื่อที่เกี่ยวกับเพศการสมรสและการเกิดของนักเรียนหญิงโรงเรียนสตรีระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ปรินญาโท . กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์. (2538). ทัศนคติ ความเชื่อและพฤติกรรม. การวัดพยากรณ์และการเปลี่ยนแปลง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ. สำนัคดีการพิมพ์.
- จิราภาญจน์ หงษ์ชูดา. (2545). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญใน

- วิชาคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่องเศษส่วน โดยใช้โมเดลชิปปา (Cippa Model).
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- จุฬารัตน์ ห้าวหาญ. (2539). พฤติกรรมทางเพศที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน
ชายในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์. (2538). ประสิทธิภาพของโปรแกรมสุขศึกษาเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อ
การติดเชื้อโรคเอดส์ทางเพศสัมพันธ์ของนักศึกษานอกระบบอุดมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร -
นคร. วิทยานิพนธ์ วท.ด. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
ถ่ายเอกสาร.
- ชุติมา ศรีแก้ววอล. (2540). การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน
ของนักศึกษาผู้ใหญ่ในเขตมโนบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุสิทธิ์ อินทรไพบูลย์. (2536). ค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศของนักเรียนวัยรุ่นในเขต
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ สค.ม. (อาชีวศึกษาและงานยุติธรรม). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- เชิดศักดิ์ โฆวาลินธุ์. (2522). การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ :
โอเดียนสโตร์.
- ชัยวัฒน์ ปัญญาพงษ์สุรีย์ กาญจนวงศ์และจารุณี นะวิโรจน์. (2524). เพศศึกษาแผนใหม่.
กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ฐิติพร คล้ายพันธ์. (2538). ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลศรีบุญญาอนุสรณ์ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัด
สมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เต็มศิริ บุญยสิงห์. (2526). วัยรุ่นและการปรับตัว. เพศวัยรุ่น. สมาคมวางแผนครอบครัวแห่ง
ประเทศไทย.
- ทิตนา แคมมณี. (2542). การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โมเดลชิปปา. พิมพ์
ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชนารักษ์.

- , (2543). การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโมเดลชิปปา (Cippa Model). วารสารวิชาการวิชาการ. 2(5). พฤษภาคม 2543. หน้า 2 – 30.
- ไทยรัฐ. (2546). 30 กรกฎาคม 2546. หน้า 1.
- , (2547). 18 กันยายน 2547. หน้า 10.
- ไทยโพสต์. (2544). [http : // www. Phrathai. net/ news](http://www.Phrathai.net/news).
- ธาดา ลีเกษม. (2545). เจตคติต่อความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดมหาสารคาม. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต(จิตวิทยาการให้คำปรึกษา).มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- ธามนิจ โคตรวิบูลย์. (2540). ความคิดเห็นของวัยรุ่นที่มีต่อความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการสมรสของวัยรุ่นที่ศึกษาในสถาบันการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- นงค์ แนนอุดร. (2545). การศึกษาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่สอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามรูปแบบของ Cippa Model ของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2544. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา) . มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- นิติติญาพร ประเสริฐสังข์. (2545). การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องกลไกมนุษย์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปา. วิทยานิพนธ์ ปรินญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาศาสตร์ศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- นิพนธ์ แจ้งเอี่ยม. (2525). จิตวิทยาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ. เอกมัยการพิมพ์.
- นิมิตร มั่งมีทรัพย์. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างเพศและเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของวัยรุ่น. ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ด. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เนชั่นสุดสัปดาห์. (2542). [http :// www. Geocities. Com](http://www.Geocities.Com).
- ปกาศิต ปลั่งกลาง. (2545). การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยใช้โมเดลชิปปา. รายงานการศึกษาอิสระ ปรินญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา : บัณฑิตวิทยาลัย

- มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). *ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย*. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : วังบูรพา.
- ประสาธ อิศรปริดา. (2523). *จิตวิทยาวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร. หน้า 169.
- ผู้จัดการ. (2543). 7 มีนาคม. 2543. หน้า 1
- พรพิมล เจียมนาครินทร์. (2539). *พัฒนาการวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ : ดันฮอการพิมพ์.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2541). *แนวคิดและแนวทางของการจัดการเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ : ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. เอกสารอัดสำเนา.
- พิมลพรรณ อิศรภักดี. (2545). *วัยรุ่น พฤติกรรมทางเพศและเพศศึกษา. ประชากรและการพัฒนา*. 22(4). 4 เมษายน – พฤษภาคม 2545. หน้า 4 – 5.
- ระพีพรรณ ภูมิภาพันธุ์พงษ์. (2540). *การยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการแต่งงานและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการแต่งงาน*. วิทยานิพนธ์ สศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์ และพรณา หอมสินธุ์. (2541). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนิสิตนักศึกษา*. คณะพยาบาลศาสตร์ : มหาวิทยาลัยบูรพา. 3 (กันยายน – ธันวาคม 2541). หน้า 27-39.
- รัตนจินต์ สุดเสงี่ยม. (2536). *เจตคติของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการวางแผนครอบครัวและการคุมกำเนิด*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- รัตนา เจริญสาธิต. (2546). *ผลของการสอนเพศศึกษาโดยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่มีต่อความรู้และทักษะชีวิตเกี่ยวกับเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)*. วิทยานิพนธ์. กศ.ม. (สุขศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2543). *การวัดด้านจิตพิสัย*. กรุงเทพฯ. สุวีริยาสาส์น.
- วรัญญู กุลดิลก. (2541). *ทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์. สศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- วิชาการ, กรม. (2539). การสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- (2542). สอนใจวัยรุ่น. หนังสือเสริมประสบการณ์ระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : กรมศูนย์พัฒนาหนังสือ. กระทรวงศึกษาธิการ.
- วิทยา นาควัชระ. (2527). *มารู้จักชีวิต*. สำนักพิมพ์ส่งเสริมพัฒนา.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย. เรื่องง่าย ๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้. ข่าวสารการวิจัยการศึกษา. 18(3). กุมภาพันธ์-มีนาคม.
- วัฒนา สารขวัญ. (2545). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนม.ปลายโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตเมืองและชนบท จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ปรินญา วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต(สุขศึกษา). สาขาสุขศึกษา. ภาควิชาพลศึกษา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- วัฒนาพร กระจับทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ. โอเดียนสโตร์.
- วัลลภ ตั้งคณานุกรักษ์. (2543). แก่เจนเนอร์ชั่นวัยมั่วเซ็กซ์สอนเพศศึกษาป้องกันท้องไม่รับแท้ง. มติชน. หน้า 2.
- วัลลภ ปิยะมโนธรรม. (2540). วัยรุ่นวุ่นเซ็กซ์. แม่และเด็ก. 21 (309). หน้า 87-90.
- ศรีพัทธา จาริวงศ์. (2539). ปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ อท.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2540). จิตวิทยาพัฒนาการทุกช่วงวัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : หน้า 331.
- สกล วรเจริญศรี. (2545). การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สงวนศรี วิรัชชัย. (2527). จิตวิทยาสังคมประยุกต์. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร.
- สุชา จันทน์เอม. (2542). จิตวิทยาเด็กเกร. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชาดา รัชกุล. (2541). การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนาและการตัดสินใจทำแท้ง. ปรินญานิพนธ์. กศ.ด. (พัฒนศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร. หน้า 75 - 76.
- สุชาติ โสมประยูรและวรรณ โสมประยูร. (2531). เพศศึกษา : ไทยวัฒนาพานิช. กรุงเทพฯ.

----- (2541). เพศศึกษา : ไทยวัฒนาพานิช. กรุงเทพฯ.

สุดารัตน์ ไผ่พงศาวงศ์. (2543). การพัฒนาชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนแบบ Cippa Model เรื่องเส้นขนานและความคล้าย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. ปรินญา นิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุทธิรา ปรีชารัตน์. (2533). พฤติกรรมอนามัยทางเพศของวัยรุ่นที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ปรินญา นิพนธ์ คหกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต. (คหกรรมศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

สุธิดา ฉายาลักษณ์. (2531). การศึกษาสาเหตุและปัญหาของการเป็นมารดาวัยรุ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ป่วยสูติกรรม โรงพยาบาลราชวิถี ระหว่างเดือนพฤษภาคม – มิถุนายน 2531. วิทยานิพนธ์ ศส.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

สุพล จังสินธุ์. (2542). CIPPA : รูปแบบและการดำเนินการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. วิชาการ. 2(3). หน้า 41.

สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2536). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรางค์ เจริญสุข. (2541). แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง วิชาคณิตศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา. กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2541). การปฏิรูปการเรียนรู้ตามแนวคิด 5 ทฤษฎี. กรุงเทพฯ : โอเดียนสแควร์.

อรุณศรี แสงแก้ว. (2530). ความสามารถในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการสอนซึ่งใช้แบบฝึกอ่านที่ใช้คำถามระดับต่างๆกับการสอนแบบปกติ. ปรินญา นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

อุทิศ เชาวลิติ. (2521). ทศนคติเกี่ยวกับการสมรสของนักศึกษา โรงเรียนสารพัดช่างในเขต กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปรินญามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

อรสา พลสยม. (2545). การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจและเจตคติต่อเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีการสอนเพศศึกษาแบบโมดูลกับแบบปกติ. ปรินญา นิพนธ์

กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา).มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
ถ่ายเอกสาร.

Allport,Gardon W. (1967). "*The Handbook of Social Psychology*" In *The Nature of Attitude And Attitude Change*. Massachusette : Welsley Publishing Co.,
Photocopied

Anatasi, Anne. (1967). *Psychological Testing*. 2nd. New York : The Macmillan.

Ankomah, A and Ford,N. (1994). *Sexual Exchange : Understanding Premarital Heterosexual Relationship in Urban Ghana*. < [http : // www.who.int/ reproductive_health/Adolescent/annotated_bibliography_annotated_bibliography_ listing_part1. Html](http://www.who.int/reproductive_health/Adolescent/annotated_bibliography_annotated_bibliography_listing_part1.html)>

Kendler, H.H. (1974). *Basic Psychology*. 3rd. Colifomis : WA Benjamin. Inc.

Kim , Young A. (1995). *A Cross Generational Study on the Attitudes toward Premarital Sex*. December 3. < [http : // www. Psych.edu/reserch/psy 302/ fall 95/ young. Html](http://www.Psych.edu/reserch/psy302/fall95/young.html) >. August 5, 2001.

Lindzey, G. and E Aronson. (1985). *Handbook of Social Psychology*. (Vol.1). 3rd ed.
New York : Random House.

Lock, Sharon Estelle. (1990). *Factors Affecting Premarital Sexual Intercourse and Contraceptive Use among Rural Adolescent Females*. <[http : // www. Youthanddeeligion.Org/Bibliogrephy/file/Sexuttitudes. Html](http://www.Youthanddeeligion.Org/Bibliogrephy/file/Sexuttitudes.html) > August 2, 2001.

Lovelock,C.H. (1988). *Managing Services*. London Prentice-Hell International Inc,4988

Mensch, Barbara s. and others.(1999). *Premarital Sex and School Dropout in Kenya : Can School Make a Difference*. < [http www. Popcouncil. Org/publicstions/ wp/Prd/124. Html](http://www.Popcouncil.Org/publicstions/wp/Prd/124.html) >. August 2, 2001.

Roche, John P. and Thomas Ramsbeg W. (1993). " Premarital Sexuality " *Adolescence*. 28 (109) 67-80 : September.

Sicard, J.M. and others. (1992). The Evalvation of Sexual Behavior and Knowledge of AIDS in the School of Burkime Fasu : A Knowledge Attitude and Practice. *Am-Social Medicine Journal*. 26 (72) 63-72 : June – August.

Thurstone, L.L. (1946). " Comment ", *American Journal of Sociology*. 52 : 39-40.

Utomo, Iwu (Budi), Dwisetyani . (1997). *Sexual Attitudes and Behavior of Middle-Class Young People in Jakarta (Indonesian Adolescents)*. < [http : // thailis. Uni-net. th/dao/detsil.nsp](http://thailis.uni-net.th/dao/detsil.nsp). > July 86, 2001.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

เรื่อง ผลของการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดลที่มีต่อเจตคติต่อการป้องกัน
การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนศิลาจารย์พัฒน์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. ความมุ่งหมาย แบบสอบถามนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล ที่มีต่อเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศิลาจารย์พัฒน์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร เพื่อประกอบในการทำปริญญานิพนธ์และนำผลที่ได้รับไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป
2. การตอบแบบสอบถาม ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามนี้ จะนำไปใช้ประกอบการทำปริญญานิพนธ์เท่านั้น จะไม่มีผลกระทบใดๆกับผู้ตอบแบบสอบถาม จึงขอความร่วมมือให้นักเรียนตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อและตอบตามความเป็นจริง

ขอบคุณค่ะ

นางสาวอรรณณ เอื้อกิจ

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถามเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วพิจารณาให้ตรงกับความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของนักเรียนโดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องหลังข้อความที่กำหนดเพียง 1 ช่อง โดยแบ่งน้ำหนักไว้ 5 ระดับ ในการตอบแบบสอบถามนี้จะไม่เกิดผลเสียใดๆต่อนักเรียน ขอให้เรียนตอบตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนให้มากที่สุด (ให้นักเรียนทำทุกข้อ)แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ด้าน

1. ด้านความคิด

- เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด
 เห็นด้วย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
 ไม่แน่ใจ หมายถึง ข้อความนั้นบางครั้งก็ตรงกับความคิดของนักเรียน และบางครั้งก็ไม่ตรงกับความคิดของนักเรียน
 ไม่เห็นด้วย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนน้อย
 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1	การที่ชายและหญิงอยู่กันตามลำพังสองต่อสองในที่ลับตาคนถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่สมควร					
2	ความใกล้ชิดและความอยากลองเป็นสาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นเกิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร					
3	การไม่ยอมมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศระหว่างที่ศึกษาอยู่เป็นสิ่งที่ถูกต้อง					
4	การมีคูรัก/แฟนในวัยเรียนทำให้เสียการเรียน					
5	การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมีประโยชน์ต่อข้าพเจ้า					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
6.	การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ใน วัยเรียนทำให้ข้าพเจ้าได้รู้จักวิธี ป้องกันตนเอง					
7.	การไปเที่ยวของวัยรุ่นชายหญิง ควรไปตามลำพังสองต่อสอง					
8.	การจับมือถือแขนกับเพศตรงข้าม เป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม					
9.	ผู้หญิงไม่ควรไปไหนมาไหนกับ เพื่อนผู้ชายสองต่อสองไม่ว่าจะ เป็นกลางวันหรือกลางคืน					
10.	การเป็นคูรัก/แฟนต้องมีเพศ สัมพันธ์ด้วยเสมอ					
11.	การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ผลที่ตามมาคือ การทำแท้งและ ติดเชื้อเอดส์					
12.	ไม่ว่าหญิงหรือชายควรรักษาวล สงวนตัว					
13.	การมีคูรัก/แฟนในวัยรุ่นเสี่ยงต่อ การมีเพศสัมพันธ์					
14.	การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่าง เพศในวัยเรียนถือว่าเป็นเรื่องปกติ					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
15.	การที่ชายหนุ่มหญิงสาวโอบกอด กันในที่สาธารณะนั้นเป็นสิ่งที่ สังคมยอมรับได้					
16.	ชายหนุ่มหญิงสาวที่รู้จักการป้องกัน โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ สามารถมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ได้					
17.	การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนไม่ใช่ เรื่องเสียหายถ้าไม่ตั้งครรภ์					
18.	การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ใน วัยเรียนควรปฏิเสธการเที่ยวกับ เพื่อนต่างเพศยามค่ำคืน					
19.	การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนทำให้ เสียการเรียน อาจต้องลาออกจาก โรงเรียนและหมดอนาคต					
20.	การมีคูรัก/แฟนในวัยเรียนสามารถ กอดจูบกันได้					
21.	การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนถือ เป็นเรื่องเสื่อมเสียร้ายแรง					
22.	การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมไทย					
23.	การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนถือว่าเป็นเรื่องโก้					
24.	ชายหนุ่มหญิงสาวไม่ควรอยู่กัน ตามลำพังสองต่อสองในที่ลับตา คน					

2. ด้านความรู้สึก

มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
 มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนมาก
 ปานกลาง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนจริง
 บ้างไม่จริงบ้าง
 น้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนน้อย
 น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนน้อย
 ที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ข้าพเจ้ากลัวว่าสังคมจะไม่ยอมรับถ้ารู้ว่าข้าพเจ้ามีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน					
2.	ข้าพเจ้าสนใจวิธีที่จะป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน					
3.	ข้าพเจ้าพอใจที่ได้มีเพศสัมพันธ์กับคนที่ข้าพเจ้ารัก					
4.	ข้าพเจ้าพอใจสถานเริงรมย์เพราะเป็นแหล่งส่งเสริมการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น					
5.	ข้าพเจ้าพอใจที่ได้ไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศสองต่อสอง					
6.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นการไม่สมควรที่เห็นชายหนุ่มหญิงสาวกอดกันในที่สาธารณะ					
7.	ข้าพเจ้าพอใจที่ข้าพเจ้าไม่มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน					

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8.	ข้าพเจ้าพอใจที่จะอยู่กินกับเพื่อนต่างเพศโดยไม่ฟังเสียงของผู้ใหญ่ เพราะเชื่อว่าข้าพเจ้าสามารถรับผิดชอบตัวเองได้					
9.	ข้าพเจ้าชอบที่จะแสดงความรักกับเพื่อนต่างเพศอย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ					
10.	ข้าพเจ้าไม่พอใจที่เพื่อนของข้าพเจ้ามีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน					
11.	ข้าพเจ้าพอใจที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน					
12.	การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นสิ่งที่น่าตื่นเต้นมากที่สุด					
13.	ข้าพเจ้ารู้ว่าการดื่มของมึนเมาเมื่อมีงานเลี้ยงสังสรรค์ทำให้เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน					
14.	ข้าพเจ้ารู้ว่าการได้มีเพศสัมพันธ์กับคู่วัย / แฟน เป็นการแสดงออกตามธรรมชาติ ไม่ใช่เรื่องสมควรถูกตำหนิ					
15.	ข้าพเจ้าไม่พอใจที่ได้รับฟังเพื่อนพูดคุยถึงการไปมีเพศสัมพันธ์กับคู่วัย / แฟน อย่างเปิดเผย					
16.	ข้าพเจ้าชื่นชมเพื่อนที่มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนโดยไม่สนใจเสียงนินทาของเพื่อนรอบข้าง					

3. ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำทุกครั้ง
บ่อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำเกือบทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำบ้างไม่กระทำบ้างเท่าๆกัน
นานๆครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำน้อย
น้อยครั้งที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำน้อยมากจนแทบจะไม่กระทำเลย

ข้อที่	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย ครั้ง	บางครั้ง	นานๆครั้ง	น้อยครั้งที่ ที่สุด
1.	ข้าพเจ้าหลีกเลี่ยงที่จะอยู่กับเพศตรงข้ามสองต่อสอง					
2.	ข้าพเจ้าปฏิเสธเมื่อเพื่อนต่างเพศชวนไปเที่ยวสองต่อสอง					
3.	ถ้าคนรัก/แฟนของข้าพเจ้าแสดงการล่วงเกินขอบเขตข้าพเจ้าขอขัดขึ้น					
4.	ข้าพเจ้าแสดงความโกรธเมื่อคู่รัก / แฟนชวนมีเพศสัมพันธ์ด้วยเพื่อเป็นการแสดงถึงความรักที่มีต่อกัน					
5.	แม้จะมีโอกาสไปเที่ยวกันสองต่อสองกับคนรัก/แฟนในเวลากลางคืนตามลำพัง ข้าพเจ้าก็ไม่ยอมทำพฤติกรรมนั้น					

ข้อที่	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย ครั้ง	บางครั้ง	นานๆครั้ง	น้อยครั้ง ที่สุด
6.	ข้าพเจ้าไม่ปฏิเสธเมื่อเพื่อนสนิทชวนข้าพเจ้าไปเที่ยวสถานบริการทางเพศเพื่อเป็นการหาประสบการณ์ให้กับชีวิต					
7.	หลังเลิกเรียนแล้วข้าพเจ้ารีบกลับบ้านทันที					
8.	เมื่อมีการจัดกิจกรรมรณรงค์ป้องกันการใช้เพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง					
9.	ข้าพเจ้าสอบถามเกี่ยวกับการป้องกันการใช้เพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจากคนอื่น					
10.	เมื่อศุกร์/เสาร์ชวนข้าพเจ้าไปดูภาพยนตร์หลังเลิกเรียนและหลังจากนั้นชวนข้าพเจ้าไปฟังเพลงต่อที่บ้าน ข้าพเจ้ามักปฏิเสธ					
11.	ข้าพเจ้าไม่ปฏิเสธเมื่อเพื่อนชวนไปงานเลี้ยงสังสรรค์และเค้ายั่นจะยอให้ดื่มของมีเมา					
12.	เพื่อนชวนข้าพเจ้าไปดูหนังสือโป๊หลังเลิกเรียน แต่ข้าพเจ้าปฏิเสธเพื่อน					
13.	การควบคุมตนเองมิให้ใกล้ชิดกับเพื่อนต่างเพศ แม้เป็นสิ่งที่ทำได้ยากแต่ข้าพเจ้าก็สามารถทำได้					

ข้อที่	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย ครั้ง	บางครั้ง	นานๆครั้ง	น้อยครั้ง ที่สุด
14.	กลุ่มเพื่อนของข้าพเจ้าชอบไป เที่ยวสถานเริงรมย์ แม้ว่าข้าพเจ้า ไม่อยากไปด้วยแต่ก็จำเป็นต้องไป เพราะกลัวเพื่อนไม่คบด้วย					
15.	ข้าพเจ้าหลีกเลี่ยงการดื่มสุราหรือ สารเสพติดเพราะทำให้น่าไปสู่การ มีเพศสัมพันธ์โดยขาดการยั้งคิด					
16.	ข้าพเจ้าปฏิเสธเมื่อเพื่อนชวนให้ไป เที่ยวสถานเริงรมย์ (ดิสโก้เธค คา ราโอเกะ ผับ)					

**โปรแกรมการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการป้องกัน
การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน**

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
1	ปฐมนิเทศ	1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนกับนักเรียนและระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบ ชิปปาโมเดล 2. เพื่อให้นักเรียนทราบความหมายวัตถุประสงค์และวิธีการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล	1. ผู้วิจัยกล่าวต้อนรับสมาชิกและกล่าวแนะนำตนเอง 2. ผู้วิจัยให้สมาชิก แนะนำตนเองโดยใช้กิจกรรม "จดหมายสัมพันธ์" 2.1 ผู้วิจัยแจกจดหมายให้สมาชิกคนละแผ่นให้เขียนชื่อ นามสกุล ลักษณะเด่นของตนเอง นิสัย และอาชีพที่ใฝ่ฝัน 1.2 ผู้วิจัยเก็บกระดาษจากทุกคนและส่งกลับไปใหม่โดยไม่ซ้ำคนเดิม เมื่อสมาชิกได้อ่านแล้วให้เขียนแสดงความรู้สึกที่ได้รู้จักกัน และเมื่อเขียนเสร็จก็ส่งต่อไปยังคนอื่นๆจนครบทุกคน คนสุดท้ายส่งคืนเจ้าของ 1.3 ให้สมาชิกทุกคนอ่านจดหมายของตนเอง 1.4 ผู้วิจัยถามความรู้สึกของสมาชิก รู้สึกอย่างไรกับตนเองและเพื่อนๆ เมื่อได้อ่านข้อความที่เพื่อนแต่ละคนส่งมาให้ 3. ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ของกิจกรรมนี้ว่าต้องการให้นักเรียนคุ้นเคยกันและอธิบายความหมายของการเรียนรู้แบบ ชิปปาโมเดล จุดมุ่งหมาย วิธีดำเนินการและขั้นตอนการเรียนรู้ 4. ผู้วิจัยแจกตารางกิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล แล้วชี้แจงให้สมาชิกทราบถึงวัตถุประสงค์ กฎ ระเบียบทั่วไป บทบาทและหน้าที่ของสมาชิก ตลอดจนข้อตกลงต่างๆในการเรียนรู้แบบ ชิปปาโมเดล และนัดหมายการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งต่อไป

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
2	เจตคติต่อการ ป้องกันการมี เพศสัมพันธ์ใน วัยเรียน "มีเพศ สัมพันธ์ก่อนคิด ชีวิตจะลำบาก"	เพื่อพัฒนาเจตคติ ต่อการป้องกันการมี เพศสัมพันธ์ในวัย เรียนด้านความคิด และความรู้สึก	ตั้งแต่ครั้งที่ 2 - 11 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตาม ขั้นตอนดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ 1.1 ผู้วิจัยชี้แจงรูปแบบการเรียนรู้และจุดประสงค์ การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ 1.2 ผู้วิจัยสร้างหรือกระตุ้นความสนใจของนักเรียน เพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียน
3	เจตคติต่อการ ป้องกันการมี เพศสัมพันธ์ใน วัยเรียน "เช็กส์ ไม่เพียงสา"	เพื่อพัฒนาเจตคติ ต่อการป้องกันการมี เพศสัมพันธ์ในวัย เรียนด้านความคิด และความรู้สึก	ขั้นที่ 2 ขั้นสอน 2.1 ผู้วิจัยทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนด้วย การสนทนา เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความ สำคัญของการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน (C) 2.2 ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มๆ ละ 5 คน โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาเกี่ยว กับการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจาก กรณีศึกษาหรือใบความรู้แล้วผู้วิจัยแจกใบงานให้ นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามใบงานร่วมกัน เพื่อให้ ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน แลกเปลี่ยนข้อมูลความ คิดเห็นและกันและกันและให้ผู้เรียนมีบทบาทและมีส่วน ร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด (I , P) 2.3 นักเรียนในแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอผล งานหน้าชั้นเรียน 2.4 นักเรียนและผู้วิจัยช่วยกันสรุปสาระสำคัญที่ ได้ในการปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน มีการซักถาม และอภิปรายร่วมกัน และนำความไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน (A)
4	เจตคติต่อการ ป้องกันการมี เพศสัมพันธ์ใน วัยเรียน "วัยรุ่น - วัยรุ่น"	เพื่อพัฒนาเจตคติ ต่อการป้องกันการมี เพศสัมพันธ์ในวัย เรียนด้านความคิด และความรู้สึก	

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
5	เจตคติต่อการ ป้องกันการมี เพศสัมพันธ์ ในวัยเรียน "รู้ ตัวก็พลาดไป แล้ว"	เพื่อพัฒนาเจตคติต่อ การป้องกันการมีเพศ สัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านความคิดและ ความรู้สึก	ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป 3.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่นักเรียนได้ เรียนรู้ในการพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมี เพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจากการเรียนรู้แบบชิปปา โมเดล 3.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม
6	เจตคติต่อการ ป้องกันการมี เพศสัมพันธ์ ในวัยเรียน "อย่าชิงสุก ก่อนห่าม"	เพื่อพัฒนาเจตคติต่อ การป้องกันการมีเพศ สัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านความคิดและ ความรู้สึก	
7	เจตคติต่อการ ป้องกันการมี เพศสัมพันธ์ ในวัยเรียน "สองต่อสอง"	เพื่อพัฒนาเจตคติต่อ การป้องกันการมีเพศ สัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านความคิดและ ความรู้สึก	
8	เจตคติต่อการ ป้องกันการมี เพศสัมพันธ์ ในวัยเรียน "เ้ก็กส์ ฉาบฉวย"	เพื่อพัฒนาเจตคติต่อ การป้องกันการมีเพศ สัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านความคิดและ ความรู้สึก	

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
9	เจตคติต่อการ ป้องกันการมี เพศสัมพันธ์ ในวัยเรียน "การเผชิญ ภาวะวิกฤต"	เพื่อพัฒนาเจตคติต่อ การป้องกันการมีเพศ สัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านแนวโน้มที่จะ แสดงพฤติกรรม	
10	เจตคติต่อการ ป้องกันการมี เพศสัมพันธ์ ในวัยเรียน "ทักษะการ ประเมินความ เสี่ยง"	เพื่อพัฒนาเจตคติต่อ การป้องกันการมีเพศ สัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านแนวโน้มที่จะ แสดงพฤติกรรม	
11	เจตคติต่อการ ป้องกันการมี เพศสัมพันธ์ ในวัยเรียน "ทักษะการ ปฏิเสธ"	เพื่อพัฒนาเจตคติต่อ การป้องกันการมีเพศ สัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านแนวโน้มที่จะ แสดงพฤติกรรม	

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
12	ปัจจัยมีเทศ	1. เพื่อให้นักเรียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นต่อการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล 2. เพื่อให้นักเรียนสรุปผลที่ได้จากการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล 3. เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล ไปพัฒนาเจตคติในทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน	1. ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุปถึงประโยชน์ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดลที่มีต่อเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน 2. ผู้วิจัยสรุปถึงประโยชน์ของการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล 3. ผู้วิจัยสอบถามความรู้สึกของนักเรียนหลังเข้าร่วมกิจกรรม 4. ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณนักเรียนและกล่าวปิดการทดลอง

หมายเหตุ การทดลองแต่ละครั้งใช้เวลา 50 นาที

โปรแกรมการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล

ครั้งที่ 1

ปฐมนิเทศ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนกับนักเรียนและระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล
2. เพื่อให้สมาชิกทราบวัตถุประสงค์ กฎ ระเบียบ วัน เวลา จำนวนครั้ง บทบาทและหน้าที่ของสมาชิกตลอดจนข้อตกลงต่างๆ และนัดหมายการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งต่อไป

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยกล่าวต้อนรับสมาชิกและกล่าวแนะนำตนเอง
2. ผู้วิจัยให้สมาชิกแนะนำตนเองโดยใช้กิจกรรม "จดหมายสัมพันธ์"
 - 2.1 ผู้วิจัยแจกจดหมายให้สมาชิกคนละแผ่นให้เขียนชื่อ นามสกุล ลักษณะเด่นของตนเอง นิสัยและอาชีพที่ใฝ่ฝัน
 - 2.2 ผู้วิจัยเก็บกระดาษจากทุกคนและส่งกลับไปใหม่โดยไม่ซ้ำคนเดิม เมื่อสมาชิกได้อ่านแล้วให้เขียนแสดงความรู้สึกที่ได้รู้จักกัน และเมื่อเขียนเสร็จ ก็ส่งต่อไปยังคนอื่นๆ จนครบทุกคนคนสุดท้ายส่งคืนเจ้าของ
 - 2.3 ให้สมาชิกทุกคนอ่านจดหมายของตนเอง
 - 2.4 ผู้วิจัยถามความรู้สึกของสมาชิก รู้สึกอย่างไรกับตนเองและเพื่อนๆ เมื่อได้อ่านข้อความที่เพื่อนแต่ละคนส่งมาให้
3. ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ของกิจกรรมนี้ว่าต้องการให้นักเรียนคุ้นเคยกัน
4. ผู้วิจัยแจกตารางกิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล แล้วชี้แจงให้สมาชิกทราบถึงวัตถุประสงค์ กฎ ระเบียบทั่วไป บทบาทและหน้าที่ของสมาชิกตลอดจนข้อตกลงต่างๆ ในการเรียนรู้แบบ ชิปปาโมเดล และนัดหมายการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งต่อไป

สรุปสาระที่ได้

สมาชิกในกลุ่มเกิดความคุ้นเคยซึ่งกันและกันและกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นเข้าใจกฎ ระเบียบ บทบาทและหน้าที่ของสมาชิก ระยะเวลา และจำนวนครั้งในการเข้าร่วมกิจกรรม

โปรแกรมการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล

ครั้งที่ 2

มีเพศสัมพันธ์ก่อนคิดชีวิตจะอับเฉา

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนด้านความคิดและความรู้สึก

- สื่อ
1. กรณีศึกษาเรื่อง "ความรักของหนูและเต๋า"
 2. ใบงาน

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

- 1.1 ผู้วิจัยชี้แจงรูปแบบการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
- 1.2 ผู้วิจัยสร้างหรือกระตุ้นความสนใจของนักเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียน

เรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

- 2.1 ผู้วิจัยทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนด้วยการสนทนา เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
- 2.2 ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มๆ ละ 5 คน โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจากกรณีศึกษาเรื่อง "ความรักของหนูและเต๋า" และผู้วิจัยแจกใบงานให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามใบงานร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน แลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดเห็นแก่กันและกันและให้ผู้เรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด

2.3 นักเรียนในแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

2.4 นักเรียนและผู้วิจัยช่วยกันสรุปสาระสำคัญที่ได้ในการปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน มีการซักถามและอภิปรายร่วมกัน และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

3.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ในการพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจากการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล

3.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สัมผัสจากการเข้าร่วมกิจกรรม
2. สัมผัสจากการแสดงความคิดเห็นและอภิปราย
3. การนำเสนอข้อมูล

กรณีศึกษา "ความรักของนุชและเต๋า"

นุชและเต๋าเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนแห่งหนึ่ง เต๋าเป็นรุ่นพี่ 1 ปี ทั้งสองคนคบหาสนิทสนมกันจนใครๆรับรู้ทั่วทั้งคู่เป็นแฟนกัน

นุชอาศัยอยู่กับครอบครัวของป้า ซึ่งมีบุตรสาววัยไล่เลี่ยกัน 2 คน เนื่องจากบ้านของนุชอยู่ต่างจังหวัด เธอเป็นลูกสาวคนโตของครอบครัวเกษตรกร นุชไม่ใช่คนสะสวยผิวออกคล้ำ กิริยาเรียบร้อย มีความรับผิดชอบสูง การเรียนอยู่ในระดับดี เธอตั้งความหวังไว้ว่าจะเรียนให้จบมหาวิทยาลัยหางานดีๆทำ และจะส่งเสียให้น้องๆอีก 4 คน ได้เรียนสูงๆด้วย ทำให้พ่อแม่ภูมิใจในตัวเธอมาก

เต๋าเป็นเพื่อนรุ่นพี่ เขาเป็นคนหน้าตาดี เป็นนักกีฬา คล่องแคล่ว ช่างคุยเป็น "ดาวเด่น" ประจำโรงเรียน ไม่มีใครคิดว่าเต๋าจะชอบนุชเพราะในกลุ่มของเขามีเพื่อนที่หน้าตาดีหลายคน เต๋ายพยายามชวนนุชไปเที่ยวสองต่อสองหลายครั้ง ซึ่งเธอจะปฏิเสธทุกครั้ง เธอจะระมัดระวังตัวและเตือนตัวเองอยู่เสมอว่า "การเรียนมีความสำคัญที่สุด การมีความรักในขณะที่เรียนจะทำให้เสียการเรียนได้"

กระทั่งเมื่อวันวาเลนไทน์ที่ผ่านมา เต๋าดำเนินการกุหลาบขอให้อนุญาตให้นุชทำให้เธอมีความรู้สึกที่ดีต่อเต๋ามากยิ่งขึ้น

เป็นครั้งแรกที่นุชไปกับเต๋าสองต่อสอง เขาพาเธอไปดูหนัง ทานข้าวร้านดีๆและตกเย็นทั้งสองไปนั่งคุยกันที่สวนสาธารณะ กิริยาของเต๋าสงบมากจนนุชคลายกังวล เธอรู้สึกอบอุ่นและมีความสุขที่ได้ใกล้ชิดเขา วันนั้นเต๋ากะซิบบอกเธอว่าเขารักเธอ แต่เธอหวังเหินห่างที่จะตอบว่าเธอรู้สึกอย่างไร เธอบอกว่าขอให้คบกันไปสักระยะก่อน นุชยอมให้เต๋াজับมือและนั่งเบียดจนชิดกันในสวนสาธารณะจนค่ำ นุชจึงขอให้เต๋ามาเธกลับ เต๋้อ้อนวอนให้อยู่ต่อ นุชบอกว่าที่นั่นเปลี่ยวและอาจมีอันตราย เต๋าก็บอกว่าเขาจะพาเธอไปหาที่คุยกันที่อื่นซึ่งมีเขาเพียงสองคน นุชตกตะลึงและหวาดหวั่น นึกถึงคำเตือนของแม่ที่ว่า "อย่าไว้วางใจผู้ชาย เพราะผู้ชายทุกคนเมื่อได้ใกล้ชิดผู้หญิงมักหวังล่วงเกิน" นุชดึงมือกลับและบอกเต๋าดังๆว่า หากรักเธอจริงก็ต้องให้เกียรติ ไม่ล่วงเกินเธอซึ่งเต๋าก็อยอมรับ

หลังจากวันนั้น นุชไม่ยอมไปไหนมาไหนตามลำพังกับเต๋า ซึ่งทำให้เต๋าทุกข์ร้อนใจ เขามีสีหน้าหม่นหมองจนนุชรู้สึกสงสารหลายครั้งที่เต๋าดัดพ้อว่านุชไม่รักเขาจริง ทำให้นุชยิ่งรู้สึกสงสารเขามากขึ้น วันหนึ่งเต๋ามาชวนนุชไปงานวันเกิดหนุ่มเพื่อนรุ่นพี่ของเขาที่รีสอร์ททิวเมืองแห่งหนึ่ง มีเพื่อนๆของหนุ่มไปด้วยหลายคน เต๋อยกให้นุชไปด้วย แต่เธอลังเลใจเกรงว่าความสัมพันธ์จะ

เกินเลยจึงขอเวลาตัดสินใจ 2 - 3 วัน แต่น้อยใจว่านุชหมดรักเขาแล้ว เขาพูดทิ้งท้ายว่า "อย่าให้ผมผิดหวังนะครับ"

ใบงาน

เรื่อง "ความรักของนุชและเต๋า"

หลังจากนักเรียนได้อ่านเรื่อง "ความรักของ นุชและเต๋า" ให้รวมกลุ่มๆละ 5 คน อภิปรายเพื่อหาข้อสรุปตามประเด็นที่มอบหมายแล้วส่งตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน

1 ถ้านุชไปงานเลี้ยง นักเรียนคิดว่าจะเกิดเหตุการณ์อย่างไรบ้างระหว่างนุชและเต๋า ทั้งคู่จะรู้สึกอย่างไรต่อเหตุการณ์นั้น

2 นักเรียนคิดว่าผลเสียและผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมีอะไรบ้าง

โปรแกรมการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล

ครั้งที่ 3

เช็กส์ไม่เพียงสา

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนด้านความคิดและความรู้สึก

- สื่อ
1. กรณีศึกษาเรื่อง "เช็กส์ไม่เพียงสา"
 2. ใบงาน

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

- 1.1 ผู้วิจัยชี้แจงรูปแบบการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
- 1.2 ผู้วิจัยสร้างหรือกระตุ้นความสนใจของนักเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการ

เรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

- 2.1 ผู้วิจัยทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนด้วยการสนทนา เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
- 2.2 ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มๆ ละ 5 คน โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจากกรณีศึกษาเรื่อง "เช็กส์ไม่เพียงสา" และผู้วิจัยแจกใบงานให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามใบงานร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน แลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดแก่กันและกันและให้ผู้เรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด

2.3 นักเรียนในแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

2.4 นักเรียนและผู้วิจัยช่วยกันสรุปสาระสำคัญที่ได้ในการปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน มีการซักถามและอภิปรายร่วมกัน และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

3.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ในการพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจากการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล

3.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นและอภิปราย
3. การนำเสนอข้อมูล

กรณีศึกษาเรื่อง "เช็กส์ไม่เพียงสา"

วีณาเป็นอาจารย์แนะแนวที่โรงเรียนแห่งหนึ่ง เธอย้ายมาจากโรงเรียนในต่างจังหวัดมาสอนที่นี่ได้ประมาณ 6 เดือน และเธอก็ได้พบกับเรื่องราวที่เธอคาดไม่ถึง ชีวิตที่อาศัยอยู่ในสังคมเมืองทำให้วีณาค้นเคยกับการแสดงออกอย่างเปิดเผยของเด็กวัยรุ่นยุคนี้ ภาพเด็กวัยรุ่นชายหญิงอายุไม่น่าจะเกินสิบห้าปีที่กำลังกอดจูบกันอย่างดูดีในสวนสาธารณะทั้งที่เป็นเวลากลางวัน แดดจ้า ทำให้ผู้คนที่เดินผ่านไปมาต้องหันไปมองอย่างแปลกใจ อาจเป็นเพราะว่าทั้งคู่ยังอยู่ในชุดนักเรียน ซึ่งทุกคนคาดหวังว่าชีวิตของพวกเขาจะสนุกกับเพื่อนๆ หรือคร่ำเคร่งกับตำราเรียน แทนที่จะมามัวเมาอยู่กับเพศตรงข้ามเช่นนี้ การจับมือถือแขนหรือแสดงความรักกันอย่างดูดีตามสวนสาธารณะหรือศูนย์การค้าไม่ได้เป็นเรื่องแปลก แต่แทบจะได้รับการยอมรับในกลุ่มพวกเขาไปแล้วด้วยซ้ำ

แอมเด็กสาวอายุราวสิบห้าสิบหกปีเป็นลูกศิษย์ของวีณา ยังเรียนหนังสืออยู่ในระดับชั้นมัธยมและมีเพื่อนชายคนหนึ่งกำลังจีบอยู่ และภายใน 1 อาทิตย์แอมก็ตกเป็นของเพื่อนชายคนนี้ วีณาพูดไม่ออกเมื่อนึกถึงใบหน้าอ่อนเยาว์ของเด็กสาวซึ่งยังดูเด็กมาก วีณาไม่เชื่อหรือคิดว่าเธอจะรู้จักวิธีป้องกันตนเองไม่ให้ท้องหรือไม่ให้ติดโรคจากการมีเพศสัมพันธ์

แต่ดูเหมือนวีณาจะคาดคิดผิดเพราะแอมเล่าว่าเคยผ่านผู้ชายมาแล้ว 3 คน ผ่านการทำแท้งมาแล้ว 2 ครั้งเพราะฉะนั้นไม่มีวันที่เธอจะพลาดอีก แอมนอนกับแฟนคนแรกเมื่ออยู่ชั้น ม.2 ตอนนั้นแอมไม่รู้เรื่องอะไรเลย เขาบอกว่าจะพาแอมไปทำรายงานที่บ้านแอมก็ไปตอนนั้นที่บ้านเขาไม่มีใครอยู่ พออยู่ด้วยกันสองต่อสองเขาก็เริ่มกอดจูบ สารภาพรัก พอแอมไม่ยอมเขาก็โกรธหาว่าแอมไม่ไว้ใจ แอมกลัวว่าเขาจะไม่รักก็เลยยอมเขา

"ไม่ได้ป้องกันหรือคะ" วีณาถาม

"ไม่ค่ะ ตอนนั้นเราไม่ได้คิดถึงเรื่องนั้นด้วยซ้ำ เขาคงไม่คิดว่าจะเลยเถิดไปถึงขนาดนั้นมั้ง เด็กนะเคยครั้งหนึ่งมันก็ติด คิดถึงเขาอยู่ตลอดเวลาไม่เป็นอันเรียน ในที่สุดก็ต้อง"

พอมีปัญหาเกิดขึ้นความสัมพันธ์กับผู้ชายคนแรกก็เปลี่ยนไป เขาหายหน้าไปหลังจากนั้นปล่อยให้เธอแบกรับปัญหาอยู่เพียงลำพัง พอตามตัวเจอเขาก็ให้เงินมาก่อนหนึ่งแล้วบอกให้เธอไปเอาเด็กออก เด็กอายุขนาดนั้นจะคิดอะไรได้ หนทางใดที่ช่วยให้หมดปัญหาก็ต้องทำ พอปัญหาจบผู้ชายคนนั้นก็กลับมา แอมรับไม่ได้จึงหันไปควงผู้ชายคนใหม่ให้เห็นว่าเธอยังมีคุณค่า ในที่สุดเธอก็ตกเป็นของผู้ชายอีกคนในวันที่เธอเมามาย ไม่นานปัญหาก็เกิดขึ้นอีกครั้ง

"พอท้องขึ้นมาเขาก็หายหน้าไปเหมือนกับผู้ชายคนแรก แอมโซคร้ายมาที่เจอผู้ชายที่ไม่รับผิดชอบ ผู้ชายนั้นอย่างมากที่สุดก็เอาเงินมาโยนแล้วก็ถือว่าได้รับผิดชอบแล้ว เขาไม่รู้หรอกว่าผู้หญิงที่ตกอยู่ในสภาพนั้นต้องทุกข์ทรมานขนาดไหน"

วินาอดแปลกใจไม่ได้เมื่อแอมเล่าให้ฟังว่า ระหว่างที่มีเรื่องราวมากมายผ่านเข้ามาในชีวิต พ่อกับแม่ของเธอไม่รู้ด้วยซ้ำว่าเกิดอะไรขึ้นบ้างกับลูกสาววัยรุ่น เพราะทั้งคู่ต้องออกไปทำงานทุกวัน ไม่มีเวลาเอาใจใส่ลูกสาว จะกลับเวลาไหน ไปนอนบ้านใครเธอก็สามารถทำได้อย่างอิสระ เพียงแค่บอกให้พ่อแม่รับรู้เท่านั้น

"แต่แอมก็ไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องให้เขารับรู้เพราะถือเป็นเรื่องส่วนตัว แล้วเราก็แก้ปัญหาเองได้ ที่สำคัญแอมเชื่อว่าไม่มีพ่อแม่คนไหนหรอกที่จะยอมรับฟังเรื่องอย่างนี้ สู้ให้เขาเห็นเราอีกด้านหนึ่งจะดีกว่า เขาจะได้ไม่เสียใจ"

ใบงาน

เรื่อง "เช็กส์ไม่เพียงสา"

หลังจากนักเรียนได้อ่านเรื่อง "เช็กส์ไม่เพียงสา" ให้รวมกลุ่มๆ ละ 5 คน อภิปรายเพื่อหาข้อสรุปตามประเด็นที่มอบหมายแล้วส่งตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน

1. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน
2. ถ้านักเรียนเป็นแอมนักเรียนจะอย่างไรกับเหตุการณ์นี้
3. นักเรียนคิดว่าเรื่องที่เกิดขึ้นกับแอมเกิดจากสาเหตุอะไร

อ้างอิงจาก : อรุสา พลสยม. (2545). การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจและเจตคติต่อเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีการสอนเพศศึกษาแบบโมดูลกับแบบปกติ. ปรินญา นิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา).มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

โปรแกรมการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล

ครั้งที่ 4

วัยรุ่น - วัยรุ่น

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนด้านความคิดและความรู้สึก

สื่อ 1. กรณีศึกษาเรื่อง "วัยรุ่น - วัยรุ่น"
2. ใบงาน

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

- 1.1 ผู้วิจัยชี้แจงรูปแบบการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
- 1.2 ผู้วิจัยสร้างหรือกระตุ้นความสนใจของนักเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียน

เรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

- 2.1 ผู้วิจัยทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนด้วยการสนทนา เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
- 2.2 ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มๆ ละ 5 คน โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจากกรณีศึกษาเรื่อง "วัยรุ่น - วัยรุ่น" และผู้วิจัยแจกใบงานให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามใบงานร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน แลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดแก่กันและกันและให้ผู้เรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด

2.3 นักเรียนในแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

2.4 นักเรียนและผู้วิจัยช่วยกันสรุปสาระสำคัญที่ได้ในการปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน มีการซักถามและอภิปรายร่วมกัน และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

3.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ในการพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจากการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล

3.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นและอภิปราย
3. การนำเสนอข้อมูล

กรณีศึกษา

เรื่อง "วัยรุ่น - วัยรุ่น"

อิศร์และกอนัวเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนแห่งหนึ่ง ทั้งสองสนิทสนมกันจนใคร่ก็รู้ว่าทั้งคู่เป็นแฟนกัน เย็นวันหนึ่งหลังเลิกเรียนอิศร์ชวนกอนัวไปหาอะไรกินเล่นๆ ด้วยกัน กอนัวลืมนัดใจแต่ก็ตอบตกลงด้วยความเกรงใจอิศร์ อิศร์ขี่มอเตอร์ไซด์พากอนัวไปแวะซื้อของกินที่ตลาดและพากอนัวไปนั่งคุยกันที่สวนสาธารณะนอกเมืองที่คนไม่พลุกพล่าน ทั้งสองกินกันไปคุยกันไปอย่างเพลิดเพลินจนค่ำ กอนัวชวนกลับหลายครั้งแต่อิศร์พูดอ่อนขอให้กอนัวอยู่ต่อ อิศร์นั่งจับมือกอนัวไว้ตลอดเวลา

ใบงาน

เรื่อง "วัยรุ่น - วัยรุ่น"

ให้นักเรียนรวมกลุ่มๆละ 5 คน ร่วมกันอภิปรายจนได้ข้อสรุปตามประเด็นต่อไปนี้

- 1.นักเรียนคิดว่าชายหญิงสองคน(อิศร์และกอนัว)มีความรู้สึกต่อกันอย่างไรในบรรยากาศเช่นนั้น ความรู้สึกของคนทั้งคู่แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
- 2.ให้นักเรียนคาดการณ์ว่า จะเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้นต่อไปกับชายหญิงทั้งคู่
- 3.สมมติว่าชายหญิงทั้งคู่มีเพศสัมพันธ์กันในคืนนั้น นักเรียนคิดว่าจะเกิดผลกระทบอะไรตามมาบ้าง และทั้งคู่จะแก้ปัญหาอย่างไร
4. นักเรียนจะมีแนวทางอย่างไรในการคบเพื่อนต่างเพศในระหว่างที่ยังเรียนหนังสืออยู่เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

โปรแกรมการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล

ครั้งที่ 5

รู้ตัวก็พลาดไปแล้ว

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนด้านความคิดและความรู้สึก

- สื่อ
1. กรณีศึกษาเรื่อง "รู้ตัวก็พลาดไปแล้ว"
 2. ใบงาน

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

- 1.1 ผู้วิจัยชี้แจงรูปแบบการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
- 1.2 ผู้วิจัยสร้างหรือกระตุ้นความสนใจของนักเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียน

เรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

- 2.1 ผู้วิจัยทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนด้วยการสนทนา เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
- 2.2 ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มๆ ละ 5 คน โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจากกรณีศึกษาเรื่อง "รู้ตัวก็พลาดไปแล้ว" และผู้วิจัยแจกใบงานให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามใบงานร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน แลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดแก่กันและกันและให้ผู้เรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด

- 2.3 นักเรียนในแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

- 2.4 นักเรียนและผู้วิจัยช่วยกันสรุปสาระสำคัญที่ได้ในการปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน มีการซักถามและอภิปรายร่วมกัน และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

- 3.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ในการพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจากการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล

- 3.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สัมผัสจากการเข้าร่วมกิจกรรม
2. สัมผัสจากการแสดงความคิดเห็นและอภิปราย
3. การนำเสนอข้อมูล

กรณีศึกษา เรื่อง "รู้ตัวก็พลาดไปแล้ว"

ก้อง ใจ อัน เป็นนักเรียนชายชั้น ม.4 มีบุคลิกคล้ายๆกันคือ ชอบสนุกสนานเฮฮาไปไหนมาไหนเป็นกลุ่ม ชอบจับกลุ่มแซวผู้หญิง นายเป็นเพื่อนหญิงห้องเดียวกันที่เพื่อนชายทั้ง 3 คนไว้วางใจมีอะไรก็มักจะเล่าให้นาฟังเสมอ และนาก็มีเพื่อนสนิทคนหนึ่งชื่อออยเรียนอยู่ห้องเดียวกัน ออยมีนิสัยเรียบร้อยไม่ค่อยได้ไปไหนมาไหนตามลำพังเพราะพ่อแม่เป็นห่วง แต่มีอยู่ครั้งหนึ่งนาได้ชวนออยไปเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนผู้ชาย ซึ่งดูใจจะดีใจมากเนื่องจากแอบชอบออยอยู่ ซึ่งนาก็สามารถสังเกตได้ หลังจากครั้งนั้นใจกับออยก็สนิทสนมกันมากขึ้นเรื่อยๆ

วันหนึ่งนาเห็นออยนั่งอยู่ในห้องเรียนคนเดียวโดยที่ออยมีท่าทางซึมเศร้า ร้องไห้ นาจึงถามออยว่าเป็นอะไร จะเล่าให้นาฟังได้ไหม แต่ออยก็ไม่สามารถจะเล่าได้ว่าเมื่อคืนออยมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกับใจ โดยที่ออยไม่ได้คาดคิดจะให้เกิดเรื่องเช่นนี้ แต่สุดท้ายออยก็ยอมเล่าความจริงให้นาฟัง

ส่วนเพื่อน 3 คนก็จับกลุ่มสัมภาษณ์อันกับใจถึงการเที่ยวเมื่อคืนที่ผ่านมาว่า อันไปเจอผู้หญิงคนหนึ่งในดิสโกเธคแล้วจะพาเธอไปนอนด้วยแต่เธอคนนั้นก็ขอตัวขึ้นรถเมย์กลับบ้านก่อน เพื่อนๆทำท่านึกเสียดายนึกว่าอันจะได้โก๋หลงกลับบ้านไปฟรีๆ โดยที่ก้องออกความเห็นว่ "สาวที่ไปเที่ยวเธอนี้ว่ากันว่าง่ายไม่ใช่เธอ สงสัยนายไปทำเซ่อซ่าอะไรเข้าแน่เลย แล้วนายละใจเป็นอย่างไรบ้าง" ใจก็ตอบมาอย่างภาคภูมิใจว่า "ล้มหล่นแล้วได้ฟรีๆ"

นาก็เดินมารวมกลุ่มด้วยโดยฟังที่ทั้งสามคนคุยกันถึงเรื่องผู้หญิง และเธอก็ต่อว่า "พวกผู้ชายนี้คบไม่ได้จริงๆ ทำกับผู้หญิงแบบนั้นแล้วยังเอามาโพยทะเลนาอีก สงสารออยจังเมื่อเช้าก็เห็นนั่งร้องไห้แต่เช้า" ใจก็บอกว่า "ประสบการณ์ดีๆในชีวิตไม่เห็นต้องร้องไห้เลย" นาเถียงคืนว่า "เธอก็พูดได้เธอไม่ใช่ผู้หญิงนี่หว่า ผู้หญิงเขาเจ็บปวดทั้งกายใจไหนจะกลัวท้อง กลัวพ่อแม่จะรู้ กลัวเรียนไม่จบ กลัวติดโรค กลัวติดเช็ดส์สารพัด พวกนายคิดดูสิว่ากลุ่มใจขนาดไหน" จากนั้นก้องก็พูดต่อว่า "กลัวแล้วอยากเที่ยวทำไมล่ะ เราว่าผู้หญิงร้อยทั้งร้อยไปเที่ยวกับพวกเราสองต่อสองก็แปลว่ายอมให้ฟันแล้วล่ะ" ทั้งๆที่ออยเป็นคนเรียบร้อยไม่เคยไปไหนมาไหนกับใคร แต่เพราะความไว้วางใจใจมากเกินไปคิดว่าจะปลอดภัย ใจชวนออยไปงานวันเกิดแต่แท้จริงแล้วเขาชวนออยไปที่บ้าน...เพราะความซื่อและไว้ใจเชื่อใจเรื่องจึงเกิดขึ้น ไร่...ออย

ใบงาน

เรื่อง "รู้ตัวก็พลาดไปแล้ว"

หลังจากอ่านกรณีศึกษาเรื่อง "รู้ตัวก็พลาดไปแล้ว" ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่อไปนี้ แล้วส่งตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน

1. นักเรียนคิดว่าออยมีรูสีกอย่างไรหลังจากการมีเพศสัมพันธ์กับโจ และโจมีรูสีกอย่างไรต่อการกระทำของตนเอง
2. การที่ก้องพูดว่า "ผู้หญิงทั้งร้อยไปเที่ยวสองต่อสองกับเราก็ก็น่าจะยอมให้ฟันแล้วละ" นักเรียนเห็นด้วยกับคำพูดนี้หรือไม่ เพราะเหตุใด
3. นักเรียนคิดว่าหลังเหตุการณ์นี้ จะเกิดอะไรขึ้นกับออยและโจบ้างและใครจะเป็นผู้รับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้น
4. ถ้านักเรียนเป็นออยนักเรียนจะรูสีกอย่างไรหลังจากมีเพศสัมพันธ์กับโจโดยที่เธอไม่ได้คาดคิดมาก่อน

อ้างอิงจาก : อรุสา พลสยม. (2545). การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจและเจตคติต่อเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีการสอนเพศศึกษาแบบמודูลกับแบบปกติ. ปรินญา นิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา).มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

โปรแกรมการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล

ครั้งที่ 6

อย่าซิงสุกก่อนห้าม

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนด้านความคิดและความรู้สึก

- สื่อ
1. กรณีศึกษาเรื่อง "อย่าซิงสุกก่อนห้าม"
 2. ใบงาน

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

- 1.1 ผู้วิจัยชี้แจงรูปแบบการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
- 1.2 ผู้วิจัยสร้างหรือกระตุ้นความสนใจของนักเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียน

เรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

- 2.1 ผู้วิจัยทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนด้วยการสนทนา เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
- 2.2 ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มๆ ละ 5 คน โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจากกรณีศึกษาเรื่อง "อย่าซิงสุกก่อนห้าม" และผู้วิจัยแจกใบงานให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามใบงานร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน แลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดแก่กันและกันและให้ผู้เรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด

2.3 นักเรียนในแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

2.4 นักเรียนและผู้วิจัยช่วยกันสรุปสาระสำคัญที่ได้ในการปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน มีการซักถามและอภิปรายร่วมกัน และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรประจำวัน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

3.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ในการพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจากการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล

3.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นและอภิปราย
3. การนำเสนอข้อมูล

กรณีศึกษา "อย่าชิงสุกก่อนห่าม"

ตัวละคร : ตู่ นักเรียนมัธยมปลายวัย 17 ปี

อิน นักเรียนหญิงเพื่อนร่วมชั้นของตู่

สถานที่ : หอพักชายแห่งหนึ่ง

ในห้องตู่กำลังเพลิดเพลินกับการดูโทรทัศน์ เสียงเคาะประตูดังขึ้น ตู่เดินไปเปิดประตู อินเดินเข้ามา ทำทางร่อนรน ตู่ปิดประตุมองอินอย่างแปลกใจ

ตู่ : อินเป็นอะไรไป วันนี้มาชะมัดเชียว

อิน : (เสียงร่อนใจ) อินไม่อยากจะกลับหอพัก เลิกเรียนก็มาหาตู่เลย

ตู่ : (เสียงดีใจ) วันนี้ค้างกับตู่ละ

อิน : ไม่ ไม่ได้ค่ะ

ตู่ : (ไม่พอใจ)อินไม่รักตู่แล้วใช่ไหม

อิน : อินยังรักตู่เหมือนเดิมแต่มีเรื่องสำคัญจะบอก

ตู่ : (ทำเสียงรำคาญ) มีอะไรก็บอกมาสิ

อิน : (เสียงล่งเล ไม่แน่ใจ) ต้องรีบมาหาตู่ก็เพราะ...

ตู่ : (รำคาญมากขึ้น) ก็มันอะไรล่ะ

อิน : อินท้องค่ะ ตู่

ตู่ : (หัวเราะ)พูดอะไรนะอิน ล้อเล่นน่า

อิน : อินไม่ได้ล้อเล่นนะ อินท้องจริงๆ (ก้มหน้าแล้วร้องไห้)

ตู่ : (วิ่งไป เสียงโกรธ)ท้องเธอ...ท้องได้ไง...แล้วมาบอกทำไม

ตู่พูดจบแล้วเดินหนี หันหลังให้อิน อินเดินตามไปเผชิญหน้าตู่ จับแขนตู่อย่างแว่ววน

อิน : ตู่ ทำไมพูดอย่างนั้น (พูดปนเสียงสะอื้น) เราต้องรับผิดชอบเรื่องนี้แหละ

ตู่ : (เสียงดังโมโหจัด) อินพูดอย่างนี้ไม่ได้นะเรายังเรียนหนังสืออยู่จะให้ทำยังไง

อิน : แต่เขาก็เป็นลูกของเรานะ ตู่จะให้อินทำยังไงล่ะ (ร้องไห้)

ตู่ : (ตะโกนใส่) หยุดเพ้อชะที่ ใครจะรู้ล่ะว่าเด็กเป็นลูกของใคร

ตู่สะบัดแขนหลุด เดินหนีอีก อินปิดหน้าร้องไห้

อิน : โธ่... ตู่

ใบงาน

เรื่อง "อย่าชิงสุกก่อนห่าม"

ให้นักเรียนรวมกลุ่มกัน 5 คน อภิปรายในกลุ่มเพื่อหาข้อสรุปตามประเด็นที่มอบหมาย แล้วส่งตัวแทนรายงานหน้าชั้นเรียน

1. เพราะเหตุใดคู่และอินจึงแสดงท่าทีที่ต่างกันมาก
2. นักเรียนคิดว่าคู่และอิน ใครเป็นผู้ผิด เพราะอะไร
3. จากเหตุการณ์จะมีผลกระทบต่อทั้งฝ่ายชายและฝ่ายหญิงอย่างไร
4. นักเรียนคิดว่าจะป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ได้อย่างไร

โปรแกรมการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล

ครั้งที่ 7

สองต่อสอง

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนด้านความคิดและความรู้สึก

สื่อ 1. กรณีศึกษาเรื่อง "จดหมายของแนน"
2. ใบงาน

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

- 1.1 ผู้วิจัยชี้แจงรูปแบบการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
- 1.2 ผู้วิจัยสร้างหรือกระตุ้นความสนใจของนักเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียน

เรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

- 2.1 ผู้วิจัยทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนด้วยการสนทนา เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
- 2.2 ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มๆ ละ 5 คน โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจากกรณีศึกษาเรื่อง "จดหมายของแนน" และผู้วิจัยแจกใบงานให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามใบงานร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน แลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดแก่กันและกันและให้ผู้เรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด

2.3 นักเรียนในแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

2.4 นักเรียนและผู้วิจัยช่วยกันสรุปสาระสำคัญที่ได้ในการปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน มีการซักถามและอภิปรายร่วมกัน และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

- 3.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ในการพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจากการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล
- 3.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นและอภิปราย
3. การนำเสนอข้อมูล

กรณีศึกษา "จดหมายของแนน"

น้อยเพื่อนรัก

น้อยคงแปลกใจที่จู่ๆก็ได้รับจดหมายฉบับนี้ มีน้อยคนเดียวเท่านั้นที่เป็นเพื่อนแท้และให้อภัยแนน คอยปลอบใจให้กำลังใจทำให้แนนรู้สึกสบายใจขึ้น ตอนนี้แนนเหมือนตกนรกทั้งเป็น คิดขึ้นมาทีไรเสียใจทุกที เสียใจที่ไม่เชื่อคำสอนของพ่อแม่ คำเตือนของครูไม่ไปไหนมาไหนกับพี่หนุ่มสองต่อสอง เป็นเพราะแนนเชื่อใจพี่หนุ่มมากเกินไปว่าพี่หนุ่มเป็นคนดี รักแนนและไม่ทำลายแนน แต่น้อยจะ...แนนหลงผิดไปเองแท้ๆ แนนหลงไว้ใจพี่หนุ่มแต่พี่หนุ่มกลับทำลายแนน ทำลายอนาคต ทำลายชีวิตทั้งชีวิตของแนน

ตอนนี้แนนไม่ได้อยู่ที่บ้านพ่อแม่แล้ว ไม่ได้เรียนหนังสือ พี่หนุ่มพาแนนมาฝากไว้ที่บ้านญาติของเขา ชีวิตของแนนลำบากมาก เงินก็ไม่มีใช้ แนนยังถูกญาติของพี่หนุ่มพูดจาให้เข้าใจอีกว่า แนนใจง่ายแต่มันก็จริงใช่ไหมหน้อย แนนไม่ควรไปโกรธเขาหรอก เพราะแนนเป็นอย่างนั้นจริง แนนพยายามอดทนเพราะแนนรักพี่หนุ่ม แต่พี่หนุ่มเสียใจคงหมดรักแนนแล้ว เธอไม่ค่อยกลับบ้านเลย เธอแต่กินเหล้าเมาทุกวัน งานก็ไม่ยอมทำ แนนเองก็กลัวมากแต่แนนพยายามทำใจคิดว่าเราผิดพลาดแล้วควรก้มหน้าก้มตารับกรรม เวลานี้แนนเหมือนอยู่รอวันตาย แต่น้อยจะ...แนนกลัวว่าสักวันพอญาติเขารู้ว่าเราติดเอดส์ เขาต้องไล่เราออกจากบ้านแน่ แล้วแนนจะไปอยู่ที่ไหน แนนไม่กล้ากลับไปหาพ่อแม่ ไม่อยากให้พ่อแม่เสียใจไปมากกว่านี้ แนนกลัวใจเหลือเกิน

แนนนึกถึงวันนั้น...ที่แนนออกไปบ้านพี่หนุ่มเพราะพี่หนุ่มบอกว่าจะติววิชาให้น้อยยังเตือนแนนเลยว่าอย่าไปอยู่บ้านผู้ชายสองต่อสองไม่ปลอดภัย นอกจากแนนไม่เชื่อแล้วแนนยังโกรธน้อยหาว่าน้อยมองพี่หนุ่มในแง่ร้าย...

น้อยยังโกรธแนนอยู่หรือเปล่า น้อยคงยกโทษให้แนนนะ ลาก่อนน้อยเพื่อนรัก

เพราะรักเขา เราจึงไปกับเขา

เพียงสองเราหลงไหลในฤทธิ์ฤทธิ์

ชะล่าใจเผลอเผลอยามเจอกัน

เอดส์ติดพลัน ชีวิตดับกลับเดียวดาย

ชีวิตมืด...หม่นไปไม่เหมือนก่อน

ใจสะท้อน หดหู่ ไม่รู้หาย

กินไม่ได้ นอนไม่หลับ ด้วยอับอาย

อยากจะตาย...ให้พ้นโลก...ดับโศกไป

รักเพื่อน...จากแนน

ใบงาน

เรื่อง "จดหมายของแนน"

ให้นักเรียนรวมกลุ่มกัน 5 คนและร่วมกันอภิปรายจนได้ข้อสรุปตามประเด็นต่อไปนี้

- 1 จากประโยคที่ว่า "แนนหลงไว้ใจพี่หนุ่ม แต่พี่หนุ่มกลับทำลายแนน" หมายความว่าอย่างไร
- 2 ค้นหาโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์กับแนนได้อย่างไร หรืออะไรเป็นเหตุให้หนุ่มมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์กับแนน
- 3 แแนนติดเชื้อเอดส์ได้อย่างไร และติดตั้งแต่เมื่อใด
- 4 ถ้านักเรียนเป็นแนน จะป้องกันตัวเองอย่างไร จึงจะไม่เกิดปัญหาเพศสัมพันธ์ที่ไม่สมควร
- 5 ให้นักเรียนยกตัวอย่างเหตุการณ์ที่เข้าข่าย "ความใกล้ชิดของชายหญิงนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์" และเสนอวิธีป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์เช่นนั้น

โปรแกรมการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล

ครั้งที่ 8

เช็กส์ฉาบฉวย

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนด้านความคิดและความรู้สึก

สื่อ 1. กรณีศึกษาเรื่อง "เช็กส์ฉาบฉวย"
2. ใบงาน

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

- 1.1 ผู้วิจัยชี้แจงรูปแบบการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
- 1.2 ผู้วิจัยสร้างหรือกระตุ้นความสนใจของนักเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียน

เรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

- 2.1 ผู้วิจัยทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนด้วยการสนทนา เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
- 2.2 ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มๆ ละ 5 คน โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจากกรณีศึกษาเรื่อง "เช็กส์ฉาบฉวย" และผู้วิจัยแจกใบงานให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามใบงานร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน แลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดแก่กันและกันและให้ผู้เรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด
- 2.3 นักเรียนในแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน
- 2.4 นักเรียนและผู้วิจัยช่วยกันสรุปสาระสำคัญที่ได้ในการปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน มีการซักถามและอภิปรายร่วมกัน และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

- 3.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ในการพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจากการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล
- 3.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นและอภิปราย
3. การนำเสนอข้อมูล

กรณีศึกษา "เช็ทซ์ฉาบฉวย"

วินัยเป็นนักศึกษาปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง เขากำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ทัศนคติต่อการมีเช็ทซ์ของวัยรุ่น" ที่เขาสนใจทำเรื่องนี้เพราะมีเด็กหนุ่มคนหนึ่งเคยบอกกับวินัยว่า สมัยนี้เช็ทซ์ไม่ใช่สิ่งที่หาได้ยากอีกต่อไป เพียงแค่หน้าตาดี มีเงินและมีรถสักคัน ผู้หญิงก็จะเข้ามาหาเองโดยไม่ต้องเข้าไปจีบให้เสียเวลา และวันนี้วินัยก็ได้มาที่สถานที่แห่งหนึ่งเพื่อมาหาข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ถนนสายนี้เต็มไปด้วยฉาบเปิดใหม่มากมาย และทุกร้านมีลูกค้าวัยรุ่นเข้าไปแออัดยัดเยียดจำนวนมากมาย

พฤติกรรมและทัศนคติในเรื่องเพศของวัยรุ่นเหล่านั้นที่ทำให้วินัยสนใจ เด็กหนุ่มพวกนี้เห็นเรื่องเช็ทซ์เป็นเรื่องปกติธรรมดาเหมือนกับกินข้าวหรือดูหนัง "อยู่ดี ๆ ก็มีผู้หญิงมาเสนอ ผู้ชายคนไหนบ้างไม่สนอง ใครล่ะจะปฏิเสธ ก็ไม่ได้เป็นเกย์นี่นา" "หาคุณอ่อนง่ายกว่าหาดังคิใช้เสียอีก" "ผู้หญิงที่เราเจอในคลับในเรด ผ่านมาแล้วผ่านไป ไม่มีใครจริงจังกันหรอกพี่ สนุกกันแล้วก็จบกันแค่นั้น ต่างคนต่างได้ ไม่มีใครเสียอยู่แล้ว" "ถ้าเราน้ำตาดีหน่อยนะเราไม่ต้องไปจีบเขาหรอก ผู้หญิงพวกนี้จะเข้ามาหาเราเอง บางคนออกค่าโรงแรมให้ด้วยซ้ำ ยิ่งถ้าทำให้ติดใจนะ ไม่ต้องหวังเลยได้เงินใช้อีกต่างหาก" "ถ้าถูกใจก็อาจคบกันนานหน่อย แต่ส่วนใหญ่ก็ผ่านแล้วผ่านเลย แหม! มั่วกันขนาดนี้จะเอามาเป็นเมียได้ไง จริงไหมครับ"

ในคำคินี้ยังคึกคักด้วยเด็กวัยรุ่นไม่แตกต่างจากหลายคืนที่ผ่านมา โต้งกับเอโยกตัวไปตามจังหวะเพลง พลังสลดสายตาเหล่าสาว ๆ และพวกเธอก็ตอบรับไมตรีของสองหนุ่มเสียด้วย วินัยสังเกตเห็นสาวสวยคนหนึ่งยกแก้วชนกับโต้งและมองเขาด้วยสายตาเชิญชวน ไม่นานโต้งก็ถูกไปที่โต๊ะของเธอคนนั้น และคินั้นโต้งเป็นคนเดียวที่สามารถหิ้วผู้หญิงกลับห้องได้ เธอชื่อเจน เป็นคนสวยกำลังเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยเปิดแห่งหนึ่งเรารู้จักเธอเพียงเท่านั้น เจนกลายเป็นจุดสนใจของทุกคนจากความช่างเจรจาของเธอ วินัยสังเกตเห็นเด็กสาวอย่างพิจารณาเพราะอยากรู้ว่าอะไรเป็นเหตุผลที่มากกว่าความสนุกที่ทำให้ผู้หญิงคนหนึ่งตัดสินใจมาค้างคืนกับผู้ชายง่ายๆ เพียงเพราะถูกใจกันชั่วประเดี๋ยวทั้งๆ ที่ผู้หญิงในสังคมถูกสอนให้รักษาวลสงวนตัว

ราวกับจะรู้ว่าวินัยคิดอะไร ใครคนหนึ่งได้ถามเจนตรงๆ ว่า ทำไมถึงกล้ามากับพวกเขาทั้งที่เพิ่งรู้จักกันไม่กี่ชั่วโมง เจนตอบว่า "เจนไม่เห็นสนใจเลยว่าใครคิดอย่างไร ชีวิตเป็นของเจน เจนอยากทำอะไรเจนก็จะทำ เจนไม่ได้ไปฆ่าใครสักหน่อย" เจนเล่าว่าเธอเคยมีสามีมาแล้ว ผู้ชายคนนั้นเองที่ทำให้ชีวิตเธอเปลี่ยนไป "ผู้ชายมักใช้ความรักมาแลกกับเช็ทซ์ และผู้หญิงหน้าใจอย่างพวกเราก็มักจะหลงเชื่อ คิดว่าเขาจริงจังถึงได้ยอมนอนกับเขา พอเขาได้เราแล้วเมื่อนั้นแหละถึงได้รู้ว่าคำว่ารักจากปากผู้ชายบางคนมันเป็นแค่เครื่องมือที่จะหลอกเปลื้องผ้าผู้หญิงเท่านั้นเอง เจนไม่อาย

ใครหรอกที่จะบอกว่าเงินเกือบตายเพราะผู้ชายมาแล้ว เพราะมันเป็นเรื่องจริง" "แล้วตอนนี้ล่ะ" วินัยถาม "ก็ฟันผู้ชายไปวันๆ" "ทำได้ไง" "ผู้ชายต่อจากแฟนเรา อาจจะยากสักหน่อย แต่คนที่สองที่สามตามมากก็เป็นเรื่องธรรมดาแล้วล่ะ เงินไม่เห็นว่ามันจะแปลกตรงไหน ยิ่งไงเราก็เคยเสียมาแล้ว เสียอีกครั้งมันจะเป็นไรไป ยิ่งไงผู้หญิงที่เคยเสียความบริสุทธิ์มาแล้ว สังคมไทยก็ไม่ได้ยกย่องอยู่แล้ว ถ้ามั่นใจพอจะมีผู้ชายสักกี่คนที่อยากจะเอาผู้หญิงที่ไม่บริสุทธิ์มาทำเมีย" เงินพูดด้วยสีหน้าเรียบเฉย ก่อนจากกันเงินยังบอกกับวินัยว่า "เมื่อผู้ชายยังเห็นผู้หญิงเป็นของเล่น ผู้หญิงก็ย่อมจะเห็นผู้ชายเป็นของเล่นได้เหมือนกัน" วินัยไม่รู้ว่าคุณอื่นคิดอย่างไร แต่สำหรับวินัยการที่คนอื่นๆ หนึ่งถูกตัดสินว่าไร้คุณค่าด้วยความบริสุทธิ์แทนคุณงามความดีหรือการกระทำของตนเป็นเกณฑ์ตัดสิน มันเป็นเรื่องที่น่าท้อ โดยเฉพาะเมื่อคนๆ นั้นเอาความเชื่อของสังคมมาพิพากษาตัวเองเช่นกัน

ใบงาน

เรื่อง "เช็ทซ์ฉาบฉวย"

หลังจากอ่านกรณีศึกษาเรื่อง "เช็ทซ์ฉาบฉวย" ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่อไปนี้ แล้วส่งตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน

1. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน
2. ถ้านักเรียนเป็นเงินนักเรียนจะอย่างไรในการแก้ไขปัญหาชีวิต
4. ถ้านักเรียนเป็นเพื่อนของเงินนักเรียนสามารถที่จะช่วยเงินได้อย่างไร
5. ถ้านักเรียนเป็นผู้ปกครองของเงินนักเรียนจะช่วยเงินได้อย่างไร
5. นักเรียนคิดว่าสาเหตุที่เงินเป็นแบบนี้เพราะอะไร

อ้างอิงจาก : อรุณสา พลสยม. (2545). การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจและเจตคติต่อเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีการสอนเพศศึกษาแบบמודูลกับแบบปกติ. ปรินญา นิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา).มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

โปรแกรมการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล

ครั้งที่ 9

การเผชิญภาวะวิกฤติ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

- สื่อ
1. กรณีศึกษา "เหตุการณ์ระทึกใจของตาล"
 2. ใบงาน
 3. ใบความรู้ "เทคนิคที่ใช้ในการเผชิญภาวะวิกฤติ"

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

- 1.1 ผู้วิจัยที่แจกรูปแบบการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
- 1.2 ผู้วิจัยสร้างหรือกระตุ้นความสนใจของนักเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียน

เรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

- 2.1 ผู้วิจัยทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนด้วยการสนทนา เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
- 2.2 ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มๆ ละ 5 คน โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจากกรณีศึกษาเรื่อง "เหตุการณ์ระทึกใจของตาล" และใบความรู้ "เทคนิคที่ใช้ในการเผชิญภาวะวิกฤติ" ผู้วิจัยแจกใบงานให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามใบงานร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน แลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดเห็นและกันและกันและให้ผู้เรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด
- 2.3 นักเรียนในแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน
- 2.4 นักเรียนและผู้วิจัยช่วยกันสรุปสาระสำคัญที่ได้ในการปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน มีการซักถามและอภิปรายร่วมกัน และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

- 3.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ในการพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจากการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล
- 3.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สัมผัสจากการเข้าร่วมกิจกรรม
2. สัมผัสจากการแสดงความคิดเห็นและอภิปราย
3. การนำเสนอข้อมูล

กรณีศึกษา "เหตุการณ์ระทึกใจของตาล"

เรียน คุณอาประชาที่นับถือ

หนูติดตามการตอบจดหมายของคุณอาเป็นประจำ ได้อ่านประสบการณ์ของคนอื่นมามากแล้วอยากเขียนเล่าประสบการณ์ของตัวเองบ้างค่ะ ตอนนี้อยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปกติพอจะไปส่งที่โรงเรียนตอนเช้าแล้วให้หนูกลับบ้านเองตอนเย็น วันไหนเรียนพิเศษเลิกคำพ่อจะไปรับ วันนั้นหนูกลับบ้านเอง ขณะจะเดินไปต่อรถสองแถวเข้าซอย หนูสังเกตเห็นผู้ชายคนหนึ่งอายุราวๆ 25 ปี หน้าตาทำทางก็ดูดี แต่งตัวเรียบร้อย หนูสงสัยว่าเขาจะตามหนูมาก็เลยแกล้งแหวะเข้าร้านข้างทางซื้อของ กลับออกมาเขาก็ยังยืนรออยู่ คราวนี้เขาเข้ามาทักหนู หนูก็ยิ้มตอบตามมารยาท เขาบอกว่ามาดักหนูหลายวันแล้ว เขาชอบหนูตั้งแต่แรกเห็น ตอนนั้นหนูรู้สึกใจคอไม่ค่อยดีไม่รู้ว่าเขาจะมาไมไ่ไหน เขาชวนหนูไปนั่งคุยกับเขา หนูปฏิเสธบอกว่ารถจะออกแล้ว เขาไม่ยอมยี่นขวางทางไว้แล้วเอามือมาจับแขนหนูบอกให้อยู่คุยกันก่อน หนูตกใจมากปากคอสั่นไปหมด พอดังสติได้ก็มองไปรอบๆ จะหาคนช่วยแต่ก็ไม่มีใครผ่านมา หนูก็เลยพูดดีกับเขารอจนเขาปล่อยแล้วหนูก็สะบัดหลุดแล้ววิ่งไปขึ้นรถสองแถวที่จอดรอคนอยู่ เขาตามมาที่ท้ายรถที่หนูนั่งอยู่พยายามดึงหนูลงจากรถ คนมองกันใหญ่หนูเลยตัดสินใจร้องไปว่า "ช่วยด้วย หนูไม่รู้จักคนคนนี้" เขาคงตกใจไม่คิดว่าหนูจะร้อง เลยเดินหนีไป หนูเล่าให้พ่อแม่ฟัง ตั้งแต่นั้นพ่อหนูไปรับส่งหนูทุกวัน หนูเล่ามาเพื่อให้คุณอาลงจดหมายเพื่อเป็นอุทาหรณ์แก่คนอื่นฯ ค่ะ

ด้วยความเคารพ

ตาล

ใบงาน

เรื่อง "เหตุการณ์ระทึกใจของตาล"

ให้นักเรียนรวมกลุ่มกัน 5 คน อภิปรายจนได้ข้อสรุปในประเด็นต่อไปนี้

1. ตาลใช้วิธีการอย่างไรในการเผชิญสถานการณ์ที่เป็นภาวะวิกฤติ และนักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อวิธีการของตาล
2. นักเรียนคิดว่าการต่อสู้ขัดขืนควรนำมาใช้ในกรณีอย่างไร และเมื่อต่อสู้ขัดขืนอาจมีผลดีและผลเสียอย่างไรบ้าง
3. ถ้านักเรียนเป็นตาลนักเรียนจะทำอย่างไร

ใบความรู้ "เทคนิคที่ใช้ในการเผชิญสถานการณ์ที่เป็นภาวะวิกฤติ"

เทคนิคที่ใช้ในการเผชิญสถานการณ์ที่เป็นภาวะวิกฤติ

1. ควบคุมอารมณ์อารมณ์ตนเองให้ได้ สิ่งแรกที่สำคัญที่สุดคือการควบคุมอารมณ์และร่างกายให้อยู่ในภาวะสงบนิ่งให้มากที่สุด รวบรวมสติให้มั่น เพื่อให้ตนเองเกิดการรับรู้ที่มีประสิทธิภาพ และมีไหวพริบปฏิภาณในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า

2. ประเมินสถานการณ์ ว่ามีอันตรายใดที่อาจเกิดแก่ตนเองได้บ้าง เพื่อหาทางหลบหลีก และมีสิ่งใดที่จะใช้ประโยชน์ได้บ้างในการป้องกันตัวและขอความช่วยเหลือ

3. มองหาโอกาสหลบหนี ขณะขอความช่วยเหลือ และมองหาโอกาสหรือจังหวะในการหลบหนี ให้ทำใจดีสู้เสือ คล้อยตามเป็นพวกเดียวกันไปก่อน พยายามถ่วงเวลาโดยไม่ปะทะหักล้างโดยตรงและไม่ยั่วยุให้เกิดความรุนแรง อาจใช้วิธีเบนความสนใจ ตอรองหรือตั้งเงื่อนไขต่างๆ เพิ่มขึ้น ขวนคุยเพื่อประวิงเวลาให้นานที่สุด เช่น ตัวอย่างต่อไปนี้

สถานการณ์ กำลังจะถูกข่มขืน อาจใช้ประโยคคำพูดต่อไปนี้เพื่อประวิงเวลา

"เดี๋ยวนะ...กำลังกลัวมากเลย (ยกมือไหว้) ขอหายใจก่อนนะ"

"ตรงนี้มีดจิ้งเลย ยุงกัด ไปที่สว่างๆ หน่อยดีไหม"

"ปวดฉี่ ขอเข้าห้องน้ำหน่อย"

"ทำไมพี่จึงมาเลือกหนูล่ะ"

ทั้งนี้เพราะการพูดและการลงมือทำร้ายเป็นพฤติกรรมที่ไม่ค่อยเกิดขึ้นพร้อมกัน

4. ตอรองเมื่อจวนตัว เมื่อจวนตัวให้ตอรองหรือบอกเงื่อนไขใหม่ๆ เพื่อให้คู่กรณีเปลี่ยนใจ หรือลดความรุนแรงหรือลดความเสียหายลง เช่น ตอรองช่วยสำเร็จความใคร่แทนการร่วมเพศ เป็นต้น

5. หาทางป้องกัน ไม่ให้เกิดสถานการณ์ที่เป็นภาวะวิกฤติอีก เช่น ปรึกษาผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้ เพื่อหาทางป้องกัน หลีกเสี่ยงจากเหตุการณ์ต่างที่อาจนำไปสู่ภาวะวิกฤติ ไม่แต่งตัวล่อแหลม เป็นต้น

โปรแกรมการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล

ครั้งที่ 10

ทักษะการประเมินความเสี่ยง

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

- สื่อ
1. กรณีศึกษา "ด้อมกับแต้ม" และสถานการณ์ฝึกประเมินความเสี่ยง
 2. ใบความรู้เรื่อง "ขั้นตอนการประเมินความเสี่ยง"

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

- 1.1 ผู้วิจัยชี้แจงรูปแบบการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
- 1.2 ผู้วิจัยสร้างหรือกระตุ้นความสนใจของนักเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียน

เรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

- 2.1 ผู้วิจัยทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนด้วยการสนทนา เพื่อให้ นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
- 2.2 ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มๆ ละ 5 คน โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจากใบความรู้เรื่อง "ขั้นตอนการประเมินความเสี่ยง" และกรณีศึกษาเรื่อง "ด้อมกับแต้ม" ผู้วิจัยแจกใบงานให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามใบงานร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน แลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดเห็นและกันและให้ผู้เรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด
- 2.3 นักเรียนในแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน
- 2.4 นักเรียนและผู้วิจัยช่วยกันสรุปสาระสำคัญที่ได้ในการปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน มีการซักถามและอภิปรายร่วมกัน และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

- 3.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ในการพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจากการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล
- 3.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สัมผัสจากการเข้าร่วมกิจกรรม
2. สัมผัสจากการแสดงความคิดเห็นและอภิปราย
3. การนำเสนอข้อมูล

ใบความรู้เรื่อง "ความเสี่ยง"

ความเสี่ยง หรือสถานการณ์เสี่ยงในเรื่องเพศ หมายถึง สถานการณ์ เหตุการณ์ หรือพฤติกรรมใดๆที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่คาดคิด

ขั้นตอนการประเมินความเสี่ยง

1. วิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบัน คือ วิเคราะห์ว่าสถานการณ์เป็นอย่างไร
2. เทียบสถานการณ์ปัจจุบันกับ "เกณฑ์การประเมินความเสี่ยง"
3. ถ้าเสี่ยง ตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่ง ต่อไปนี้
 - 3.1 ปฏิเสธ
 - 3.2 ถอยห่าง (ปลีกตัว) จากเหตุการณ์
 - 3.3 เดินหนี
 - 3.4 ขอความช่วยเหลือ

เกณฑ์ประเมินความเสี่ยง

ถ้าเข้าเกณฑ์ข้อหนึ่งข้อใดต่อไปนี้ถือว่า "เสี่ยง"

1. ลับตา
2. สองต่อสอง
3. สัมผัส
4. สิ่งยั่วยุ (สื่อต่างๆ เช่น หนังสือ วิดีโอ การแต่งการที่ล่อแหลมของผู้หญิง)
5. ยามวิกาล
6. แอลกอฮอล์/สิ่งเสพติด

กรณีศึกษา "ด้อมกับแต้ม"

โรงเรียนเลิกแล้วราวๆ 5 โมงเย็น ด้อมชวนแต้มซ้อนมอเตอร์ไซด์บอกว่าจะไปส่งที่บ้าน ขับไปสักพักด้อมบอกว่าจะขับเลยไปเดินเที่ยวในห้างสรรพสินค้า แต้มไม่ว่าอะไร พอไปถึงห้างสรรพสินค้าด้อมขับเลยไปจอดที่สวนสาธารณะข้างๆห้างสรรพสินค้าแถวนั้นไม่มีใครเลย ด้อมบอกว่า "เราไปนั่งคุยกันดีกว่า"

ให้เขียนผลการวิเคราะห์สถานการณ์แล้วประเมินความเสี่ยงลงในตารางต่อไปนี้

ขั้นตอนการประเมินความเสี่ยง	ผลการวิเคราะห์
1. วิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบัน	สถานการณ์ปัจจุบันของแต้มคือ.....
2. เทียบสถานการณ์ปัจจุบันกับเกณฑ์ประเมินความเสี่ยง	เข้าเกณฑ์เสี่ยงข้อที่.....
3. ถ้าเสี่ยง ตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้	แต้มควรตัดสินใจดังนี้.....
3.1 ปฏิเสธ	
3.2 ถอยห่าง (ปลีกตัว) จากเหตุการณ์	
3.3 เดินหนี	
3.4 ขอความช่วยเหลือ	

สถานการณ์ฝึกประเมินความเสี่ยง

ให้รวมกลุ่มเพื่อน 5 คน ร่วมกันวิเคราะห์สถานการณ์ที่ได้รับมอบหมายและประเมินความเสี่ยง แล้วเขียนผลลงในตาราง

ขั้นตอนการประเมินความเสี่ยง	ผลการวิเคราะห์
1. วิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบัน	สถานการณ์ปัจจุบันคือ.....
2. เทียบสถานการณ์ปัจจุบันกับเกณฑ์ประเมินความเสี่ยง	เข้าเกณฑ์เสี่ยงข้อที่.....
3. ถ้าเสี่ยง ตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่ง	ควรตัดสินใจดังนี้.....

สถานการณ์ที่ 1 "งานวันเกิดพี่ชายเพื่อน"

คืนวันเสาร์ อรไปงานวันเกิดวุฒิพี่ชายเพื่อนที่บ้าน ในงานมีวัยรุ่นชายหญิงมากมายจับคู่คุยกัน บ้างเต้นรำ บ้างดูวิดีโออยู่ในบ้าน อรไม่เห็นพ่อแม่ของเพื่อนในบ้านมีคนบอกว่าไปต่างจังหวัด อรเดินรำกับพี่ชายเพื่อนอย่างสนุกสนาน ราวๆ 4 ทุ่มวุฒิไปหยิบเหล้าจากตู้ออกมาเปิดรินแจกพวกผู้ชาย บางคนไม่ยอมดื่ม บางคนดื่ม มีการปิดไฟในสนามบางดวงที่วุฒิบอกว่าเพื่อสร้างบรรยากาศ

สถานการณ์ที่ 2 "ปาร์ตี้ชายโสด"

เต้ หนุ่มน้อยวัยย่าง 15 ถูกพี่ป๋องชวนไปงานปาร์ตี้ชายโสดที่คอนโด ในงานมีแต่ชายโสดจริงๆ เต้แปลกใจที่บางคนอายุมากกว่าพี่ป๋องเยอะแต่ก็ยังมางาน ที่เต้ไม่เข้าใจคือแขกในงานที่ป๋องบางคนแต่งหน้าทักๆที่เป็นผู้ชาย แล้วยังจับมือถือแขนใกล้ชิดกันอีกราวกับชายหนุ่มหญิงสาว ในงานมีทั้งเหล้าบุหรี่ ราวๆ 3 ทุ่มเต้บอกพี่ป๋องว่าจะกลับบ้านแล้วกลัวแม่เป็นห่วง พี่ป๋องแนะนำว่าให้โทรไปบอกแม่ว่าจะนอนบ้านพี่ป๋อง แม่คงไม่ว่าอะไรเพราะแม่รู้จักพี่ป๋องดี

สถานการณ์ที่ 3 "ไปเที่ยวเรค"

ตั้งแต่โตมาเปิ้ลไม่เคยเห็นว่าเรคเป็นอย่างไร เพื่อนๆบอกว่าควรหัดไปเปิดหูเปิดตาบ้าง ไปกันเฉพาะเพื่อนผู้หญิงไม่มีอะไรน่ากลัว วันหนึ่งเปิ้ลบอกแม่ว่าไปนอนค้างบ้านเพื่อนสนิท แม่จึงอนุญาตคืนนั้นเปิ้ลได้ไปเที่ยวเรคสนใจ ไปกับเพื่อนผู้หญิงอีก 5 คน ในเรคน่าตื่นตาตื่นใจ พวกเพื่อนๆสังสรรค์มาดื่มกันคนละแก้ว เสียงดนตรีเร้าใจมาก เปิ้ลเห็นเพื่อนผู้หญิงออกไปเต้นด้วยกันซึ่งก็ไม่แปลกเพราะเห็นหลายคู่ เปิ้ลออกไปเต้นหลายเพลง บางทีพวกผู้ชายบนฟลอร์เข้ามาอ้อมกอดและชวนคุยเปิ้ลได้แต่ยิ้มแต่ไม่ยอมคุยด้วย เต้นจนเหนื่อย พอกลับเข้าไปที่โต๊ะเปิ้ลเห็นวัยรุ่น 2 คนจากโต๊ะข้างๆถือแก้วเบียร์มานั่งคุยกับก้อยอย่างสนุกสนาน ก้อยแนะนำให้เปิ้ลรู้จักด้วย เปิ้ลไม่สบายใจนักเพราะท่าทางสองคนนั้นเมาจนหน้าแดง

สถานการณ์ที่ 4 "แะสักเดียวคงไม่เป็นไร"

นนท์กับส้มเรียนอยู่ห้องเดียวกันและวันนี้อยู่ทำงานกลุ่มที่โรงเรียนจนค่ำ ทั้งสองเดินกลับบ้านทางเดียวกัน แต่ถึงบ้านของนนท์ก่อน นนท์ชวนส้มให้และไปที่บ้านหาอะไรทานกัน ก่อน ส้มลังเล นนท์บอกส้มว่า "ไปเถอะ ที่บ้านไม่มีใครหรอก"

สถานการณ์ที่ 5 "สายเดียวสุดเชิ่กซี่"

เจนจิราชอบแต่งตัวตามสมัย วันนั้นเจนจิราแต่งกระโปรงสั้นแถมผ่าหลังสูง สวมเสื้อบางๆ เหวลอวยเห็นหน้าท้อง ทางเดินกลับบ้านต้องเข้าซอยไม่ค่อยมีบ้านคน เจนจิราเดินผ่านกลุ่มวัยรุ่นชายกลุ่มใหญ่ที่กำลังนั่งดื่มเหล้าอยู่หน้าบ้าน พวกนั้นหันมามองอย่างสนใจ คนหนึ่งลุกขึ้นเดินตามมาใกล้ๆ แล้วพูดว่า "วันนี้แต่งตัวสวยเป็นพิเศษ แะคุยกัันหน่อยสิจ๊ะน้อง"

สถานการณ์ที่ 6 "ดูหนังกันเถอะ"

ชายชวนจุ่มว่า "ผมเพิ่งซื้อหนังใหม่มาใหม่ตั้ง 2 ม้วน ไปดูกันนะ ค่ำๆผมจะพาไปส่งบ้าน" จุ่มตอบตกลง ดูหนังเรื่องแรกจบไปแล้วก็สนุกดี พอเริ่มฉายเรื่องที่สองไปนิดเดียวก็รู้ว่าหนังที่ฉายเป็นหนังโป๊ จุ่มตกใจมาก

โปรแกรมการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล

ครั้งที่ 11

ทักษะการปฏิเสธ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

- สื่อ
1. ใบความรู้ "หลักการปฏิเสธ"
 2. ใบงาน

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

- 1.1 ผู้วิจัยชี้แจงรูปแบบการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
- 1.2 ผู้วิจัยสร้างหรือกระตุ้นความสนใจของนักเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียน

เรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

- 2.1 ผู้วิจัยทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนด้วยการสนทนา เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
- 2.2 ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มๆ ละ 5 คน โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจากใบความรู้ "หลักการปฏิเสธ" และผู้วิจัยแจกใบงานให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามใบงานร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน แลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดแก่กันและกันและให้ผู้เรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด

2.3 นักเรียนในแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

2.4 นักเรียนและผู้วิจัยช่วยกันสรุปสาระสำคัญที่ได้ในการปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน มีการซักถามและอภิปรายร่วมกัน และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

- 3.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ในการพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจากการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล
- 3.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สัมผัสจากการเข้าร่วมกิจกรรม
2. สัมผัสจากการแสดงความคิดเห็นและอภิปราย
3. การนำเสนอข้อมูล

ไม่ชอบ	เป็น	การบอกความรู้สึก
ขอไม่ลองดีกว่า	เป็น	การบอกปฏิเสธ
นายคงเข้าใจเรานะ	เป็น	การถามความเห็น

เมื่อปฏิเสธได้สำเร็จ คือ ผู้ชวนไม่เข้าชี้ต่อให้ผู้ปฏิเสธกล่าวคำ "ขอบคุณ" ทุกครั้ง ซึ่งเป็นมารยาททางสังคมและจะรักษาสัมพันธภาพที่ดีเอาไว้ได้

การหาทางออกเมื่อถูกเข้าชี้

บางครั้งผู้ชวนจะเข้าชี้ชวนไปให้ได้ เราต้องหาทางออก โดยเลือกวิธีใดวิธีหนึ่งต่อไปนี้

1. ปฏิเสธซ้ำ แล้วเดินจากไปทันที

สถานการณ์ เพื่อนชวนไปเที่ยวต่อหลังเลิกเรียน

เด่น : ไปเที่ยวต่อกันเถอะต้น

ต้น : กลัวแม่เป็นห่วง ไม่ไปละนะ ไม่ว่ากันนะ

เด่น : ไปনা นานๆ เทียวที่ไม่เป็นไรหรอก

ต้น : บอกแล้วไงว่าไม่ไป กลับบ้านดีกว่า (เดินไปทันที)

2. ตอรอง คือ การชวนไปทำอย่างอื่นที่เหมาะสมกว่า

เด่น : ไปนา นานๆ เทียวที่ไม่เป็นไรหรอก

ต้น : เอาจ้ะ ไปนั่งกินขนมคนละถ้วยแล้วแยกกันกลับบ้าน

3. ผัดผ่อน คือ การขอยืดเวลาไปก่อน

เด่น : ไปนา นานๆ เทียวที่ไม่เป็นไรหรอก

ต้น : วันหลังแล้วกัน (เดินไปทันที)

ใบงาน

เรื่อง " ทักษะการปฏิเสธ "

1. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มๆ ละ 5 คน ช่วยกันคิดสถานการณ์ที่ต้องปฏิเสธและบทสนทนาการปฏิเสธในหัวข้อ " Just say NO."

2. เลือกตัวแทนกลุ่มแสดงบทบาทสมมติตามบทสนทนาที่ช่วยกันคิดหน้าชั้นเรียน

3. แต่ละกลุ่มเขียนบทสนทนาส่งผู้วิจัย

โปรแกรมการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล

ครั้งที่ 12

ปัจฉิมนิเทศ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนแสดงความรู้สึกรู้สึก และความคิดเห็นต่อการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล
2. เพื่อให้นักเรียนในกลุ่มสรุปผลที่ได้จากการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล
3. เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดลไปพัฒนาเจตคติ

ในทางบวกต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุปถึงประโยชน์ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดลที่มีต่อเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
2. ผู้วิจัยสรุปถึงประโยชน์ของการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล
3. ผู้วิจัยสอบถามความรู้สึกของนักเรียนหลังเข้าร่วมกิจกรรม
4. ผู้วิจัยกล่าวขอขอบคุณนักเรียนและกล่าวปิดการทดลอง

แผนการสอนแบบปกติ เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
1	ปฐมนิเทศ	1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนกับนักเรียนและระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม 2. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ของการเข้าร่วมกิจกรรม	1. ผู้วิจัยกล่าวต้อนรับสมาชิกและกล่าวแนะนำตนเอง 2. ผู้วิจัยให้สมาชิก แนะนำตนเองโดยใช้กิจกรรม "จดหมายสัมพันธ์" 2.1 ผู้วิจัยแจกจดหมายให้สมาชิกคนละแผ่น ให้เขียนชื่อ นามสกุล ลักษณะเด่นของตนเอง นิสัยและอาชีพที่ใฝ่ฝัน 2.2 ผู้วิจัยเก็บกระดาษจากทุกคนและส่งกลับไปใหม่โดยไม่ซ้ำคนเดิม เมื่อสมาชิกได้อ่านแล้วให้เขียนแสดงความรู้สึกที่ได้รู้จักกัน และเมื่อเขียนเสร็จก็ส่งต่อไปยังคนอื่นๆจนครบทุกคน คนสุดท้ายส่งคืนเจ้าของ 2.3 ให้สมาชิกทุกคนอ่านจดหมายของตนเอง 2.4 ผู้วิจัยถามความรู้สึกของสมาชิก รู้สึกอย่างไรกับตนเองและเพื่อนๆ เมื่อได้อ่านข้อความที่เพื่อนแต่ละคนส่งมาให้ 3. ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ของกิจกรรมนี้ว่า ต้องการให้นักเรียนคุ้นเคยกัน 4. ผู้วิจัยแจกตารางกิจกรรม แล้วชี้แจงให้สมาชิกทราบถึงวัตถุประสงค์ กฎ ระเบียบทั่วไป บทบาท และหน้าที่ของสมาชิกตลอดจนข้อตกลงต่างๆในการเข้าร่วมกิจกรรม และนัดหมายการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งต่อไป

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
2	เจตคติต่อการ ป้องกันการมี เพศสัมพันธ์ใน วัยเรียน "มีเพศ สัมพันธ์ก่อนคิด ชีวิตจะลำบาก"	เพื่อพัฒนาเจตคติ ต่อการป้องกันการมี เพศสัมพันธ์ในวัย เรียนด้านความคิด และความรู้สึก	ตั้งแต่ครั้งที่ 2 - 11 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตาม ขั้นตอนดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ และสนทนากลุ่มนักเรียนเกี่ยวกับเจตคติต่อการ ป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ขั้นที่ 2 ขั้นสอน
3	เจตคติต่อการ ป้องกันการมี เพศสัมพันธ์ใน วัยเรียน "เช็กส์ ไม่เพียงพอ"	เพื่อพัฒนาเจตคติ ต่อการป้องกันการมี เพศสัมพันธ์ในวัย เรียนด้านความคิด และความรู้สึก	ผู้วิจัยสอนเนื้อหาโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ตามแผนการสอนที่กำหนด โดยผู้วิจัยอธิบายเนื้อหา และใช้สื่อการสอน ได้แก่ กรณีศึกษา ใบความ รู้และใบคำถามแล้วให้นักเรียนซักถามถ้ามีข้อ สงสัย ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป
4	เจตคติต่อการ ป้องกันการมี เพศสัมพันธ์ใน วัยเรียน "วัย รุ่น - วัยรุ่น"	เพื่อพัฒนาเจตคติ ต่อการป้องกันการมี เพศสัมพันธ์ในวัย เรียนด้านความคิด และความรู้สึก	ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปสาระ สำคัญที่ได้จากการเรียนแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม
5	เจตคติต่อการ ป้องกันการมี เพศสัมพันธ์ใน วัยเรียน "รู้ตัวก็ พลาดไปแล้ว"	เพื่อพัฒนาเจตคติ ต่อการป้องกันการมี เพศสัมพันธ์ในวัย เรียนด้านความคิด และความรู้สึก	

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
6	เจตคติต่อการ ป้องกันการมี เพศสัมพันธ์ ในวัยเรียน "อย่าซิงสุก ก่อนห้าม"	เพื่อพัฒนาเจตคติต่อ การป้องกันการมีเพศ สัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านความคิดและ ความรู้สึก	
7	เจตคติต่อการ ป้องกันการมี เพศสัมพันธ์ ในวัยเรียน "สองต่อสอง"	เพื่อพัฒนาเจตคติต่อ การป้องกันการมีเพศ สัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านความคิดและ ความรู้สึก	
8	เจตคติต่อการ ป้องกันการมี เพศสัมพันธ์ ในวัยเรียน "เซ็กส์ ฉาบฉวย"	เพื่อพัฒนาเจตคติต่อ การป้องกันการมีเพศ สัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านความคิดและ ความรู้สึก	
9	เจตคติต่อการ ป้องกันการมี เพศสัมพันธ์ ในวัยเรียน "การเผชิญ ภาวะวิกฤต"	เพื่อพัฒนาเจตคติต่อ การป้องกันการมีเพศ สัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านแนวโน้มที่จะ แสดงพฤติกรรม	

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
10	เจตคติต่อการ ป้องกันการมี เพศสัมพันธ์ ในวัยเรียน "ทักษะการ ประเมินความ เสี่ยง"	เพื่อพัฒนาเจตคติต่อ การป้องกันการมีเพศ สัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านแนวโน้มที่จะ แสดงพฤติกรรม	
11	เจตคติต่อการ ป้องกันการมี เพศสัมพันธ์ ในวัยเรียน "ทักษะการ ปฏิเสธ"	เพื่อพัฒนาเจตคติต่อ การป้องกันการมีเพศ สัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านแนวโน้มที่จะ แสดงพฤติกรรม	
12	ปัจจัยนิเทศ	1. เพื่อให้นักเรียน แสดงความรู้สึกและ ความคิดเห็นต่อการ ป้องกันการมีเพศ สัมพันธ์ในวัยเรียน	1.ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุปถึง ประโยชน์ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อเจต คติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน 2. ผู้วิจัยสอบถามความรู้สึกของนักเรียนหลังเข้า ร่วมกิจกรรม

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
		2. เพื่อให้นักเรียนได้แสดงความรู้สึเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน 3. เพื่อให้นักเรียนร่วมกันสรุปวิธีการและแนวทางในการป้องกันกรณีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	3. ผู้วิจัยกล่าวขอขอบคุณนักเรียนและกล่าวปิดการทดลอง

หมายเหตุ การทดลองแต่ละครั้งใช้เวลา 50 นาที

แผนการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 1

ปฐมนิเทศ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนกับนักเรียนและระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม

2. เพื่อให้สมาชิกทราบวัตถุประสงค์ กฎ ระเบียบ วัน เวลา จำนวนครั้ง บทบาทและหน้าที่ของสมาชิกตลอดจนข้อตกลงต่างๆ และนัดหมายการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งต่อไป

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยกล่าวต้อนรับสมาชิกและกล่าวแนะนำตนเอง

2. ผู้วิจัยให้สมาชิกแนะนำตนเองโดยใช้กิจกรรม "จดหมายสัมพันธ์"

2.1 ผู้วิจัยแจกจดหมายให้สมาชิกคนละแผ่นให้เขียนชื่อ นามสกุล ลักษณะเด่นของตนเอง นิสัยและอาชีพที่ใฝ่ฝัน

2.2 ผู้วิจัยเก็บกระดาษจากทุกคนและส่งกลับไปใหม่โดยไม่ซ้ำคนเดิม เมื่อสมาชิกได้อ่านแล้วให้เขียนแสดงความรู้สึกที่ได้รู้จักกัน และเมื่อเขียนเสร็จ ก็ส่งต่อไปยังคนอื่นๆ จนครบทุกคนคนสุดท้ายส่งคืนเจ้าของ

2.3 ให้สมาชิกทุกคนอ่านจดหมายของตนเอง

2.4 ผู้วิจัยถามความรู้สึกของสมาชิก รู้สึกอย่างไรกับตนเองและเพื่อนๆ เมื่อได้อ่านข้อความที่เพื่อนแต่ละคนส่งมาให้

3. ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ของกิจกรรมนี้ว่าต้องการให้นักเรียนคุ้นเคยกัน

4. ผู้วิจัยแจกตารางกิจกรรม แล้วชี้แจงให้สมาชิกทราบถึงวัตถุประสงค์ กฎ ระเบียบทั่วไป บทบาทและหน้าที่ของสมาชิกตลอดจนข้อตกลงต่างๆ และนัดหมายการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งต่อไป

สรุปสาระที่ได้

สมาชิกในกลุ่มเกิดความคุ้นเคยซึ่งกันและกันและกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นเข้าใจกฎ ระเบียบ บทบาทและหน้าที่ของสมาชิก ระยะเวลา และจำนวนครั้งในการเข้าร่วมกิจกรรม

แผนการสอนแบบปกติ
ครั้งที่ 2
มีเพศสัมพันธ์ก่อนคิดชีวิตจะอับเฉา

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนด้านความคิดและความรู้สึก

สื่อ

1. กรณียศึกษาเรื่อง "ความรักของหนูและเต๋า"
2. ใบคำถาม

วิธีดำเนินการ

1. **ขั้นนำ** ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบและสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
2. **ขั้นสอน** ผู้วิจัยสอนเนื้อหาโดยอธิบายเนื้อหาและใช้สื่อการสอน ได้แก่ กรณียศึกษาเรื่อง "ความรักของ หนูและเต๋า"และใบคำถามแล้วให้นักเรียนซักถามถ้ามีข้อสงสัย
3. **ขั้นสรุป** ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปสาระสำคัญที่ได้จากการเรียนแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สังเกตจากการซักถามและการตอบคำถาม
2. สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรม

กรณีศึกษา "ความรักของนุชและเต๋า"

นุชและเต๋าเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนแห่งหนึ่ง เต๋าเป็นรุ่นพี่ 1 ปี ทั้งสองคนคบหาสนิทสนมกันจนใครๆรับรู้ว่ทั้งคู่เป็นแฟนกัน

นุชอาศัยอยู่กับครอบครัวของป้า ซึ่งมีบุตรสาววัยไล่เลี่ยกัน 2 คน เนื่องจากบ้านของนุชอยู่ต่างจังหวัด เธอเป็นลูกสาวคนโตของครอบครัวเกษตรกร นุชไม่ใช่คนสะดวกมือออกคล้ำ กิริยาเรียบร้อย มีความรับผิดชอบสูง การเรียนอยู่ในระดับดี เธอตั้งความหวังไว้ว่าจะเรียนให้จบมหาวิทยาลัย หางานดีๆทำ และจะส่งเสียให้น้องๆอีก 4 คน ได้เรียนสูงๆด้วย ทำให้พ่อแม่ภูมิใจในตัวเธอมาก

เต๋าเป็นเพื่อนรุ่นพี่ เขาเป็นคนหน้าตาดี เป็นนักกีฬา คล่องแคล่ว ช่างคุยเป็น "ดาวเด่น" ประจำโรงเรียน ไม่มีใครคิดว่าเต๋าจะชอบนุชเพราะในกลุ่มของเขามีเพื่อนที่หน้าตาดีหลายคน เต๋ายพยายามชวนนุชไปเที่ยวสองต่อสองหลายครั้ง ซึ่งเธอจะปฏิเสธทุกครั้ง เธอจะระมัดระวังตัวและเตือนตัวเองอยู่เสมอว่า "การเรียนมีความสำคัญที่สุด การมีความรักในขณะที่เรียนจะทำให้เสียการเรียนได้"

กระทั่งเมื่อวันวาเลนไทน์ที่ผ่านมา เต๋านำดอกกุหลาบช่อใหญ่มามอบให้นุชทำให้เธอมีความรู้สึกที่ดีต่อเต๋ามากยิ่งขึ้น

เป็นครั้งแรกที่นุชไปกับเต๋าสองต่อสอง เขาพาเธอไปดูหนัง ทานข้าวร้านดีๆและตกเย็นทั้งสองไปนั่งคุยกันที่สวนสาธารณะ กิริยาของเต๋าสงบมากจนนุชคลายกังวล เธอรู้สึกอบอุ่นและมีความสุขที่ได้ใกล้ชิดเขา วันนั้นเต๋ากะลือบอกรอว่าเขารักเธอ แต่เธอหวังเหินแวงที่จะตอบว่าเธอรู้สึกอย่างไร เธอบอกว่าขอให้คบกันไปสักระยะก่อน นุชยอมให้เต๋าจับมือและนั่งเบียดจนชิดกันในสวนสาธารณะจนค้ำ นุชจึงขอให้เต๋ามาเธอกลับ เต๋้ออวอนให้อยู่ต่อ นุชบอกว่าที่นั่นเปลี่ยวและอาจมีอันตราย เต๋าก็บอกว่าเขาจะพาเธอไปหาที่คุยกันที่อื่นซึ่งมีเขาเพียงสองคน นุชตกตะลึงและหวาดหวั่น นึกถึงคำเตือนของแม่ที่ว่า "อย่าไว้วางใจผู้ชาย เพราะผู้ชายทุกคนเมื่อได้ใกล้ชิดผู้หญิงมักหวังล่วงเกิน" นุชดึงมือกลับและบอกเต๋าดังๆว่า หากรักเธอจริงก็ต้องให้เกียรติ ไม่ล่วงเกินเธอซึ่งเต๋าก็ออรับ

หลังจากวันนั้น นุชไม่ยอมไปไหนมาไหนตามลำพังกับเต๋า ซึ่งทำให้เต๋าทุกข์ร้อนใจ เขามีสีหน้าหม่นหมองจนนุชรู้สึกสงสารหลายครั้งที่เต๋าดัดพ้อว่านุชไม่รักเขาจริง ทำให้นุชยิ่งรู้สึกสงสารเขามากขึ้น วันหนึ่งเต๋ามาชวนนุชไปงานวันเกิดหนุ่มเพื่อนรุ่นพี่ของเขาที่รีสอร์ทชานเมืองแห่งหนึ่ง มีเพื่อนๆของหนุ่มไปด้วยหลายคน เต๋อยากให้นุชไปด้วย แต่เธอลังเลใจเกรงว่าความสัมพันธ์จะ

เกินเลยจึงขอเวลาตัดสินใจ 2 - 3 วัน แต่น้อยใจว่านุชหมดรักเขาแล้ว เขาพูดทิ้งท้ายว่า "อย่าให้ผมผิดหวังนะครับ"

ใบคำถาม

เรื่อง "ความรักของนุชและเต๋"

- 1 ถ้านุชไปงานเลี้ยง นักเรียนคิดว่าจะเกิดเหตุการณ์อย่างไรบ้างระหว่างนุชและเต๋ ทั้งคู่จะรู้สึกอย่างไรต่อเหตุการณ์นั้น
- 2 นักเรียนคิดว่าผลเสียและผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมีอะไรบ้าง

แผนการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 3

เช็กส์ไม่เพียงสา

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนด้านความคิดและความรู้สึก

สื่อ

1. กรณศึกษาเรื่อง "เช็กส์ไม่เพียงสา"
2. ใบคำถาม

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบและสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
2. ขั้นสอน ผู้วิจัยสอนเนื้อหาโดยอธิบายเนื้อหาและใช้สื่อการสอน ได้แก่ กรณศึกษาเรื่อง "เช็กส์ไม่เพียงสา" และใบคำถามแล้วให้นักเรียนซักถามถ้ามีข้อสงสัย
3. ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปสาระสำคัญที่ได้จากการเรียนแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สังเกตจากการซักถามและการตอบคำถาม
2. สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรม

กรณีศึกษาเรื่อง "เช็กส์ไม่เพียงสา"

วีณาเป็นอาจารย์แนะแนวที่โรงเรียนแห่งหนึ่ง เธอย้ายมาจากโรงเรียนในต่างจังหวัดมาสอนที่นี่ได้ประมาณ 6 เดือน และเธอก็ได้พบกับเรื่องราวที่เธอคาดไม่ถึง ชีวิตที่อาศัยอยู่ในสังคมเมืองทำให้วีณาค้นเคยกับการแสดงออกอย่างเปิดเผยของเด็กวัยรุ่นยุคนี้ ภาพเด็กวัยรุ่นชายหญิงอายุไม่น่าจะเกินสิบห้าปีที่กำลังกอดจูบกันอย่างดูดีในสวนสาธารณะทั้งที่เป็นเวลากลางวัน แดดจ้า ทำให้ผู้ที่เดินผ่านไปมาต้องหันไปมองอย่างแปลกใจ อาจเป็นเพราะว่าทั้งคู่ยังอยู่ในชุดนักเรียน ซึ่งทุกคนคาดหวังว่าชีวิตของพวกเขาจะสนุกกับเพื่อนๆ หรือคร่ำเคร่งกับตำราเรียน แทนที่จะมามัวเมาอยู่กับเพศตรงข้ามเช่นนี้ การจับมือถือแขนหรือแสดงความรักกันอย่างดูดีตามสวนสาธารณะหรือศูนย์การค้าไม่ได้เป็นเรื่องแปลก แต่แทบจะได้รับการยอมรับในกลุ่มพวกเขาไปแล้วด้วยซ้ำ

แอมเด็กสาวอายุราวสิบห้าสิบหกปีเป็นลูกศิษย์ของวีณา ยังเรียนหนังสืออยู่ในระดับชั้นมัธยมและมีเพื่อนชายคนหนึ่งกำลังจีบอยู่ และภายใน 1 อาทิตย์แอมก็ตกเป็นของเพื่อนชายคนนี้ วีณาพูดไม่ออกเมื่อนึกถึงใบหน้าอ่อนเยาว์ของเด็กสาวซึ่งยังดูเด็กมาก วีณาไม่เชื่อหรือคิดว่าเธอจะรู้จักวิธีป้องกันตนเองไม่ให้ท้องหรือไม่ให้ติดโรคจากการมีเพศสัมพันธ์

แต่ดูเหมือนวีณาจะคาดคิดผิดเพราะแอมเล่าว่าเคยผ่านผู้ชายมาแล้ว 3 คน ผ่านการทำแท้งมาแล้ว 2 ครั้งเพราะฉะนั้นไม่มีวันที่เธอจะพลาดอีก แอมนอนกับแฟนคนแรกเมื่ออยู่ชั้น ม.2 ตอนนั้นแอมไม่รู้เรื่องอะไรเลย เขาบอกว่าจะพาแอมไปทำรายงานที่บ้านแอมก็ไปตอนนั้นที่บ้านเขาไม่มีใครอยู่ พออยู่ด้วยกันสองต่อสองเขาก็เริ่มกอดจูบ สารภาพรัก พอแอมไม่ยอมเขาก็โกรธหาว่าแอมไม่ไว้ใจ แอมกลัวว่าเขาจะไม่รักก็เลยยอมเขา

"ไม่ได้ป้องกันหรือคะ" วีณาถาม

"ไม่ค่ะ ตอนนั้นเราไม่ได้คิดถึงเรื่องนั้นด้วยซ้ำ เขาคงไม่คิดว่าจะเลยเถิดไปถึงขนาดนั้นมั้ง เด็กนะเคยครั้งหนึ่งมันก็ติด คิดถึงเขาอยู่ตลอดเวลาไม่เป็นอันเรียน ในที่สุดก็ท้อง"

พอมีปัญหาเกิดขึ้นความสัมพันธ์กับผู้ชายคนแรกก็เปลี่ยนไป เขาหายหน้าไปหลังจากนั้นปล่อยให้เธอแบกรับปัญหาอยู่เพียงลำพัง พอตามตัวเจอเขาก็ให้เงินมาก่อนหนึ่งแล้วบอกให้เธอไปเอาเด็กออก เด็กอายุขนาดนั้นจะคิดอะไรได้ หนทางใดที่ช่วยให้หมดปัญหาก็คือต้องทำ พอปัญหาจบผู้ชายคนนั้นก็กลับมา แอมรับไม่ได้จึงหันไปควงผู้ชายคนใหม่ให้เห็นว่าเธอยังมีคุณค่า ในที่สุดเธอก็ตกเป็นของผู้ชายอีกคนในวันที่เธอเผลอมาย ไม่นานปัญหาก็ก่อขึ้นอีกครั้ง

"พอท้องขึ้นมาเขาก็หายหน้าไปเหมือนกับผู้ชายคนแรก แอมโซคร้ายมาที่เจอผู้ชายที่ไม่รับผิดชอบ ผู้ชายนั้นอย่างมากก็เอาเงินมาโยนแล้วก็ถือว่าได้รับผิดชอบแล้ว เขาไม่รู้หรือกว่าผู้หญิงที่ตกอยู่ในสภาพนั้นต้องทุกข์ทรมานขนาดไหน"

วินาอดแปลกใจไม่ได้เมื่อแอมเล่าให้ฟังว่า ระหว่างที่มีเรื่องราวมากมายผ่านเข้ามาในชีวิต พ่อกับแม่ของเธอไม่รู้ด้วยซ้ำว่าเกิดอะไรขึ้นบ้างกับลูกสาววัยรุ่น เพราะทั้งคู่ต้องออกไปทำงานทุกวัน ไม่มีเวลาเอาใจใส่ลูกสาว จะกลับเวลาไหน ไปนอนบ้านใครเธอก็สามารถทำได้อย่างอิสระ เพียงแค่บอกให้พ่อแม่รับรู้เท่านั้น

"แต่แอมก็ไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องให้เขารับรู้เพราะถือเป็นเรื่องส่วนตัว แล้วเราก็แก้ปัญหาเองได้ ที่สำคัญแอมเชื่อว่าไม่มีพ่อแม่คนไหนหรอกที่จะยอมรับฟังเรื่องอย่างนี้ สู้ให้เขาเห็นเราอีกด้านหนึ่งจะดีกว่า เขาจะได้ไม่เสียใจ"

ใบคำถาม

เรื่อง "เช็กส์ไม่เพียงสา"

1. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน
2. ถ้านักเรียนเป็นแอมนักเรียนจะอย่างไรกับเหตุการณ์นี้
3. นักเรียนคิดว่าเรื่องที่เกิดขึ้นกับแอมเกิดจากสาเหตุอะไร

อ้างอิงจาก : อรุสา พลสยม. (2545). การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจและเจตคติต่อเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีการสอนเพศศึกษาแบบโมดูลกับแบบปกติ. ปรินญา นิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา).มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

แผนการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 4

วัยรุ่น - วัยรุ่น

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนด้านความคิดและความรู้สึก

สื่อ

1. กรณีศึกษาเรื่อง "วัยรุ่น - วัยรุ่น"
2. ใบคำถาม

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบและสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
2. ขั้นสอน ผู้วิจัยสอนเนื้อหาโดยอธิบายเนื้อหาและใช้สื่อการสอน ได้แก่ กรณีศึกษาเรื่อง "วัยรุ่น - วัยรุ่น" และใบคำถามแล้วให้นักเรียนซักถามถ้ามีข้อสงสัย
3. ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปสาระสำคัญที่ได้จากการเรียนแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สังเกตจากการซักถามและการตอบคำถาม
2. สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรม

กรณีศึกษา

เรื่อง "วัยรุ่น - วัยรุ่น"

อิศร์และกอหน้่าเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนแห่งหนึ่ง ทั้งสองสนิทสนมกันจนใคร่รู้ว่าทั้งคู่เป็นแฟนกัน เย็นวันหนึ่งเลิกเรียนอิศร์ชวนกอหน้่าไปหาอะไรกินเล่นๆ ด้วยกัน กอหน้่าลังเลใจแต่ก็ตอบตกลงด้วยความเกรงใจอิศร์ อิศร์ซื้อมอเตอร์ไซด์พากอหน้่าไปแวะซื้อของกินที่ตลาดและพากอหน้่าไปนั่งคุยกันที่สวนสาธารณะนอกเมืองที่คนไม่พลุกพล่าน ทั้งสองกินกันไปคุยกันไปอย่างเพลิดเพลินจนค่ำ กอหน้่าชวนกลับหลายครั้งแต่อิศร์พูดอ่อนขอให้กอหน้่าอยู่ต่อ อิศร์นั่งจับมือกอหน้่าไว้ตลอดเวลา

ใบคำถาม

เรื่อง "วัยรุ่น - วัยรุ่น"

1. นักเรียนคิดว่าชายหญิงสองคน(อิศร์และกอหน้่า)มีความรู้สึกต่อกันอย่างไรในบรรยากาศเช่นนั้น ความรู้สึกของคนทั้งคู่แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
2. ให้นักเรียนคาดการณ์ว่า จะเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้นต่อไปกับชายหญิงทั้งคู่
3. สมมติว่าชายหญิงทั้งคู่มีเพศสัมพันธ์กันในคืนนั้น นักเรียนคิดว่าจะเกิดผลกระทบอะไรตามมาบ้าง และทั้งคู่จะแก้ปัญหาอย่างไร
4. นักเรียนจะมีแนวทางอย่างไรในการคบเพื่อนต่างเพศในระหว่างที่ยังเรียนหนังสืออยู่เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

แผนการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 5

รู้ตัวก็พลาดไปแล้ว

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนด้านความคิดและความรู้สึก

สื่อ

1. กรณีศึกษาเรื่อง "รู้ตัวก็พลาดไปแล้ว"
2. ใบคำถาม

วิธีดำเนินการ

1. ชำนาญ ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบและสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
2. ชำนาญ ผู้วิจัยสอนเนื้อหาโดยอธิบายเนื้อหาและใช้สื่อการสอน ได้แก่ กรณีศึกษาเรื่อง "รู้ตัวก็พลาดไปแล้ว" และใบคำถามแล้วให้นักเรียนซักถามถ้ามีข้อสงสัย
3. ชำนาญ ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปสาระสำคัญที่ได้จากการเรียนแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สังเกตจากการซักถามและการตอบคำถาม
2. สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรม

กรณีศึกษา เรื่อง "รู้ตัวก็พลาดไปแล้ว"

ก้อง ใจ อัน เป็นนักเรียนชายชั้น ม.4 มีบุคลิกคล้ายๆกันคือ ชอบสนุกสนานเฮฮาไปไหนมาไหนเป็นกลุ่ม ชอบจับกลุ่มแซวผู้หญิง นานาเป็นเพื่อนหญิงห้องเดียวกันที่เพื่อนชายทั้ง 3 คนไว้วางใจมีอะไรก็มักจะเล่าให้นาฟังเสมอ และนาก็มีเพื่อนสนิทคนหนึ่งชื่อออยเรียนอยู่ห้องเดียวกัน ออยมีนิสัยเรียบร้อยไม่ค่อยได้ไปไหนมาไหนตามลำพังเพราะพ่อแม่เป็นห่วง แต่มีอยู่ครั้งหนึ่งนาได้ชวนออยไปเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนผู้ชาย ซึ่งดูใจจะดีใจมากเนื่องจากแอบชอบออยอยู่ ซึ่งนาก็สามารถสังเกตได้ หลังจากครั้งนั้นใจกับออยก็สนิทสนมกันมากขึ้นเรื่อยๆ

วันหนึ่งนาเห็นออยนั่งอยู่ในห้องเรียนคนเดียวโดยที่ออยมีท่าทางซึมเศร้า ร้องไห้ นาจึงถามออยว่าเป็นอะไร จะเล่าให้นาฟังได้ไหม แต่ออยก็ไม่สามารถจะเล่าได้ว่าเมื่อคืนออยมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกับใจ โดยที่ออยไม่ได้คาดคิดจะให้เกิดเรื่องเช่นนี้ แต่สุดท้าย ออยก็ยอมเล่าความจริงให้นาฟัง

ส่วนเพื่อน 3 คนก็จับกลุ่มสัมภาษณ์อันกับใจถึงการเที่ยวเมื่อคืนที่ผ่านมาว่า อันไปเจอผู้หญิงคนหนึ่งในดิสโกเธคแล้วจะพาเธอไปนอนด้วยแต่เธอคนนั้นก็ขอตัวขึ้นรถเมล์กลับบ้านก่อน เพื่อนๆทำท่านึกเสียดายนึกว่าอันจะได้โกนลงกลับบ้านไปฟรีๆ โดยที่ก้องออกความเห็นว่ "สาวที่ไปเที่ยวเธอนี้ว่ากันว่าง่ายไม่ใช่เธอ สงสัยนายไปทำเซ่อซ่าอะไรเข้าแน่เลย แล้วนายละใจเป็นอย่างไรบ้าง" ใจก็ตอบมาอย่างภาคภูมิใจว่า "ล้มหล่นแล้วได้ฟรีๆ"

นาก็เดินมารวมกลุ่มด้วยโดยฟังที่ทั้งสามคนคุยกันถึงเรื่องผู้หญิง และเธอก็ต่อว่า "พวกผู้ชายนี้คบไม่ได้จริงๆ ทำกับผู้หญิงแบบนั้นแล้วยังเอามาโพยทะเลนาอีก สงสารออยจังเมื่อเช้าก็เห็นนั่งร้องไห้แต่เช้า" ใจก็บอกว่า "ประสบการณ์ดีๆในชีวิตไม่เห็นต้องร้องไห้เลย" นาเถียงคืนว่า "เธอก็พูดได้เธอไม่ใช่ผู้หญิงนี่หว่า ผู้หญิงเขาเจ็บปวดทั้งกายใจไหนจะกลัวท้อง กลัวพ่อแม่จะรู้ กลัวเรียนไม่จบ กลัวติดโรค กลัวติดเอดส์สารพัด พวกนายคิดดูสิว่ากลุ่มใจขนาดไหน" จากนั้นก้องก็พูดต่อว่า "กลัวแล้วอยากเที่ยวทำไมล่ะ เราว่าผู้หญิงร้อยทั้งร้อยไปเที่ยวกับพวกเราสองต่อสองก็แปลว่ายอมให้ฟันแล้วล่ะ" ทั้งๆที่ออยเป็นคนเรียบร้อยไม่เคยไปไหนมาไหนกับใคร แต่เพราะความไว้วางใจใจมากเกินไปคิดว่าจะปลอดภัย ใจชวนออยไปงานวันเกิดแต่แท้จริงแล้วเขาชวนออยไปที่บ้าน...เพราะความซื่อและไว้วางใจเรื่องจึงเกิดขึ้น ไร้ออย

ใบคำถาม
เรื่อง "รู้ตัวก็พลาดไปแล้ว"

1. นักเรียนคิดว่าออยมีความรู้สึกอย่างไรหลังจากการมีเพศสัมพันธ์กับโจ และโจมีความรู้สึกอย่างไรต่อการกระทำของตนเอง
2. การที่ก้องพูดว่า "ผู้หญิงทั้งร้อยไปเที่ยวสองต่อสองกับเราก็แปลว่ายอมให้ฟันแล้วละ" นักเรียนเห็นด้วยกับคำพูดนี้หรือไม่ เพราะเหตุใด
3. นักเรียนคิดว่าหลังเหตุการณ์นี้ จะเกิดอะไรขึ้นกับออยและโจบ้างและใครจะเป็นผู้รับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้น
4. ถ้านักเรียนเป็นออยนักเรียนจะรู้สึกอย่างไรหลังจากมีเพศสัมพันธ์กับโจโดยที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน

อ้างอิงจาก : อรุสา พลสยม. (2545). *การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจและเจตคติต่อเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีการสอนเพศศึกษาแบบไม่ดูลงกับแบบปกติ*. ปรินญา นิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา).มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

แผนการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 6

อย่าชิงสุกก่อนห่าม

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนด้านความคิดและความรู้สึก

สื่อ

1. กรณีศึกษาเรื่อง "อย่าชิงสุกก่อนห่าม"
2. ใบคำถาม

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบและสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
2. ขั้นสอน ผู้วิจัยสอนเนื้อหาโดยอธิบายเนื้อหาและใช้สื่อการสอน ได้แก่ กรณีศึกษาเรื่อง "อย่าชิงสุกก่อนห่าม" และใบคำถามแล้วให้นักเรียนซักถามถ้ามีข้อสงสัย
3. ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปสาระสำคัญที่ได้จากการเรียนแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สังเกตจากการซักถามและการตอบคำถาม
2. สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรม

กรณีศึกษา "อย่าชิงสุกก่อนห่าม"

ตัวละคร : ตู นักเรียนมัธยมปลายวัย 17 ปี
 อีน นักเรียนหญิงเพื่อนร่วมชั้นของตู
 สถานที่ : หอพักชายแห่งหนึ่ง

ในห้องตูกำลังเพลิดเพลินกับการดูโทรทัศน์ เสียงเคาะประตูดังขึ้น ตูเดินไปเปิดประตู อีนเดินเข้ามา ท้าทางร้อนรน ตูปิดประตุมองอีนอย่างแปลกใจ

ตู : อีนเป็นอะไรไป วันนี้มาซะมืดเขียว
 อีน : (เสียงร้อนใจ) อีนไม่อยากกลับหอพัก เลิกเรียนก็มาหาตูเลย
 ตู : (เสียงดีใจ) วันนี้ค้างกับตุนะ
 อีน : ไม่ ไม่ได้ค่ะ
 ตู : (ไม่พอใจ) อีนไม่รักตูแล้วใช่ไหม
 อีน : อีนยังรักตูเหมือนเดิมแต่มีเรื่องสำคัญจะบอก
 ตู : (ทำเสียงรำคาญ) มีอะไรก็บอกมาสิ
 อีน : (เสียงลังเล ไม่แน่ใจ) ต้องรีบมาหาตูก็เพราะ...
 ตู : (รำคาญมากขึ้น) ก็มันอะไรล่ะ
 อีน : อีนท้องค่ะ ตู
 ตู : (หัวเราะ) พูดอะไรนะอีน ล้อเล่นน่า
 อีน : อีนไม่ได้ล้อเล่นนะ อีนท้องจริงๆ (ก้มหน้าแล้วร้องไห้)
 ตู : (วิ่งไป เสียงโกรธ) ท้องเธอ...ท้องได้ไง...แล้วมาบอกทำไม

ตูพูดจบแล้วเดินหนี หันหลังให้อีน อีนเดินตามไปเผชิญหน้าตู จับแขนตูอย่างเวิ่ววอน

อีน : ตู ทำไมพูดอย่างนั้น (พูดปนเสียงสะอื้น) เราต้องรับผิดชอบเรื่องนี้นะ
 ตู : (เสียงดังโมโหจัด) อีนพูดอย่างนี้ไม่ได้นะเรายังเรียนหนังสืออยู่จะให้ทำยังไง
 อีน : แต่เขาก็เป็นลูกของเรานะ ตูจะให้อีนทำยังไงล่ะ (ร้องไห้)
 ตู : (ตะโกนใส่) หยุดเพื่ออะไร ใครจะรู้ล่ะว่าเด็กเป็นลูกของใคร
 ตูสะบัดแขนหลุด เดินหนีอีก อีนปิดหน้าร้องไห้
 อีน : โอ้... ตู

ใบคำถาม**เรื่อง "อย่าชิงสุกก่อนห่าม"**

1. เพราะเหตุใดตุ๋และอินจึงแสดงท่าทีที่ต่างกันมาก
2. นักเรียนคิดว่าตุ๋และอิน ใครเป็นผู้ผิด เพราะอะไร
3. จากเหตุการณ์จะมีผลกระทบต่อทั้งฝ่ายชายและฝ่ายหญิงอย่างไร
4. นักเรียนคิดว่าจะป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ได้อย่างไร

แผนการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 7

สองต่อสอง

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนด้านความคิดและความรู้สึก

สื่อ

1. กรณีศึกษาเรื่อง "จดหมายของแนน"
2. ใบคำถาม

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบและสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

2. ขั้นสอน ผู้วิจัยสอนเนื้อหาโดยอธิบายเนื้อหาและใช้สื่อการสอน ได้แก่ กรณีศึกษาเรื่อง "จดหมายของแนน" และใบคำถามแล้วให้นักเรียนซักถามถ้ามีข้อสงสัย

3. ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปสาระสำคัญที่ได้จากการเรียนแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สังเกตจากการซักถามและการตอบคำถาม
2. สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรม

กรณีศึกษา "จดหมายของแนน"

น้อยเพื่อนรัก

น้อยคงแปลกใจที่จู่ๆก็ได้รับจดหมายฉบับนี้ มีน้อยคนเดียวเท่านั้นที่เป็นเพื่อนแท้และให้อภัยแนน คอยปลอบใจให้กำลังใจทำให้แนนรู้สึกสบายใจขึ้น ตอนนี้แนนเหมือนตกนรกทั้งเป็น คิดขึ้นมาทีไรเสียใจทุกที เสียใจที่ไม่เชื่อคำสอนของพ่อแม่ คำเตือนของครูไม่ไปไหนมาไหนกับพี่ยุ่สองต่อสอง เป็นเพราะแนนเชื่อใจพี่ยุ่มากเกินไปว่าพี่ยุ่เป็นคนดี รักแนนและไม่ทำลายแนน แต่น้อยจะ...แนนหลงผิดไปเองแท้ๆ แนนหลงไว้ใจพี่ยุ่แต่พี่ยุ่กลับทำลายแนน ทำลายอนาคต ทำลายชีวิตทั้งชีวิตของแนน

ตอนนี้แนนไม่ได้อยู่ที่บ้านพ่อแม่แล้ว ไม่ได้เรียนหนังสือ พี่ยุ่พาแนนมาฝากไว้ที่บ้านญาติของเขา ชีวิตของแนนลำบากมาก เงินก็ไม่มีใช้ แนนยังถูกญาติของพี่ยุ่พุดจาให้เข้าใจอีกว่า แนนใจง่ายแต่มันก็จริงใช่ไหมน้อย แนนไม่ควรไปโกรธเขาหรอก เพราะแนนเป็นอย่างนั้นจริง แนนพยายามอดทนเพราะแนนรักพี่ยุ่ แต่พี่ยุ่เสียใจคงหมดรักแนนแล้ว เขาไม่ค่อยกลับบ้านเลย เอาแต่กินเหล้าเมาทุกวัน งานก็ไม่ยอมทำ แนนเองก็กลัวมากแต่แนนพยายามทำใจคิดว่าเราผิดพลาดแล้วควรก้มหน้าก้มตารับกรรม เวลานี้แนนเหมือนอยู่รอวันตาย แต่น้อยจะ...แนนกลัวว่าสักวันพอญาติเขารู้ว่าเราติดเอดส์ เขาต้องไล่เราออกจากบ้านแน่ แล้วแนนจะไปอยู่ที่ไหน แนนไม่กล้ากลับไปหาพ่อแม่ ไม่อยากให้พ่อแม่เสียใจไปมากกว่านี้ แนนกลัวใจเหลือเกิน

แนนนึกถึงวันนั้น...ที่แนนออกไปบ้านพี่ยุ่เพราะพี่ยุ่บอกว่าจะติววิชาให้น้อยยังเดือนแนนเลยว่าอย่าไปอยู่บ้านผู้ชายสองต่อสองไม่ปลอดภัย นอกจากแนนไม่เชื่อแล้วแนนยังโกรธน้อยหาว่าน้อยมองพี่ยุ่ในแง่ร้าย...

น้อยยังโกรธแนนอยู่หรือเปล่า น้อยคงยกโทษให้แนนนะ ลาก่อน น้อยเพื่อนรัก

เพราะรักเขา เราจึงไปกับเขา

เพียงสองเราหลงไหลในหฤหรรษ์

ชะล่าใจเผลอเผลอยามเจอกัน

เอดส์ติดพลัน ชีวันดับกลับเดียวดาย

ชีวิตมิด...หม่นไปไม่เหมือนก่อน

ใจสะท้อน หดหู่ ไม่รู้หาย

กินไม่ได้ นอนไม่หลับ ด้วยอับอาย

อยากจะตาย...ให้พ้นโลก...ดับโศกไป

รักเพื่อน...จากแนน

ใบคำถาม

เรื่อง "จดหมายของแนน"

- 1 จากประโยคที่ว่า "แนนหลงไว้ใจพี่หนุ่ม แต่พี่หนุ่มกลับทำลายแนน" หมายความว่าอย่างไร
- 2 หนุ่มหาโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์กับแนนได้อย่างไร หรืออะไรเป็นเหตุให้หนุ่มมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์กับแนน
- 3 แแนนติดเชื้อเอดส์ได้อย่างไร และติดตั้งแต่เมื่อใด
- 4 ถ้านักเรียนเป็นแนน จะป้องกันตัวเองอย่างไร จึงจะไม่เกิดปัญหาเพศสัมพันธ์ที่ไม่สมควร
- 5 ให้นักเรียนยกตัวอย่างเหตุการณ์ที่เข้าข่าย "ความใกล้ชิดของชายหญิงนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์" และเสนอวิธีป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์เช่นนั้น

แผนการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 8

เช็กส์ฉาบฉวย

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนด้านความคิดและความรู้สึก

สื่อ

1. กรณีศึกษาเรื่อง "เช็กส์ฉาบฉวย"
2. ใบคำถาม

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบและสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
2. ขั้นสอน ผู้วิจัยสอนเนื้อหาโดยอธิบายเนื้อหาและใช้สื่อการสอน ได้แก่ กรณีศึกษาเรื่อง "เช็กส์ฉาบฉวย" และใบคำถามแล้วให้นักเรียนซักถามถ้ามีข้อสงสัย
3. ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปสาระสำคัญที่ได้จากการเรียนแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สังเกตจากการซักถามและการตอบคำถาม
2. สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรม

กรณีศึกษา "เช็กซ์ฉาบฉวย"

วินัยเป็นนักศึกษาปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง เขากำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ทัศนคติต่อการมีเช็กซ์ของวัยรุ่น" ที่เขาสนใจทำเรื่องนี้เพราะมีเด็กหนุ่มคนหนึ่งเคยบอกกับวินัยว่า สมัยนี้เช็กซ์ไม่ใช่สิ่งที่หาได้ยากอีกต่อไป เพียงแค่หน้าตาดี มีเงินและมีรถสักคัน ผู้หญิงก็จะเข้ามาหาเองโดยไม่ต้องเข้าไปจีบให้เสียเวลา และวันนั้นวินัยก็ได้มาที่สถานที่แห่งหนึ่งเพื่อมาหาข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ถนนสายนี้เต็มไปด้วยผับเปิดใหม่มากมาย และทุกร้านมีลูกค้าวัยรุ่นเข้าไปแออัดยัดเยียดจำนวนมากมาย

พฤติกรรมและทัศนคติในเรื่องเพศของวัยรุ่นเหล่านั้นที่ทำให้วินัยสนใจ เด็กหนุ่มพวกนี้เห็นเรื่องเช็กซ์เป็นเรื่องปกติธรรมดาเหมือนกับกินข้าวหรือดูหนัง "อยู่ดี ๆ ก็มีผู้หญิงมาเสนอ ผู้ชายคนไหนบ้างไม่สนอง ใครล่ะจะปฏิเสธ ก็ไม่ได้เป็นเกย์นี่นา" "หาคุณน้องง่ายกว่าหาดังคิใช้เสียอีก" "ผู้หญิงที่เราเจอในผับในเรด ผ่านมาแล้วผ่านไป ไม่มีใครจริงจังกันหรอกที่ สนุกกันแล้วก็จบกันแค่นั้น ต่างคนต่างได้ ไม่มีใครเสียอยู่แล้ว" "ถ้าเราหน้าตาดีหน่อยนะเราไม่ต้องไปจีบเขาหรอก ผู้หญิงพวกนี้จะเข้ามาหาเราเอง บางคนออกค่าโรงแรมให้ด้วยซ้ำ ยิ่งถ้าทำให้ติดใจนะ ไม่ต้องหวังเลยได้เงินใช้อีกต่างหาก" "ถ้าถูกใจก็อาจคบกันนานหน่อย แต่ส่วนใหญ่ก็ผ่านแล้วผ่านเลย แหม! มั่วกันขนาดนี้จะเอามาเป็นเมียได้ไง จริงไหมครับ"

ในคำคินนี้ยังคึกคักด้วยเด็กวัยรุ่นไม่แตกต่างจากหลายคืนที่ผ่านมา ไต้งกับเฮโยกตัวไปตามจังหวะเพลง พลังสวดสลายตาเหล่าสาว ๆ และพวกเธอก็ตอบรับไมตรีของสองหนุ่มเสียด้วย วินัยสังเกตเห็นสาวสวยคนหนึ่งยกแก้วชนกับไต้งและมองเขาด้วยสายตาเชิญชวน ไม่นานไต้งก็ถูกไปที่โต๊ะของเธอคนนั้น และคืนนั้นไต้งเป็นคนเดียวที่สามารถหิ้วผู้หญิงกลับห้องได้ เธอชื่อเจน เป็นคนสวยกำลังเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยเปิดแห่งหนึ่งเรารู้จักเธอเพียงเท่านั้น เจนกลายเป็นจุดสนใจของทุกคนจากความช่างเจรจาของเธอ วินัยสังเกตเห็นเด็กสาวอย่างพิจารณาเพราะอยากรู้อะไรเป็นเหตุผลที่มากกว่าความสนุกที่ทำให้ผู้หญิงคนหนึ่งตัดสินใจมาค้างคืนกับผู้ชายง่าย ๆ เพียงเพราะถูกใจกันชั่วประเดี๋ยวทั้งที่ผู้หญิงในสังคมถูกสอนให้รักจนลบล้างตัวเอง

ราวกับจะรู้ว่าวินัยคิดอะไร ใครคนหนึ่งได้ถามเจนตรง ๆ ว่า ทำไมถึงกล้ามากับพวกเขาทั้งที่เพิ่งรู้จักกันไม่กี่ชั่วโมง เจนตอบว่า "เจนไม่เห็นสนใจเลยว่าใครคิดอย่างไร ชีวิตเป็นของเจน เจนอยากทำอะไรเจนก็จะทำ เจนไม่ได้ไปฆ่าใครสักหน่อย" เจนเล่าว่าเธอเคยมีสามีมาแล้ว ผู้ชายคนนั้นเองที่ทำให้ชีวิตเธอเปลี่ยนไป "ผู้ชายมักใช้ความรักมาแลกกับเช็กซ์ และผู้หญิงหน้าโง่อย่างพวกเราก็มักจะหลงเชื่อ คิดว่าเขาจริงจังถึงได้ยอมนอนกับเขา พอเขาได้เราแล้วเมื่อนั้นแหละถึงได้รู้ว่าคำว่ารักจากปากผู้ชายบางคนมันเป็นแค่เครื่องมือที่จะหลอกเปลื้องผ้าผู้หญิงเท่านั้นเอง เจนไม่อาย

ใครหรอกที่จะบอกว่าเจนเกือบตายเพราะผู้ชายมาแล้ว เพราะมันเป็นเรื่องจริง" "แล้วตอนนี้ล่ะ" วินัยถาม "ก็ฟันผู้ชายไปวันๆ" "ทำได้ไง" "ผู้ชายต่อจากแฟนเรา อาจจะยากสักหน่อย แต่คนที่สองที่สามตามมาก็คือเรื่องธรรมดาแล้วค่ะ เจนไม่เห็นว่ามันจะแปลกตรงไหน ยิ่งไงเราก็เคยเสียมาแล้ว เสียอีกครั้งมันจะเป็นไรไป ยิ่งไงผู้หญิงที่เคยเสียความบริสุทธิ์มาแล้ว สังคมไทยก็ไม่ได้ยกย่องอยู่แล้ว ถามหน่อยเถอะมีผู้ชายสักกี่คนที่อยากจะเอาผู้หญิงที่ไม่บริสุทธิ์มาทำเมีย" เจนพูดด้วยสีหน้าเรียบเฉย ก่อนจากกันเจนยังบอกกับวินัยว่า "เมื่อผู้ชายยังเห็นผู้หญิงเป็นของเล่น ผู้หญิงก็ย่อมจะเห็นผู้ชายเป็นของเล่นได้เหมือนกัน" วินัยไม่รู้ว่าคุณอื่นคิดอย่างไร แต่สำหรับวินัยการที่คนอื่นๆ หนึ่งถูกตัดสินว่าไร้คุณค่าด้วยความบริสุทธิ์แทนคุณงามความดีหรือการกระทำของตนเป็นเกณฑ์ตัดสิน มันเป็นเรื่องที่น่าท้อ โดยเฉพาะเมื่อคนๆ นั้นเอาความเชื่อของสังคมมาพิพากษาตัวเองเช่นกัน

ใบคำถาม

เรื่อง "เช็กซ์ฉาบฉวย"

1. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน
2. ถ้านักเรียนเป็นเจนนักเรียนจะอย่างไรในการแก้ไขปัญหาชีวิต
3. ถ้านักเรียนเป็นเพื่อนของเจนนักเรียนสามารถที่จะช่วยเจนได้อย่างไร
4. ถ้านักเรียนเป็นผู้ปกครองของเจนนักเรียนจะช่วยเจนได้อย่างไร
5. นักเรียนคิดว่าสาเหตุที่เจนเป็นแบบนี้เพราะอะไร

อ้างอิงจาก : อรุสา พลสยม. (2545). การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจและเจตคติต่อเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีการสอนเพศศึกษาแบบโมดูลกับแบบปกติ. ปรินญา นิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา).มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

แผนการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 9

การเผชิญภาวะวิกฤติ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

สื่อ

1. กรณีศึกษา "เหตุการณ์ระทึกใจของตาล"
2. ใบความรู้ "เทคนิคที่ใช้ในการเผชิญภาวะวิกฤติ"
3. ใบคำถาม

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบและสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
2. ขั้นสอน ผู้วิจัยสอนเนื้อหาโดยอธิบายเนื้อหาและใช้สื่อการสอน ได้แก่ กรณีศึกษาเรื่อง "เหตุการณ์ระทึกใจของตาล", ใบความรู้ "เทคนิคที่ใช้ในการเผชิญภาวะวิกฤติ" และใบคำถามแล้วให้นักเรียนซักถามถ้ามีข้อสงสัย
3. ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปสาระสำคัญที่ได้จากการเรียนแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สังเกตจากการซักถามและการตอบคำถาม
2. สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรม

กรณีศึกษา "เหตุการณ์ระทึกใจของตาล"

เรียน คุณอาประจำที่นับถือ

หนูติดตามการตอบจดหมายของคุณอาเป็นประจำ ได้อ่านประสบการณ์ของคนอื่นมามากแล้วอยากเขียนเล่าประสบการณ์ของตัวเองบ้างค่ะ ตอนนี้หนูเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปกติพ่อจะไปส่งที่โรงเรียนตอนเช้าแล้วให้หนูกลับบ้านเองตอนเย็น วันไหนเรียนพิเศษเลิกคำพ่อจะไปรับ วันนั้นหนูกลับบ้านเอง ขณะจะเดินไปต่อรถสองแถวเข้าซอย หนูสังเกตเห็นผู้ชายคนหนึ่งอายุราวๆ 25 ปี หน้าตาทำทางก็ดูดี แต่งตัวเรียบร้อย หนูสงสัยว่าเขาจะตามหนูมาก็เลยแกล้งแหวะเข้าร้านข้างทางซื้อของ กลับออกมาเขาก็ยังยืนรออยู่ คราวนี้เขาเข้ามาทักหนู หนูก็ยิ้มตอบตามมารยาท เขาบอกว่ามาดักหนูหลายวันแล้ว เขาชอบหนูตั้งแต่แรกเห็น ตอนนั้นหนูรู้สึกใจคอไม่ค่อยดีไม่รู้ว่าเขาจะมาไมไ่ไหน เขาชวนหนูไปนั่งคุยกับเขา หนูปฏิเสธบอกว่ารถจะออกแล้ว เขาไม่ยอมยืนขวางทางไว้แล้วเอามือมาจับแขนหนูบอกให้อยู่คุยกันก่อน หนูตกใจมากปากคอสั่นไปหมด พอตั่งสติได้ก็มองไปรอบๆ จะหาคนช่วยแต่ก็ไม่มีใครผ่านมา หนูก็เลยพูดดีกับเขาขอจนเขาปล่อยแล้วหนูก็สะบัดหลุดแล้ววิ่งไปขึ้นรถสองแถวที่จอดรอคนอยู่ เขาตามมาที่ท้ายรถที่หนูนั่งอยู่พยายามดึงหนูลงจากรถ คนมองกันใหญ่หนูเลยตัดสินใจร้องไปว่า "ช่วยด้วย หนูไม่รู้จักคนคนนี้" เขาคงตกใจไม่คิดว่าหนูจะร้อง เลยเดินหนีไป หนูเล่าให้พ่อแม่ฟัง ตั้งแต่นั้นพ่อหนูไปรับส่งหนูทุกวัน หนูเล่ามาเพื่อให้คุณอาลงจดหมายเพื่อเป็นอุทาหรณ์แก่คนอื่นๆ ค่ะ

ด้วยความเคารพ

ตาล

ใบคำถาม

เรื่อง "เหตุการณ์ระทึกใจของตาล"

1. ตาลใช้วิธีการอย่างไรในการเผชิญสถานการณ์ที่เป็นภาวะวิกฤติ และนักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อวิธีการของตาล
2. นักเรียนคิดว่าการต่อสู้ขัดขืนควรนำมาใช้ในกรณีอย่างไร และเมื่อต่อสู้ขัดขืนอาจมีผลดีและผลเสียอย่างไรบ้าง
3. ถ้านักเรียนเป็นตาลนักเรียนจะทำอย่างไร

ใบความรู้ "เทคนิคที่ใช้ในการเผชิญสถานการณ์ที่เป็นภาวะวิกฤติ"

เทคนิคที่ใช้ในการเผชิญสถานการณ์ที่เป็นภาวะวิกฤติ

1. ควบคุมอารมณ์อารมณ์ตนเองให้ได้ สิ่งแรกที่สำคัญที่สุดคือการควบคุมอารมณ์และร่างกายให้อยู่ในภาวะสงบนิ่งให้มากที่สุด รวบรวมสติให้มั่น เพื่อให้ตนเองเกิดการรับรู้ที่มีประสิทธิภาพ และมีไหวพริบปฏิภาณในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า

2. ประเมินสถานการณ์ ว่ามีอันตรายใดที่อาจเกิดแก่ตนเองได้บ้าง เพื่อหาทางหลบหลีก และมีสิ่งใดที่จะใช้ประโยชน์ได้บ้างในการป้องกันตัวและขอความช่วยเหลือ

3. มองหาโอกาสหลบหนี ขณะรอความช่วยเหลือ และมองหาโอกาสหรือจังหวะในการหลบหนี ให้ทำใจดีสู้เสือ คล้อยตามเป็นพวกเดียวกันไปก่อน พยายามถ่วงเวลาโดยไม่ปะทะห้ำหั่นโดยตรงและไม่ยั่วแหย่ให้เกิดความรุนแรง อาจใช้วิธีเบนความสนใจ ต่อรองหรือตั้งเงื่อนไขต่างๆ เพิ่มขึ้น ขวนคุยเพื่อประวิงเวลาให้นานที่สุด เช่น ตัวอย่างต่อไปนี้

สถานการณ์ กำลังจะถูกข่มขืน อาจใช้ประโยคคำพูดต่อไปนี้เพื่อประวิงเวลา

"เดี๋ยวละ...กำลังกลัวมากเลย (ยกมือไหว้) ขอหายใจก่อนนะ"

"ตรงนี้มีดจingle ยุงกัด ไปที่สว่างๆหน่อยดีไหม"

"ปวดฉี่ ขอเข้าห้องน้ำหน่อย"

"ทำไมพี่จึงมาเลือกหนูละ"

ทั้งนี้เพราะการพูดและการลงมือทำร้ายเป็นพฤติกรรมที่ไม่ค่อยเกิดขึ้นพร้อมกัน

4. ต่อรองเมื่อจวนตัว เมื่อจวนตัวให้ต่อรองหรือบอกเงื่อนไขใหม่ๆเพื่อให้คู่กรณีเปลี่ยนใจ หรือลดความรุนแรงหรือลดความเสียหายลง เช่น ต่อรองช่วยสำเร็จความใคร่แทนการร่วมเพศ เป็นต้น

5. หาทางป้องกัน ไม่ให้เกิดสถานการณ์ที่เป็นภาวะวิกฤติอีก เช่น ปกป้องผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้ เพื่อหาทางป้องกัน หลีกเสี่ยงจากเหตุการณ์ต่างที่อาจนำไปสู่ภาวะวิกฤติ ไม่แต่งตัวล่อแหลม เป็นต้น

แผนการสอนแบบปกติ
ครั้งที่ 10
ทักษะการประเมินความเสี่ยง

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

สื่อ

1. กรณีศึกษา "ด้อมกับแต้ม" และสถานการณ์ฝึกประเมินความเสี่ยง
2. ใบความรู้เรื่อง "ขั้นตอนการประเมินความเสี่ยง"

วิธีดำเนินการ

1. **ขั้นนำ** ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบและสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

2. **ขั้นสอน** ผู้วิจัยสอนเนื้อหาโดยอธิบายเนื้อหาและใช้สื่อการสอน ได้แก่ กรณีศึกษาเรื่อง "ด้อมกับแต้ม" และสถานการณ์ฝึกประเมินความเสี่ยง"และใบความรู้เรื่อง "ขั้นตอนการประเมินความเสี่ยง"แล้วให้นักเรียนซักถามถ้ามีข้อสงสัย

3. **ขั้นสรุป** ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปสาระสำคัญที่ได้จากการเรียนแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สังเกตจากการซักถามและการตอบคำถาม
2. สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรม

ใบความรู้เรื่อง "ความเสี่ยง"

ความเสี่ยง หรือสถานการณ์เสี่ยงในเรื่องเพศ หมายถึง สถานการณ์ เหตุการณ์ หรือพฤติกรรมใดๆที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่คาดคิด

ขั้นตอนการประเมินความเสี่ยง

1. วิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบัน คือ วิเคราะห์ว่าสถานการณ์เป็นอย่างไร
2. เทียบสถานการณ์ปัจจุบันกับ "เกณฑ์การประเมินความเสี่ยง"
3. ถ้าเสี่ยง ตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่ง ต่อไปนี้
 - 3.1 ปฏิเสธ
 - 3.2 ถอยห่าง (ปลีกตัว) จากเหตุการณ์
 - 3.3 เดินหนี
 - 3.4 ขอความช่วยเหลือ

เกณฑ์ประเมินความเสี่ยง

ถ้าเข้าเกณฑ์ข้อหนึ่งข้อใดต่อไปนี้ถือว่า "เสี่ยง"

1. ลับตา
2. สองต่อสอง
3. สัมผัส
4. สิ่งยั่วยุ (สื่อต่างๆ เช่น หนังสือ วิดีโอ การแต่งการที่ล่อแหลมของผู้หญิง)
5. ยามวิกาล
6. แอลกอฮอล์/สิ่งเสพติด

กรณีศึกษา "ด้อมกับแต้ม"

โรงเรียนเลิกแล้วราวๆ 5 โมงเย็น ด้อมชวนแต้มซ้อนมอเตอร์ไซด์บอกว่าจะไปส่งที่บ้าน ขับไปสักพักด้อมบอกว่าจะขับเลยไปเดินเที่ยวในห้างสรรพสินค้า แต้มไม่ว่าอะไร พอไปถึงห้างสรรพสินค้าด้อมขับเลยไปจอดที่สวนสาธารณะข้างๆห้างสรรพสินค้าแถวนั้นไม่มีใครเลย ด้อมบอกว่า "เราไปนั่งคุยกันดีกว่า"

ให้เขียนผลการวิเคราะห์สถานการณ์แล้วประเมินความเสี่ยงลงในตารางต่อไปนี้

ขั้นตอนการประเมินความเสี่ยง	ผลการวิเคราะห์
1. วิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบัน	สถานการณ์ปัจจุบันของแต้มคือ.....
2. เทียบสถานการณ์ปัจจุบันกับเกณฑ์ประเมินความเสี่ยง	เข้าเกณฑ์เสี่ยงข้อที่.....
3. ถ้าเสี่ยง ตัดสินใจอย่างไรอย่างหนึ่งต่อไปนี้	แต้มควรตัดสินใจดังนี้.....
3.1 ปฏิเสธ	
3.2 ถอยห่าง (ปลีกตัว) จากเหตุการณ์	
3.3 เดินหนี	
3.4 ขอความช่วยเหลือ	

สถานการณ์ฝึกประเมินความเสี่ยง

ให้รวมกลุ่มเพื่อน 5 คน ร่วมกันวิเคราะห์สถานการณ์ที่ได้รับมอบหมายและประเมินความเสี่ยง แล้วเขียนผลลงในตาราง

ขั้นตอนการประเมินความเสี่ยง	ผลการวิเคราะห์
1. วิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบัน	สถานการณ์ปัจจุบันคือ.....
2. เทียบสถานการณ์ปัจจุบันกับเกณฑ์ประเมินความเสี่ยง	เข้าเกณฑ์เสี่ยงข้อที่.....
3. ถ้าเสี่ยง ตัดสินใจอย่างไรอย่างหนึ่ง	ควรตัดสินใจดังนี้.....

สถานการณ์ที่ 1 "งานวันเกิดพี่ชายเพื่อน"

คืนวันเสาร์ อรไปงานวันเกิดพี่ชายเพื่อนที่บ้าน ในงานมีวัยรุ่นชายหญิงมากมายจับคู่คุยกัน บ้างเต้นรำ บ้างดูวิดีโออยู่ในบ้าน อรไม่เห็นพ่อแม่ของเพื่อนในบ้านมีคนบอกว่าไปต่างจังหวัด อรเต้นรำกับพี่ชายเพื่อนอย่างสนุกสนาน ราวๆ 4 ทุ่มพี่วุฒิไปหยิบเหล้าจากตู้ออกมาเปิดรินแจกพวกผู้ชาย บางคนไม่ยอมดื่ม บางคนดื่ม มีการปิดไฟในสนามบางดวงพี่วุฒิบอกว่าเพื่อสร้างบรรยากาศ

สถานการณ์ที่ 2 "ปาร์ตี้ชายโสด"

เต้ หนุ่มน้อยวัยย่าง 15 ถูกพี่ป๋องชวนไปงานปาร์ตี้ชายโสดที่คอนโด ในงานมีแต่ชายโสดจริงๆ เต้แปลกใจที่บางคนอายุมากกว่าพี่ป๋องเยอะแต่ก็ยังมางาน ที่เต้ไม่เข้าใจคือแขกในงานพี่ป๋องบางคนแต่งหน้าทั้งๆที่เป็นผู้ชาย แล้วยังจับมือถือแขนใกล้ชิดกันอีกราวกับชายหนุ่มหญิงสาว ในงานมีทั้งเหล้าบุหรี่ ราวๆ 3 ทุ่มเต้บอกพี่ป๋องว่าจะกลับบ้านแล้วกลัวแม่เป็นห่วง พี่ป๋องแนะนำว่าให้โทรไปบอกแม่ว่าจะนอนบ้านพี่ป๋อง แม่คงไม่ว่าอะไรเพราะแม่รู้จักพี่ป๋องดี

สถานการณ์ที่ 3 "ไปเที่ยวเรค"

ตั้งแต่โตมาเปิ้ลไม่เคยเห็นว่าเรคเป็นอย่างไร เพื่อนๆบอกว่าควรหัดไปเปิดหูเปิดตาบ้าง ไปกันเฉพาะเพื่อนผู้หญิงไม่มีอะไรน่ากลัว วันหนึ่งเปิ้ลบอกแม่ว่าไปนอนค้างบ้านเพื่อนสนิทแม่จึงอนุญาตคืนนั้นเปิ้ลได้ไปเที่ยวเรคสนใจ ไปกับเพื่อนผู้หญิงอีก 5 คน ในเรคหน้าตาดูตื้นใจพวกเพื่อนๆสั่งน้ำส้มมาดื่มกันคนละแก้ว เสียงดนตรีเร้าใจมาก เปิ้ลเห็นเพื่อนผู้หญิงออกไปเต้นด้วยกันซึ่งก็ไม่แปลกเพราะเห็นหลายคู่ เปิ้ลออกไปเต้นหลายเพลง บางทีพวกผู้ชายบนฟลอร์เข้ามาอ้อมกอดและชวนคุยเปิ้ลได้แต่ยิ้มแต่ไม่ยอมคุยด้วย เต็มใจเหนื่อย พอกลับเข้าไปที่โต๊ะเปิ้ลเห็นวัยรุ่น 2 คนจากโต๊ะข้างๆถือแก้วเบียร์มานั่งคุยกับก้อยอย่างสนุกสนาน ก้อยแนะนำให้เปิ้ลรู้จักด้วย เปิ้ลไม่สบายใจนักเพราะท่าทางสองคนนั้นเมาจนหน้าแดง

สถานการณ์ที่ 4 "แะสักเดียวคงไม่เป็นไร"

นนท์กับส้มเรียนอยู่ห้องเดียวกันและวันนี้อยู่ทำงานกลุ่มที่โรงเรียนจนค่ำ ทั้งสองเดินกลับบ้านทางเดียวกัน แต่ถึงบ้านของนนท์ก่อน นนท์ชวนส้มให้และไปที่บ้านหาอะไรทานกันก่อน ส้มลังเล นนท์บอกส้มว่า "ไปเถอะ ที่บ้านไม่มีใครหรอก"

สถานการณ์ที่ 5 "สายเดี่ยวสุดเช็กชี"

เจนจิราชอบแต่งตัวตามสมัย วันนั้นเจนจิราแต่งกระโปรงสั้นแถบผ้าหลังสูง สวมเสื้อบางๆ เหวลอxygenเห็นหน้าห้อง ทางเดินกลับบ้านต้องเข้าซอยไม่ค่อยมีบ้านคน เจนจิราเดินผ่านกลุ่มวัยรุ่นชายกลุ่มใหญ่ที่กำลังนั่งดื่มเหล้าอยู่หน้าบ้าน พวกนั้นหันมามองอย่างสนใจ คนหนึ่งลุกขึ้นเดินตามมาใกล้ๆ แล้วพูดว่า "วันนี้แต่งตัวสวยเป็นพิเศษ แะคุยกกันหน่อยสิจ๊ะน้อง"

สถานการณ์ที่ 6 "ดูหนังกันเถอะ"

ชายชวนจุ่มว่า "ผมเพิ่งซื้อหนังมาใหม่ตั้ง 2 ม้วน ไปดูกันนะ ค่ำๆผมจะพาไปส่งบ้าน" จุ่มตอบตกลง ดูหนังเรื่องแรกจบไปแล้วก็สนุกดี พอเริ่มฉายเรื่องที่สองไปนิดเดียวก็รู้ว่าหนังที่ฉายเป็นหนังโป๊ จุ่มตกใจมาก

แผนการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 11

ทักษะการปฏิเสธ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

สื่อ

1. ใบความรู้ "หลักการปฏิเสธ"
2. ใบคำถาม

วิธีดำเนินการ

1. ชี้นำ ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบและสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
2. ชี้นสอน ผู้วิจัยสอนเนื้อหาโดยอธิบายเนื้อหาและใช้สื่อการสอน ได้แก่ ใบความรู้ "หลักการปฏิเสธ"และใบคำถามแล้วให้นักเรียนซักถามถ้ามีข้อสงสัย
3. ชี้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปสาระสำคัญที่ได้จากการเรียนแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สังเกตจากการซักถามและการตอบคำถาม
2. สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรม

ใบความรู้เรื่อง "หลักการปฏิเสธ"

สถานการณ์ที่ควรปฏิเสธ มี 3 กรณี ดังนี้

1. การชักชวนโดยคนแปลกหน้าทุกกรณี
2. การชักชวนให้ไปทำในสิ่งที่คิดว่า จะเป็นอันตรายต่อร่างกายหรือสุขภาพ
3. การฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ ระเบียบ กฎหมาย

หลักการปฏิเสธ

การปฏิเสธ หมายถึง การพูดปฏิเสธผู้อื่นเพื่อหลีกเลี่ยงการไปทำกิจกรรมหรือพฤติกรรมที่เสี่ยงต่างๆ โดยไม่เสียสัมพันธภาพ

การปฏิเสธเป็นสิทธิพื้นฐานของบุคคลที่ควรได้รับการเคารพ ผู้ปฏิเสธจึงไม่ควรรู้สึกผิดที่ได้ปฏิเสธในสิ่งที่ตนเองไม่ต้องการ

ขั้นตอนการปฏิเสธ มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. บอกความรู้สึก เป็นการบอกให้รู้ถึงความกังวลใจ ความห่วงใย ซึ่งอาจมีเหตุผลประกอบด้วยก็ได้เพื่อความหนักแน่น การบอกความรู้สึกทำให้คู่สนทนาไม่สามารถหาข้อโต้แย้งได้ แต่การใช้เหตุผลสามารถหาเหตุผลอื่นมาลบล้างได้เสมอ
2. บอกปฏิเสธ โดยพูดให้ชัดเจน เช่น "ผมไม่ไปนะครับ" หรือ "ดิฉันไม่ออกไป"
3. ถามความเห็น เพื่อถนอมน้ำใจผู้ชวน เช่น "เธอคงเข้าใจนะ" "เธอคิดว่าไง" หรือ "เธอคงไม่โกรธนะ" เป็นต้น

ตัวอย่างประโยคปฏิเสธ

การปฏิเสธมีคำพูดที่ครบทั้ง 3 ขั้นตอน แต่การเรียงคำพูดอาจสลับกับไปมาได้ ดังตัวอย่างสถานการณ์ เพื่อนชวนไปเที่ยวหลังเลิกเรียน

เด่น : ไปเที่ยวด้วยกันเถอะต้น

ต้น : กลัวแม่เป็นห่วง ไม่ไปละนะ ไม่ว่ากันนะ

กลัวแม่เป็นห่วง เป็น การบอกความรู้สึก

ไม่ไปละนะ เป็น การบอกปฏิเสธ

ไม่ว่ากันนะ เป็น การถามความเห็น

สถานการณ์ เพื่อนชวนสูบบุหรี่

เด่น : ลองนี้หน่อยมั้ยต้น

ต้น : ไม่ชอบ ขอไม่ลองดีกว่า นายคงเข้าใจเรานะ

ไม่ชอบ	เป็น	การบอกความรู้สึก
ขอไม่ลองดีกว่า	เป็น	การบอกปฏิเสธ
นายคงเข้าใจเรานะ	เป็น	การถามความเห็น

เมื่อปฏิเสธได้สำเร็จ คือ ผู้ชวนไม่เข้าชี้ต่อให้ผู้ปฏิเสธกล่าวคำ "ขอบคุณ" ทุกครั้ง ซึ่งเป็นมารยาททางสังคมและจะรักษาสัมพันธภาพที่ดีเอาไว้ได้

การหาทางออกเมื่อถูกเข้าชี้

บางครั้งผู้ชวนจะเข้าชี้ชวนไปให้ได้ เราต้องหาทางออก โดยเลือกวิธีใดวิธีหนึ่งต่อไปนี้

1. ปฏิเสธซ้ำ แล้วเดินจากไปทันที

สถานการณ์ เพื่อนชวนไปเที่ยวต่อหลังเลิกเรียน

- เด่น : ไปเที่ยวต่อกันเถอะต้น
- ต้น : กลัวแม่เป็นห่วง ไม่ไปละนะ ไม่ว่ากันนะ
- เด่น : ไปน่า นานๆ เทียวที่ไม่เป็นไรหรอก
- ต้น : บอกแล้วไงว่าไม่ไป กลับบ้านดีกว่า (เดินไปทันที)

2. ตอรอง คือ การชวนไปทำอย่างอื่นที่เหมาะสมกว่า

- เด่น : ไปน่า นานๆ เทียวที่ไม่เป็นไรหรอก
- ต้น : เอาจ้ะ ไปนั่งกินขนมคนละถ้วยแล้วแยกกันกลับบ้าน

3. ผัดผ่อน คือ การขอยืดเวลาไปก่อน

- เด่น : ไปน่า นานๆ เทียวที่ไม่เป็นไรหรอก
- ต้น : วันหลังแล้วกัน (เดินไปทันที)

ใบคำถาม

เรื่อง " ทักษะการปฏิเสธ "

นักเรียนจะปฏิเสธอย่างไรเมื่อเจอสถานการณ์ดังนี้

สถานการณ์ที่ 1 สมชายชวนสมศักดิ์ไปดูวิดีโอลามกที่บ้าน สมศักดิ์อยากจะไปดู เพราะไม่เคยดูมาก่อน แต่ก็เกรงว่าถ้าดูวิดีโอประเภทนี้แล้วอาจทำให้เกิดอารมณ์เพศได้ และอาจเกินเลยไปมีความสัมพันธ์ที่ขาดความยั้งคิด และติดโรคเอดส์ได้ ถ้านักเรียนเป็นสมศักดิ์จะมีวิธีพูดปฏิเสธสมชายอย่างไร

สถานการณ์ที่ 2 สมศรีถูกเพื่อนชวนไปเที่ยวดิสโกเธคโดยจะมีการดื่มสุราร่วมด้วย แต่สมศรียังทำการบ้านไม่เสร็จ ใจหนึ่งก็อยากไปเนื่องจากไม่เคยไปเลยและเป็นการหาประสบการณ์ ถ้าไม่ไปกลัวว่าเพื่อนจะไม่คบด้วย แต่อีกใจหนึ่งก็เป็นห่วงเรื่องการบ้านไม่เสร็จ ถ้าไม่มีส่งเกรงว่าคุณครูจะดุ ถ้านักเรียนเป็นสมศรีจะมีวิธีพูดปฏิเสธเพื่อนอย่างไร

แผนการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 12

ปัจฉิมนิเทศ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนแสดงความรู้สึกรู้สึกและความคิดเห็นต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

2. เพื่อให้นักเรียนร่วมกันสรุปวิธีการและแนวทางในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุปถึงประโยชน์ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

2. ผู้วิจัยสอบถามความรู้สึกของนักเรียนหลังการ ร่วมกิจกรรม

3. ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณนักเรียนและกล่าวปิดการทดลอง

ภาคผนวก ข

ตาราง 5 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
ด้านความคิด	
1	3.876
2	2.308
3	4.840
4	4.968
5	5.312
6	5.793
7	4.747
8	4.217
9	5.672
10	2.205
11	4.420
12	6.082
13	2.556
14	6.433
15	4.414
16	6.598
17	5.397
18	1.987
19	2.208
20	6.791
21	3.908
22	4.688

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
23	5.932
24	2.790
ด้านความรู้สึก	
1	4.522
2	4.564
3	8.399
4	8.298
5	9.814
6	2.554
7	6.441
8	7.637
9	6.961
10	2.466
11	5.041
12	9.095
13	2.970
14	5.985
15	3.054
16	5.219
ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม	
1	4.128
2	5.248
3	5.085
4	6.218

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
5	5.687
6	3.921
7	5.386
8	5.460
9	3.170
10	6.608
11	2.958
12	3.698
13	4.887
14	3.956
15	4.782
16	4.397

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัย
เรียนทั้งฉบับ เท่ากับ .9349

ตาราง 6 แสดงคะแนนเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนในกลุ่มทดลอง ก่อนและ
หลังการทดลอง

คน ที่	ก่อนการทดลอง				หลังการทดลอง				ผลต่าง	ผลต่างยก กำลังสอง
	ความคิด	ความรู้สึก	แนวโน้มที่ จะแสดง พฤติกรรม	รวม	ความคิด	ความรู้สึก	แนวโน้มที่ จะแสดง พฤติกรรม	รวม		
1	89	62	68	219	114	62	76	269	50	2500
2	86	61	59	206	116	61	71	264	58	3364
3	74	49	53	176	110	49	75	263	87	7569
4	102	72	65	239	109	72	75	258	19	361
5	102	67	63	232	108	67	79	256	24	576
6	85	66	62	213	101	66	77	254	41	1681
7	97	69	54	220	105	69	75	250	30	900
8	84	60	53	197	110	60	70	249	52	2704
9	96	73	70	239	100	73	72	246	7	49
10	90	52	57	199	102	52	75	253	54	2916
11	76	52	62	190	97	52	77	246	56	3136
12	102	65	72	239	100	65	76	245	6	36
13	88	71	58	217	100	71	74	240	23	529
14	88	71	67	232	108	77	75	248	16	256
15	87	56	48	191	97	56	72	238	47	2209
16	81	50	61	192	90	50	75	231	39	1521
17	85	56	60	201	96	56	70	231	30	900
18	94	61	67	222	104	61	67	235	13	169
19	63	63	68	194	101	63	62	239	45	2025
20	100	56	39	195	94	56	67	222	27	729
	X=88.45 S=10.17	X=61.90 S=8.12	X=60.30 S=8.09	X=210.65 S=19.16	X=103.10 S=6.83	X=70.75 S=5.28	X=73.00 S=4.15	X=246.85 S=12.16	$\Sigma D=724$	$\Sigma D^2 = 34130$

ตาราง 7 แสดงคะแนนเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นเรียนในกลุ่มควบคุม ก่อน
และหลังการทดลอง

คนที่	ก่อนการทดลอง				หลังการทดลอง				ผลต่าง	ผลต่างยกกำลังสอง
	ความคิด	ความรู้สึก	แนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม	รวม	ความคิด	ความรู้สึก	แนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม	รวม		
1	77	66	69	212	98	72	71	241	29	841
2	87	60	52	199	99	71	74	244	45	2025
3	95	72	61	228	104	70	72	246	18	324
4	81	60	60	201	101	70	73	244	43	1849
5	86	67	77	230	99	68	70	237	7	49
6	96	66	62	224	93	71	75	239	15	225
7	84	53	64	201	97	72	66	235	34	1156
8	84	56	67	207	98	69	71	238	31	961
9	93	62	70	225	93	67	66	226	1	1
10	74	50	61	185	95	70	69	234	49	2401
11	102	75	76	253	99	68	70	237	-16	256
12	107	69	69	245	93	64	72	229	-16	256
13	101	73	71	245	94	68	72	234	-11	121
14	84	60	59	203	89	65	68	222	19	361
15	86	58	56	200	95	70	72	237	37	1369
16	79	60	68	207	94	67	65	226	19	361
17	96	64	58	218	90	63	66	219	1	1
18	94	70	78	242	88	60	69	217	-25	625
19	72	56	61	189	86	64	62	212	23	529
20	95	62	63	220	91	54	61	206	-14	196
	$\bar{X}=88.65$ $S=9.46$	$\bar{X}=62.95$ $S=6.79$	$\bar{X}=65.10$ $S=7.11$	$\bar{X}=216.70$ $S=19.54$	$\bar{X}=94.80$ $S=4.63$	$\bar{X}=67.15$ $S=4.48$	$\bar{X}=69.20$ $S=3.83$	$\bar{X}=231.15$ $S=11.19$	$\Sigma D=289$	$\Sigma D^2 = 13907$

ตาราง 8 แสดงผลต่างของคะแนนเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ก่อนและหลังการทดลอง

คน		กลุ่มทดลอง										กลุ่มควบคุม														
ที่		คะแนนก่อนการทดลอง					คะแนนหลังการทดลอง					ผลต่าง	ผลต่าง	คะแนนก่อนการทดลอง					คะแนนหลังการทดลอง					ผลต่าง	ผลต่าง	
		ด้าน ความ คิด	ด้าน ความ รู้สึก	ด้าน ความ คิด	ด้าน ความ รู้สึก	รวม	ด้าน ความ คิด	ด้าน ความ รู้สึก	ด้าน ความ คิด	ด้าน ความ รู้สึก	รวม			ด้าน ความ คิด	ด้าน ความ รู้สึก	ด้าน ความ คิด	ด้าน ความ รู้สึก	รวม	ด้าน ความ คิด	ด้าน ความ รู้สึก	รวม	ด้าน ความ คิด	ด้าน ความ รู้สึก			รวม
1		89	62	68	219	114	79	76	269	50	2500	77	66	69	212	98	72	71	241	29	841					
2		86	61	59	206	116	77	71	264	58	3364	87	60	52	199	99	71	74	244	45	2025					
3		74	49	53	176	110	78	75	263	87	7569	95	72	61	228	104	70	72	246	18	324					
4		102	72	65	239	109	74	75	258	19	361	81	60	60	201	101	70	73	244	43	1849					
5		102	67	63	232	108	69	79	256	24	576	86	67	77	230	99	68	70	237	7	49					
6		85	66	62	213	101	76	77	254	41	1681	96	66	62	224	93	71	75	239	15	225					
7		97	69	54	220	105	70	75	250	30	900	84	53	64	201	97	72	66	235	34	1156					
8		84	60	53	197	110	69	70	249	52	2704	84	56	67	207	98	69	71	238	31	961					
9		96	73	70	239	100	74	72	246	7	49	93	62	70	225	93	67	66	226	1	1					
10		90	52	57	199	102	76	75	253	54	2916	74	50	61	185	95	70	69	234	49	2401					
11		76	52	62	190	97	72	77	246	56	3136	102	75	76	253	99	68	70	237	-16	256					
12		102	65	72	239	100	69	76	245	6	36	107	69	69	245	93	64	72	229	-16	256					
13		88	71	58	217	100	66	74	240	23	529	101	73	71	245	94	68	72	234	-11	121					
14		88	77	67	232	108	65	75	248	16	256	84	60	59	203	89	65	68	222	19	361					

ตาราง 8 (ต่อ)

คน ที่	กลุ่มทดลอง										กลุ่มควบคุม													
	คะแนนก่อนการทดลอง					คะแนนหลังการทดลอง					ผลต่าง		คะแนนก่อนการทดลอง					คะแนนหลังการทดลอง					ผลต่าง	
	ด้าน ความ คิด	ด้าน ความ รู้สึก	ด้าน ความ คิด	ด้าน ความ รู้สึก	รวม	ด้าน ความ คิด	ด้าน ความ รู้สึก	ด้าน ความ คิด	ด้าน ความ รู้สึก	รวม	ผลต่าง ยก กำลัง สอง	ด้าน ความ คิด	ด้าน ความ รู้สึก	ด้าน ความ คิด	ด้าน ความ รู้สึก	รวม	ด้าน ความ คิด	ด้าน ความ รู้สึก	รวม	ผลต่าง ยก กำลัง สอง	ด้าน ความ คิด	ด้าน ความ รู้สึก	รวม	ผลต่าง ยก กำลัง สอง
15	87	56	56	48	191	97	69	72	72	238	47	2209	86	58	56	200	95	70	72	237	37	1369		
16	81	50	61	61	192	90	66	75	75	231	39	1521	79	60	68	207	94	67	65	226	19	361		
17	85	56	60	60	201	96	65	70	70	231	30	900	96	64	58	218	90	63	66	219	1	1		
18	94	61	67	67	222	104	64	67	67	235	13	169	94	70	78	242	88	60	69	217	-25	625		
19	63	63	68	68	194	101	76	62	62	239	45	2025	72	56	61	189	86	64	62	212	23	529		
20	100	56	39	39	195	94	61	67	67	222	27	729	95	62	63	220	91	54	61	206	-14	196		
											$X_{diff} = .77$ $S_{diff} = .40$										$\bar{X}_{diff} = .29$ $S_{diff} = .41$			

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	นางสาวอรรณณ เอื้อกิจ
วันเดือนปีเกิด	23 สิงหาคม 2519
สถานที่เกิด	จังหวัดมหาสารคาม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	38/51 ม.3 ซ.เรวดี ถ.เรวดี ต.ตลาดขวัญ อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000 โทรศัพท์ 09-497-7800

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2547	การศึกษามหาบัณฑิต (วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2545	ประกาศนียบัตรบัณฑิต (วิชาชีพครู) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2541	วิทยาศาสตรบัณฑิต (วิชาเอกวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2537	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศิลาจารย์พัฒน์ กรุงเทพมหานคร